

Holy Bible

Aionian Edition®

Latviešu Glück Bībele
Latvian Glück Bible 8th edition
Gospel Primer

Saturs

Priekšvārds

Pirmā Mozus 1-4

Jāņa Evaņģelijls 1-21

Jaņa Atklāsmes Grāmata 19-22

66 Pantiņi

Lasītāja ceļvedis

Terminu Vārdnīca

Kartes

Liktenis

Attēli, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

Latviešu Glück Bibele

Latvian Glück Bible 8th edition

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 4/29/2019

Source copyright: Public Domain

Johann Ernst Glück 7th edition with orthographic updates, 1898

Formatted by Speedata Publisher 5.1.16 (Pro) on 7/26/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Priekšvārds

Latviešu at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

*Un Viņš izmeta cilvēku un lika Ēdenes dārzam pret rītiem ķerubus un cērtama zobena liesmu,
lai sargātu ceļu uz dzīvības koku.*

Pirmā Mozus 3:24

Pirmā Mozus

1 Iesākumā Dievs radija debesis un zemi. **2** Un zeme bija tumša un tukša, un tumsa bija pār dzīlumiem, un Dieva Gars lidinājās pa ūdeņu virsu. **3** Un Dievs sacīja: Lai top gaisma. Tad tapa gaisma. **4** Un Dievs redzēja gaismu labu esam. Un Dievs šķīra gaismu no tumsas. **5** Un Dievs nosauca gaismu par dienu, un tumsu Viņš nosauca par nakti. Un tapa vakars un tapa rīts, pirmā diena. **6** Tad Dievs sacīja: Lai top izplatījums ūdeņu starpā un lai tas šķir ūdeni no ūdens. **7** Un Dievs darīja izplatījumu, un darīja starpu to ūdeni, kas izplatījuma apakšā, un to ūdeni, kas izplatījuma virsū; un tā notika. **8** Un Dievs nosauca izplatījumu par debesi. Un tapa vakars un tapa rīts, otra diena. **9** Tad Dievs sacīja: Lai ūdens debess apakšā krājas vienā vietā, ka sausums top redzams; un tā notika. **10** Un Dievs nosauca sausumu par zemi, un to ūdeņu krājumu Viņš nosauca par jūru. Un Dievs redzēja to labu esam. **11** Un Dievs sacīja: Lai zeme izdod zaļumu un zāli, kas savu sēklu nes, auglīgus kokus, kas auglus nes pēc savas kārtas, kam sava sēkla iekš sevis ir virs zemes; un tā notika. **12** Un zeme izdeva zaļumu un zāli, kas savu sēklu nes pēc savas kārtas, un kokus, kas auglus nes, kam sava sēkla iekš sevis pēc savas kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **13** Un tapa vakars un tapa rīts, trešā diena. **14** Tad Dievs sacīja: Lai top spīdekļi debess izplatījumā, kas šķir dienu no nakts un kas dod zīmes un laikus un dienas un gadus; **15** Un lai tie ir par spīdekļiem debess izplatījumā un spīd virs zemes; un tā notika. **16** Un Dievs darīja divus lielus spīdekļus, lielāko spīdekli, dienu valdit un mazāko spīdekli, nakti valdit, - un zvaigznes. **17** Un Dievs tos lika debess izplatījumā, lai tie spīd uz zemi. **18** Un valda dienu un nakti un šķir gaismu no tumsas. Un Dievs redzēja to labu esam. **19** Un tapa vakars un tapa rīts, ceturtā diena. **20** Tad Dievs sacīja: Lai pa pulkiem rodas ūdeni kustošas dzīvas dvašas un putni, kas virs zemes skrien apakš debess izplatījuma. **21** Un Dievs radīja lielus jūras zvērus un visādas dzīvas dvašas, kas lien, ko ūdens pa pulkiem izdod pēc viņu kārtām, un visādus spārnainus putnus pēc viņu kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **22** Un Dievs tos svētīja sacīdam: Vaislojaties un vairojaties un piepildiet ūdeni jūrā, un putni lai vairojās virs zemes. **23** Un tapa vakars un tapa rīts, piektā diena. **24** Tad Dievs sacīja: Lai zeme izdod dzīvas dvašas pēc viņu kārtas, lopus, tāpus un zemes zvērus pēc viņu kārtas; un tā notika. **25** Un Dievs darīja zemes zvērus pēc viņu kārtas un lopus pēc viņu kārtas un visādus zemes tāpus pēc viņu kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **26** Un Dievs sacīja: Darīsim cilvēkus pēc mūsu ģimja, pēc mūsu lidzības, lai tie valda pār zivim jūrā un pār putniem apakš debess un pār lopiem un pār visu zemi un pār visiem tāriem, kas lien virs zemes. **27** Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava ģimja, pēc Dieva ģimja Viņš to radīja, un radīja tos, vīrieti un sievieti. **28** Un Dievs tos svētīja, un Dievs uz tiem sacīja: Auglojaties un vairojaties un piepildiet zemi un pārvaldīet to un valdat pār zivim jūrā un pār putniem apakš debess un pār visām dvašām, kas lien virs zemes. **29** Un Dievs sacīja: Redzi, Es jums esmu devis visādu zāli, kas nes sēklu, kas ir pa visu zemes virsu, un visus kokus, kam savi augļi iekš sevis un kas nes sēklu, jums par ēdamo. **30** Un visiem zvēriem virs zemes un visiem putniem apakš debess un visiem tāriem virs zemes, kam dzīva dvaša, esmu devis visādu zalu zāli par barību. Un tā notika. **31** Un Dievs Savu darbu, ko bija darījis, un dusēja septītā dienā no visa Sava darba, ko bija darījis. **3** Un Dievs svētīja to septīto dienu un to iesvētīja, tāpēc ka Viņš bija dusējis no visa Sava darba, ko Dievs bija radījis un taisījis. **4** Tā debesis un zeme cēlušās, kad tās tapa radītas tai laikā, kad Dievs Tas Kungs zemi un debesis darīja. **5** Un vēl nekādu krūmu nebija laukā virs zemes, un vēl nekāda zāle nezēla, jo Dievs Tas Kungs vēl nebija licis lietum līt virs zemes, un cilvēka nebija, kas zemi būtu kopis. **6** Bet migla cēlās

no zemes un slapināja visu zemi. **7** Un Dievs Tas Kungs taisīja cilvēku no zemes pīšiem un iepūta viņa nāsis dzīvības dvašu; tad cilvēks sacīja uz sievu: vai tad Dievs ir sacījis: jums tapa par dzīvu dvēseli. **8** Un Dievs Tas Kungs nebūs ēst no neviena koka dārzā? **2** Tad sieva stādīja dārzu Ēdenē pret rītiem un iecēla tur sacīja uz čūsku: mēs ēdam no koku augļiem to cilvēku, ko Viņš bija taisījis. **9** Un Dievs Tas dārzā; **3** Bet par tā koka augļiem, kas dārza vidū, Kungs izaudzināja no zemes visādus kokus, kas Dievs ir sacījis: neēdiet no tā un neaizskariet to, jauki bija uzlūkot un labi ēst, un dzīvības koku ka jūs nemirstat. **4** Un čūska sacīja uz sievu: mirt dārza vidū, ari laba un ļauna atzišanas koku. **10** nemirsiet vis. **5** Bet Dievs zin, ka, kurā dienā jūs Un tekošs ūdens iztecēja no Ēdenes, to dārzu no tā ēdisiet, tad jūsu acis taps atvērtas, un jūs slapināt, un no turienes tas dalījās un palika būsiet itin kā Dievs, zinādami labu un ļaunu. **6** par četrām upēm. **11** Pirmai ir vārds Pišone: Un sieva redzēja, ka labi būtu ēst no tā koka, un tā iet ap visu Havilas zemi, kur zelts ir. **12** Un ka tas acīm jauks un patikams koks esam, gudru tās zemes zelts ir labs; tur ir arī bedellions un darīt, un tā nēma no viņa augļiem un ēda un sardonika(oniksa) akmens. **13** Un otrai upei ir deva arī savam vīram, un viņš ēda. **7** Tad viņu vārds Ģihone; tā tek ap visu Kuša(Moru) zemi. abēju acis tapa atvērtas, un tie atzina, ka bija **14** Un trešai upei ir vārds Hideķele; tā tek Assura pliki, un sapina viņģes koka lapas un darija sev zemei pret rītiem, un ceturtā upe ir Eifrate. **15** priekšautus. **8** Un tie dzirdēja Dieva Tā Kunga Un Dievs Tas Kungs nēma cilvēku un to ielika balsi, kas dārzā staigāja dienas dzestrumā. Tad Ēdenes dārzā, lai tas to koptu un sargātu. **16** Un Ādams un viņa sieva paslēpās priekš Dieva Tā Dievs Tas Kungs pavēlēja cilvēkam sacīdams: no Kunga apakš kokiem dārzā. **9** Un Dievs Tas visiem dārza augļiem tu vari ēst, kā tik, **17** Bet no Kungs sauca Ādamu un sacīja uz to: Kur tu tā laba un ļauna atzišanas koka, no tā tev nebūs esi? **10** Un tas sacīja: es dzirdēju Tavu balsi ēst, jo kurā dienā tu no tā ēdisi, tu mirdams dārzā un bijājos, jo es esmu pliks, un paslēpos. mirsi. **18** Un Dievs Tas Kungs sacīja: nav labi, **11** Un Viņš sacīja: kas tev ir teicis, ka tu esi cilvēkam būt vienam; Es tam darišu paligu, kas pliks? Vai tu neesi ēdis no tā koka, par ko Es ap to būs. **19** Un Dievs Tas Kungs no zemes bija tev pavēlēju, ka tev no tā nebija ēst? **12** Un taisījis visus zvērus laukā un visus putnus apakš Ādams sacīja: tā sieva, ko Tu man devis, tā debess; un Viņš tos veda pie cilvēka, lai redzētu, man deva no tā koka, un es esmu ēdis. **13** Un kā tas tos nosauks, un kā cilvēks nosauktu Dievs Tas Kungs sacīja uz sievu: kam tu to esi ikvienu dzīvu dvašu, tā lai būtu viņas vārds. **20** darijusi? Un sieva sacīja: čūska mani pievīlusi, Tad cilvēks nosauca vārdus visiem lopiem un un es esmu ēdisi. **14** Tad Dievs Tas Kungs sacīja putniem apakš debess un visiem zvēriem laukā, uz čūsku: Tādēļ ka tu to darijusi, esi nolādēta bet priekš cilvēka neatradās palīgs, kas ap to priekš visiem lopiem un priekš visiem zvēriem būtu. **21** Tad Dievs Tas Kungs cilvēkam sūtīja laukā; uz tava vēdera tev būs iet un pīšus ēst cietu miegu, un tas aizmīga. Un Viņš nēma visu savu mūžu. **15** Un Es celšu ienaidu starp vienu no viņa sānkauliem un aizpildīja to vietu tevi un sievu un starp tavu sēklu un viņas sēklu: ar miesu. **22** Un Dievs Tas Kungs iztaisīja to šis samīs tev galvu, un tu viņam iedursi papēdi. sānkaulu, ko no cilvēka bija nēmis, par sievu un **16** Un uz sievu Viņš sacīja: Es vairodams vairošu pieveda to pie cilvēka. **23** Un cilvēks sacīja: šī nu tavas sāpes un tavas grūtības mokas; ar sāpēm ir kauls no maniem kauliem un miesa no manas tev būs bērnus dzemdēt, un tava iegrībešanai miesas, tā taps saukta sieva(vīrene), tāpēc ka tā būs būt pēc tava vīra, un viņam būs pār tevi no vīra ir nēmta. **24** Tādēļ vīrs atstās savu tēvu valdīt. **17** Un uz Ādamu Viņš sacīja: tāpēc ka un savu māti un pieķersies pie savas sievas, tu esi klausījis savas sievas balsij un ēdis no un tie būs viena miesa. **25** Un tie abi bija pliki, tā koka, par ko Es tev pavēlēju sacīdams, tev cilvēks un viņa sieva, un nekaunējās. nebūs no tā ēst, - nolādēta lai ir zeme tevis

dēļ, ar mokām tev no tās būs uzturēties visu tekulis un bēglis tu būsi virs zemes. **13** Un Kains savu mūžu. **18** Un ērkšķus un dadžus tā tev sacīja uz To Kungu: mans noziegums ir lielāks, izdos, un tev būs ēst lauka augļus. **19** Ar sava nekā to varētu panest. **14** Redzi, Tu mani šodien vaiga sviedriem tev būs maizi ēst, tiekams tu izdzen no zemes, un man būs paslēpties no Tava atkal topi par zemi, no kā tu esi ņemts, jo tu esi vaiga un es būšu tekulis un bēglis virs zemes, no pīšliem un tev būs atkal palikt par pīšliem. un notiks, ka ikiens, kas mani atrod, tas mani **20** Un Ādams nosauca savas sievas vārdu Ieva, nokaus. **15** Un Tas Kungs uz to sacīja: tādēļ, kas tāpēc ka tā ir visu dzīvo māte. **21** Un Dievs Tas Kainu nokauj, tas taps septiņkārt atriebts. Un Kungs taisīja Ādamam un viņa sievai uzvalkus Tas Kungs pielika Kainam zīmi, lai to nenokautu, no ādām un tiem tos apvilka. **22** Un Dievs Tas kas to atrastu. **16** Un Kains aizgāja no Tā Kunga Kungs sacīja: redzi, cilvēks ir tapis kā viens vaiga un mita Nodzemē, Ēdenei pret rītiem. **17** no mums, atzīdams labu un jaunu, un nu, lai Un Kains atzina savu sievu, un tā tapa grūta un tas savu roku neizstiepj un neņem arī no tā dzemdēja Ēnohu; un viņš uztaisīja pilsētu un dzīvības koka un neēd un nedzīvo mūžīgi, - **23** nosauca tās pilsētas vārdu pēc sava dēla vārda Tad Dievs Tas Kungs to izdzina no Ēdenes dārza, Ēnohu. **18** Un Ēnoham dzima īrads, un īrads lai tas to zemi strādātu, no kā bija ņemts. **24** Un dzemdināja Meūjaēlu, un Meūjaēls dzemdināja Viņš izmeta cilvēku un lika Ēdenes dārzam pret Metusaēlu, un Metusaēls dzemdināja Lāmehu. rītiem ķerubus un cērtama zobena liesmu, lai **19** Un Lāmehs apņēma divas sievas; pirmajā vārds Ada, un otrajā bija vārds Cilla. **20** Un sargātu ceļu uz dzīvības koku.

4 Un Ādams atzina Ievu, savu sievu, un tā tapa grūta un dzemdēja Kainu un sacīja: es esmu dabūjusi vīru ar To Kungu. **2** Un tā vēl dzemdēja viņa brāli, Ābelu; un Ābels palika par avju ganu, bet Kains palika par zemes kopēju. **3** Un notikās pēc kāda laika, ka Kains Tam Kungam upuri nesa no zemes augliem. **4** Un Ābels arīdzan nesa no savu avju pirmsdzimtiem un no viņu taukiem. Un Tas Kungs uzlūkoja Ābelu un viņa upuri. **5** Bet Kainu un viņa upuri Viņš neuzlūkoja. Tad iedegās Kaina bardzība, un viņa vaigs raudzījās nikni. **6** Un Tas Kungs sacīja uz Kainu: kam tu esi apskaities, un kādēļ tavs vaigs raugās nikni? **7** Vai nav tā: ja tu darīsi pareizi, tad vari savu vaigu pacelt; bet ja tu darīsi nepareizi, tad grēks guļ priekš durvīm un tiko pēc tevis, - bet tu, valdi pār viņu. Un Kains runāja ar savu brāli Ābelu. **8** Un notikās, kad tie bija laukā, tad Kains cēlās pret Ābelu, savu brāli, un to nokāva. **9** Un Tas Kungs sacīja uz Kainu: kur ir Ābels, tavs brālis? Un tas sacīja: es nezinu. Vai tad es sava brāļa sargs? **10** Un Viņš sacīja: ko tu esi darījis? Tava brāļa asiņu balss brēc uz Mani no zemes. **11** Un nu esi nolādēts, nost no zemes, kas savu muti atpletusi, tava brāļa asinīs saņemt no tavām rokām. **12** Kad tu zemi strādāsi, tad tā vairs tev nedos savu spēku;

Tas Kungs visiela Kainam zīmi, lai to nenokautu, no ādām un tiem tos apvilka. **16** Un Kains aizgāja no Tā Kunga Kungs sacīja: redzi, cilvēks ir tapis kā viens vaiga un mita Nodzemē, Ēdenei pret rītiem. **17** no mums, atzīdams labu un jaunu, un nu, lai Un Kains atzina savu sievu, un tā tapa grūta un tas savu roku neizstiepj un neņem arī no tā dzemdēja Ēnohu; un viņš uztaisīja pilsētu un dzīvības koka un neēd un nedzīvo mūžīgi, - **23** nosauca tās pilsētas vārdu pēc sava dēla vārda Tad Dievs Tas Kungs to izdzina no Ēdenes dārza, Ēnohu. **18** Un Ēnoham dzima īrads, un īrads lai tas to zemi strādātu, no kā bija ņemts. **24** Un dzemdināja Meūjaēlu, un Meūjaēls dzemdināja Viņš izmeta cilvēku un lika Ēdenes dārzam pret Metusaēlu, un Metusaēls dzemdināja Lāmehu. rītiem ķerubus un cērtama zobena liesmu, lai **19** Un Lāmehs apņēma divas sievas; pirmajā vārds Ada, un otrajā bija vārds Cilla. **20** Un sargātu ceļu uz dzīvības koku.

Ada dzemdēja Jabalu; tas ir tēvs bijis tiem, kas teltīs dzīvoja un lopus audzināja. **21** Un viņa brāļa vārds bija Jubals; tas ir tēvs bijis visiem koklētājiem un stabulniekiem. **22** Un Cilla arīdzan dzemdēja Tubalkaīnu, kas bija visādu vara un dzelzs riku kalējs. Un Tubalkaīna māsa bija Naēma. **23** Un Lāmehs sacīja uz savām sievām: Ada un Cilla, klausiet manu balsi, jūs Lāmeha sievas, ņemiet vērā manus vārdus! Jo es vīru nokauju par savu vāti un jaunekli par savu brūci. **24** Jo Kains taps septiņkārt atriebts, bet Lāmehs septiņdesmit septiņkārt. **25** Un Ādams atzina atkal savu sievu, un tā dzemdēja dēlu un nosauca viņa vārdu Setu; jo (tā sacīja:) Dievs man ir licis citu dzimumu Ābela vietā, jo Kains to ir nokāvis. **26** Un Setam arī dzima dēls, un tas nosauca viņa vārdu Enosu. Tai laikā iesāka piesaukt Tā Kunga vārdu.

Bet Jēzus sacīja: "Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara."

Un tie, Viņa drēbes dalīdami, kauliņus par tām meta.

Lūkas Evaņģelijjs 23:34

Jāņa Eвангелиjs

1 Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Dievs bija Vārds. **2** Tas bija iesākumā pie Dieva. **3** Visas lietas ir darītas caur Viņu, un bez Viņa nekas nav darīts, kas ir darīts. **4** Iekš Viņa bija dzīvība, un tā dzīvība bija cilvēku gaišums. **5** Un tas gaišums spīd tumsībā, un tumsība to nesaņēma. **6** Viens cilvēks bija no Dieva sūtīts, Jānis vārdā. **7** Tas nāca liecības dēļ, ka dotu liecību par To Gaišumu, lai visi caur to ticētu. **8** Viņš pats nebija tas gaišums, bet ka tas liecību dotu par To Gaišumu. **9** Tam patiesam Gaišumam, kas ikvienu cilvēku apgaismo, bija nākt pasaulē. **10** Viņš bija pasaulē, un pasaule ir caur Viņu darīta; bet pasaule Viņu nepazina. **11** Viņš nāca pie tiem savējiem, un šie Viņu neuzņēma. **12** Bet cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva valū, palikt par Dieva bērniem, tiem, kas tic uz Viņu Vārdu, **13** Kas ne no asinīm, nedz no miesas gribēšanas, nedz pēc kāda vīra prāta, bet kas no Dieva dzimusi. **14** Un tas Vārds tapa miesa un dzīvoja mūsu starpā, pilns ūnības un patiesības, un mēs redzējām Viņa godību, tādu godību, kā Tā vien piedzimušā Dēla no Tā Tēva. **15** Jānis dod liecību par Viņu un sauc sacīdamas: “Šis bija Tas, par ko es sacīju: kas nāk pēc manis, gāja pakaļ.” **16** Un no Viņa pilnuma mēs visi esam nekad nav redzējis: tas vien piedzimušais Dēls, Un šī ir Jāņa liecība, kad tie Jūdi no Jeruzālemes tu esi?” **20** Un viņš apliecināja un neliedzās, un apliecināja: “Es neesmu Kristus.” **21** Un tie tam jautāja: “Kas tad? Vai tu esi Elija?” Un pie Jēzus. Un Jēzus to uzlūkoja un sacīja: “Tu viņš saka: “Neesmu.” “Vai tu esi tas Pravietis?” Un viņš atbildēja: “Nē”. **22** Tad tie uz viņu sacīja: “Kas tu esi? lai atbildam tiem, kas mūs sūtījuši; ko tu saki par sevi pašu?” **23** Viņš sacīja: “Es esmu saucēja balss tuksnesī: sataisiet Tā Kunga ceļu, kā pravietis Jesaja sacījis.” **24** Un tie izsūtītie bija no tiem farizejiem. **25** Un tie viņam jautāja un uz viņu sacīja: “Kāpēc tad tu kristi, kad tu neesi Tas Kristus, nedz Elija, nedz tas Pravietis?” **26** Jānis tiem atbildēja un sacīja: “Es kristiju ar ūdeni; bet Tas jūsu vidū iestājies, ko jūs nepazīstat; **27** Tas nāk pēc manis, un ir bijis priekš manis, Tam es neesmu cienīgs kurpjū siksna atraisīt.” **28** Tas notika Betanijā viņpus Jardānes upes, kur Jānis kristīja. **29** Otrā tumsība to nesaņēma. **30** Viens cilvēks bija no Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus. **31** Un es Viņu nepazinu: bet lai Viņš Tas Dieva Jērs, par ko es esmu sacījis: pēc manis nāk ir Tas, par ko es esmu sacījis: pēc manis nāk vīrs, kas bijis priekš manis; jo Viņš bija pirmāk nekā es. **32** Un Jānis deva liecību Israēlim taptu zināms, tāpēc es esmu nācis, kristīdam ar ūdeni.” **33** Un Jānis deva liecību sacīdam: “Es redzēju to Garu nolaižamies no debess kā balodi un paliekam uz Viņu. **34** Un es Viņu nepazinu, bet kas mani sūtījis kristīt ar ūdeni, Tas uz mani sacīja: uz ko tu redzēsi to Garu nolaižamies un paliekam, šis ir Tas, kas kristī ar Svēto Garu. **35** Otrā dienā Jānis atkal stāvēja un divi no viņa liecību devīs, ka šis ir Tas Dieva Dēls.” **36** Un ieraudzījis Jēzu staigājam, viņš saka: “Redzi, Tas Dieva Jērs!” **37** Un tie divi mācekļi viņu dzirdēja runājam un Jēzum “Nāciet un redziet.” Tie nāca un notikusi caur Jēzu Kristu. **18** Dievu neviens redzēja, kur Viņš mājoja, un palika to dienu pie nekad nav redzējis: tas vien piedzimušais Dēls, Un Jānis dod liecību par Viņu un sauc sacīdamas: “Šis bija Tas, par ko es sacīju: kas nāk pēc manis, gāja pakaļ. **38** Un Jēzus atgriezdamies un tos Tas ir bijis priekš manis. Viņš bija pirmāk nekā redzējis pakaļ nācam, uz tiem saka: “Ko jūs es.” **19** Dievu neviens redzēja, kur Viņš mājoja, un palika to dienu pie nekad nav redzējis: tas vien piedzimušais Dēls, Un viņš atbildēja: “Kas pakāļ.” **40** Andrejs, Tēva klēpī būdams, Tas mums to ir stāstījis. **20** Un viņš apliecināja un neliedzās, un uz to saka: “Mēs to Mesiju esam atraduši Un viņš atbildēja: “Nē”. **21** Tad tie uz viņu tas ir tulkots: Pēteris (akmens).” **41** Šis pirmais atrod savu brāli Simāni tu saki: “Nāc Man pakaļ.” **42** Un viņš to veda sacīja: “Kas tu esī? lai atbildam tiem, kas mūs sūtījuši; ko tu saki par sevi pašu?” **23** Viņš sacīja: “Jēzus gribēja iziet uz Galileju un atrod Filippu sūtījuši; ko tu saki par sevi pašu?” **24** Un viņš saka: “Nāc Man pakaļ.” **43** Otrā dienā sacīja: “Kas tu esī? lai atbildam tiem, kas mūs sūtījuši; ko tu saki par sevi pašu?” **25** Un tie sataisiet Tā bija no Betsaidas, Andreja un Pētera pilsētas. **44** Un Filips “Es esmu saucēja balss tuksnesī: sataisiet Tā Kunga ceļu, kā pravietis Jesaja sacījis.” **26** Un tie ko Mozus bauslībā rakstījis un tie pravieši, To tie izsūtītie bija no tiem farizejiem.

mēs esam atraduši, Jēzu no Nacaretes, Jāzepa Jeruzālemi. **14** Un Viņš atrada Dieva namā tos, dēlu.” **46** Un Natanaēls uz to sacīja: “Vai no kas pārdeva vēršus un avis un baložus, un tos Nacaretes var būt kāds labums?” Filips uz to naudas mijējus tur sēžam. **15** Un pātagu taisījis saka: “Nāc un redzi!” **47** Jēzus redzēja Natanaēli no auklām, Viņš izdzina visus no Dieva nama nākam, un par to saka: “Redzi, patiesi viens ārā un arī tās avis un tos vēršus un izkaisīja Israēlietis, iekš kā viltības nav.” **48** Natanaēls uz tiem mijējiem to naudu un apgāza tos galdus, Viņu saka: “Kā Tu mani pazīsti?” Jēzus atbildēja **16** Un sacīja tiem baložu pārdevējiem: “Nesiet to un uz to sacīja: “Es tevi redzēju, pirms Filips projām! Nedariet Mana Tēva namu par turgus tevi aicināja, kad tu biji apakš tā vīges koka.” **49** namu!” **17** Bet Viņa mācekļi pieminēja, ka ir Natanaēls atbildēja un uz Viņu saka: “Rabbi, Tu rakstīts: “Karstums Tava nama dēļ Mani aprīj.” esi Dieva Dēls, Tu esi Israēla Kēniņš.” **50** Jēzus **18** Tad tie Jūdi atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kādu atbildēja un uz to sacīja: “Tādēļ tu tici, ka Es zīmi Tu mums rādi, ka Tu šās lietas dari?” **19** tev esmu sacījis: Es tevi redzēju apakš tā vīges Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Noplēsiet koka. Tu redzēsi lielākas lietas nekā tās.” **51** šo Dieva namu, tad Es to atkal uzcelšu trejās Un Viņš uz to saka: “Patiesi, patiesi, Es jums dienās?” **20** Tad tie Jūdi sacīja: “Šīs Dieva nams sakū: no šī laika jūs redzēsiet debesis atvērtas četrdesmit un sešos gados ir uztasīts, un Tu to un Dieva enģeļus uzkāpjum un nokāpjum uz To uzcelsi trejās dienās?” **21** Bet Viņš runāja par Cilvēka Dēlu.”

2 Un trešajā dienā kāzas bija Kānā iekš Galilejas, un Jēzus māte bija tur. **2** Bet arī Jēzus un Viņa mācekļi tapa aicināti uz tām kāzām. **3** Un kad vīna pietrūka, Jēzus māte saka uz Viņu: “Tiem nav vīna.” **4** Jēzus uz to saka: “Sievā, kas Man ar tevi? Mana stunda vēl nav nākusi.” **5** Viņa māte uz tiem sulaiņiem saka: “Ko Viņš jums teiks, to dariet.” **6** Un tur seši akmeņu ūdens trauki bija likti pēc Jūdu šķīstīšanas, un ikkatrā sagāja divi līdz trīs mēri. **7** Jēzus uz tiem saka: “Pildiet šos traukus ar ūdeni!” Un tie tos pildija līdz malai pilnus. **8** Un Viņš uz tiem saka: “Smeļat nu un nesat barības sargam;” un tie to nesa. **9** Kad nu barības sargs to ūdeni baudīja, kas bija palicis par vīnu (un nezināja, no kurienes tas bija, bet tie sulaiņi to zināja, kas to ūdeni bija smēluši), tad barības sargs aicina brūtgānu. **10** Un uz to saka: “Ikkatrīs cilvēks papriekš cel priekšā labo vīnu, un kad tie iedzērušies, plānāko; tu labo vīnu līdz šim esi pataupījis.” **11** Šī tā pirmā brīnuma zīme, ko Jēzus darija Kānā iekš Galilejas, un parādīja Savu godību, un Viņa mācekļi ticēja uz Viņu. **12** Pēc tam Viņš nogāja uz Kapernaūmu, pats un Viņa māte un Viņa brāli un Viņa mācekļi, un viņi tur palikta kādas dienas. **13** Un Jūdu Lieldienā bija tuvu klāt, un Jēzus aizgāja uz

Savas miesas Dieva namu. **22** Kad Viņš nu bija augšām cēlies no miroņiem, tad Viņa mācekļi atminējās, ka Viņš to uz tiem bija sacījis, un ticēja tam rakstam un tam vārdam, ko Jēzus bija sacījis. **23** Un kad Viņš pa tiem svētkiem bija Jeruzālemē, tad daudzi ticēja uz Viņa Vārdu, redzēdam i tās brīnuma zīmes, ko Viņš darija. **24** Bet Jēzus pats viņiem neuzticējās, tāpēc ka Viņš visus pazina, **25** Un ka Viņam nevajadzēja, lai kas Viņam liecību dotu par cilvēku; jo Viņš pats zināja, kas bija iekš cilvēka.

3 Un tur viens cilvēks bija no tiem farizejiem, vārdā Nikademus, Jūdu virsnieks. **2** Tas nāca pie Jēzus naktī un uz Viņu sacīja: “Rabbi, mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis; jo neviens nevar darīt tās brīnuma zīmes, ko Tu dari, ja Dievs nav ar to.” **3** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Patiesi, Es tev saku, ja kas nav piedzimis no augšienes, tad tas Debesu valstību nevar redzēt.” **4** Nikademus uz Viņu saka: “Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams? Vai viņš atkal var iejet savas mātes miesās un piedzimt?” **5** Un Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi, Es tev saku: ja kas nepiedzimst caur ūdeni un Garu, tad tas nevar iejet Dieva valstībā. **6** Kas piedzimis no miesas, tas ir miesa, un kas piedzimis no Gara, tas ir gars. **7** Nebrīnies, ka Es tev esmu sacījis: Jums būs piedzimt no augšienes. **8** Vējš pūš, kur gribēdams, un tu gan dzirdi viņa pūšanu, bet

tu nezini, no kuriennes viņš nāk un kurp viņš Kristus, bet sūtīts Viņa priekšā. **29** Kam tā brūte, iet. Tā ir ar ikvienu, kas piedzimis no Gara.” **9** tas ir brūtgāns, bet tā brūtgāna draugs, kas stāv Nikademus atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kā tas un viņu dzird, priečājās ļoti par tā brūtgāna var notikt?” **10** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: balsi. Tad nu šis mans prieks ir piepildīts. **30** “Tu esi mācītājs iekš Israēla un to tu nezini? Viņam būs iet lielumā, bet man mazumā. **31** Kas **11** Patiesi, patiesi, Es tev saku. Mēs runājam, nāk no augšienes, tas ir pār visiem; kas ir no ko zinām, un liecinājām, ko esam redzējuši, un zemes, tas ir no zemes: kas nāk no debesīm, jūs mūsu liecību nepieņem. **12** Ja jūs neticat, tas ir pār visiem. **32** Un ko Tas ir redzējis kad Es jums saku par zemes lietām; kā jūs tad un dzirdējis, to Tas apliecina; un Viņa liecību ticēsiet, kad Es jums sacīšu par debesu lietām? neviens nepieņem. **33** Kas Viņa liecību pieņemis, **13** Jo neviens nav braucis uz debesīm kā vien tas ir apziegelējis, Dievu esam patiesīgu. **34** Jo Tas, kas ir nācis no debesīm, Tas Cilvēka Dēls, ko Dievs ir sūtījis, tas runā Dieva vārdus, jo kas ir debesīs. **14** Un kā Mozus tuksnesi čūsku ir paaugstinājis, tāpat Tam Cilvēka Dēlam būs tapt paaugstinātam, **15** Lai ikviens, kas tic uz Viņu, dabū mūžigu dzīvošanu. (aiōnios g166) **16** Jo tik ļoti Dievs pasauli milējis, ka Viņš Savu vienpiedzimušo Dēlu devis, ka visiem tiem, kas tic uz Viņu, nebūs pazust, bet dabūt mūžigu dzīvošanu. (aiōnios g166) **17** Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulei, ka Tas pasauli sodītu, bet ka pasaule caur Viņu taptu pestīta. **18** Kas tic uz Viņu, tas netop sodītu, bet kas netic, tas jau ir sodītu, tāpēc ka tas nav ticējis uz tā vienpiedzimušā Dieva Dēla Vārdu. **19** Bet šī ir tā sodība, ka gaišums nācis pasaulei un cilvēki vairāk milēja tumsību nekā gaišumu, tāpēc ka viņu darbi bija ļauni. **20** Jo ikviens, kas dara ļaunu, tas ienīst gaismu un nenāk priekš gaismas, lai viņa darbi netop norāti. **21** Bet kas dara patiesību, tas nāk priekš gaismas, lai viņa darbus var redzēt, jo tie darīti iekš Dieva.” **22** Pēc tam Jēzus un Viņa mācekļi nāca uz Jūdu zemi, un Viņš tur ar tiem palika un kristīja. **23** Un Jānis arīdzan kristīja Enonā, tuvu pie Zalimes, jo tur bija daudz ūdens. Un tie (laudis) nogāja un tapa kristīti. **24** Jo Jānis vēl nebija likts cietumā. **25** Tad viena apjautāšanās cēlās starp Jāņa mācekļiem un tiem Jūdiem par šķistīšanu. **26** Un tie nāca pie Jāņa un uz to sacīja: “Rabbi, Tas, kas bija pie tevis viņpus Jardānes, kam tu liecību devi, redzi, Tas kristī, un visi nāk pie Viņa.” **27** Jānis atbildēja un sacīja: “Cilvēks nekā nevar ķemties, ja tas viņam nav dots no debesīm. **28** Jūs paši esat mani liecinieki, ka es esmu sacījis: Es neesmu Tas neviens nepieņem. **35** Tas Tēvs miļo To Dēlu un visas lietas ir devis Viņa rokā. **36** Kas tic uz To Dēlu, tam ir mūžīga dzīvība; bet kas Tam Dēlam neklausa, tas dzīvību nerēdzēs, bet Dieva dusmība uz tā paliek.” (aiōnios g166)

4 Un kad Tas Kungs nomanija, ka tie farizeji bija dzirdējuši, ka Jēzus vairāk mācekļu dabūjot un vairāk kristījot nekā Jānis, **2** (Jebšu Jēzus pats nekristīja, bet Viņa mācekļi,) **3** Tad Viņš atstāja Jūdeju un atkal nogāja uz Galileju. **4** Un Viņam bija jāiet caur Samariju. **5** Tad Viņš nonāk vienā Samarijas pilsētā, ko sauc Sīharu, tuvu pie tā tiruma, ko Jēkabs deva savam dēlam Jāzepam. **6** Un tur bija Jēkaba aka. Kad nu Jēzus, no ceļa piekusis, pie tās akas apsēdās, - un tas bija apsesto stundu, - **7** Tad viena sieva no Samarijas nāk ārā, ūdeni smelt. Uz to Jēzus saka: “Dodi Man dzert.” **8** (Jo viņa mācekļi bija nogājuši pilsētā, maizi pirk.) **9** Tad tā Samariešu sieva uz Viņu saka: “Kā Tu, Jūds būdams, prasi dzert no manis, vienas Samariešu sievas?” Jo Jūdi netur nekādu draudzību ar Samariešiem. **10** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ja tu to Dieva dāvanu zinātu un kas Tas tāds ir, kas uz tevi saka: dod Man dzert; tad tu Viņu būtu lūgusi, un Viņš tev būtu devis dzīvu ūdeni.” **11** Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, Tev nav smeļama trauka, un tā aka ir dzīļa, - no kuriennes tad Tev ir tas dzīvais ūdens? **12** Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Jēkabs, kas mums šo aku devis un pats no tās dzēris un viņa dēli un viņa lopi?” **13** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ikvienam, kas dzer no ūdens, atkal slāpst. **14** Bet ja kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam neslāps ne mūžam;

bet tas ūdens, ko Es tam došu, iekš viņa taps par priečāties kopā, sējējs un plāvējs. (aiōnios g166) 37 ūdens avotu, kas verd uz mūžigu dzīvošanu.” Jo še tas vārds ir tiesa: Cits ir tas sējējs un cits (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Tā sieva uz Viņu saka: tas plāvējs. 38 Es jūs esmu sūtījis plaut, kur jūs “Kungs, dod man to - tādu ūdeni, ka man neesat strādājuši; citi tur strādājuši, un jūs esat neslāpst un man vairs nav jānāk šurpu smelt.” nākuši viņu darbā.” 39 Bet no tās pašas pilsētas 16 Jēzus uz to saka: “Ej, sauc savu vīru un nāc daudz Samariešu ticēja uz Viņu tās sievas vārdu šurp.” 17 Tā sieva atbildēja un sacīja: “Man vīra dēļ, kas liecību deva: “Viņš man visu ir sacījis, nav.” Jēzus uz to saka: “Tu pareizi esi sacījusi: ko es esmu darījusi.” 40 Kad nu tie Samarieši man vīra nav. 18 Jo pieci viri tev bijuši, un kas pie Viņa nāca, tad tie Viņu lūdza, ka Viņš pie tev tagad ir, tas nav tavs vīrs; to tu pēc taisnības tiem paliktu; un Viņš tur palika divas dienas. 41 esi sacījusi.” 19 Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, Un daudz vairāk no tiem ticēja Viņa paša vārdu es redzu, ka Tu esi pravietis. 20 Mūsu tēvi ir dēļ, 42 Un sacīja uz to sievu: “Mēs neticam vairs pielūguši šīnī kalnā, un jūs sakāt, Jeruzālemē tavas valodas dēļ, jo mēs paši esam dzirdējuši to vietu esam, kur pienākas pielūgt.” 21 Jēzus un zinām, ka Šis tiešām ir Tas pasaules Pestītājs, uz to saka: “Sievā, tici Man, tā stunda nāk, ka Tas Kristus.” 43 Un pēc divām dienām Viņš jūs nedz šai kalnā, nedz Jeruzālemē To Tēvu izgāja no turienes un nogāja uz Galileju. 44 Jo pielūgsiet. 22 Jūs pielūdzat, ko jūs nezināt, mēs pats Jēzus apliecināja, ka pravietis savā tēvijā pielūdzam, ko mēs zinām; jo pestišana ir no netop turēts godā. 45 Kad Viņš nu nāca uz tiem Jūdiem. 23 Bet tā stunda nāk un jau tagad Galileju, tad tie Galileji Viņu uzņēma, jo tie visu ir, ka tie īstie pielūdzēji To Tēvu pielūgs garā bija redzējuši, ko Viņš svētkos Jeruzālemē bija un patiesībā; jo Tas Tēvs tādus arī meklē, kas To darījis; jo tie arīdzan bija nākuši uz svētkiem. 46 tā pielūdz. 24 Dievs ir Gars, un kas To pielūdz, Tad Jēzus atkal nāca uz Kānu iekš Galilejas, kur tiem To būs pielūgt garā un patiesībā.” 25 Tā Viņš ūdeni bija darījis par vīnu. 47 Un tur viens sieva uz Viņu saka: “Es zinu, ka tas Mesija nāk, kēniņa sulainis bija, kam dēls gulēja nevesels kas saukts Kristus; kad Tas nāks, Tas mums visu Kapernaūmā. Šis dzirdējis, ka Jēzus bija nācis pasludinās.” 26 Jēzus uz to saka: “Es Tas esmu, no Jūdejas uz Galileju, nogāja pie Viņa un To kas ar tevi runā.” 27 Un tai brīdi Viņa mācekļi lūdza, lai noietu un viņa dēlam palīdzētu, jo tas nāca un brīnījās, ka Viņš ar to sievu runāja. guļot uz miršanu. 48 Tad Jēzus uz viņu sacīja: Tomēr neviens nesacīja: Ko Tu vaicā? Jeb, ko “Ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, tad jūs Tu runā ar viņu? 28 Tad tā sieva pameta savu neticat.” 49 Tas kēniņa sulainis uz Viņu saka: ūdens trauku un nogāja pilsētā un sacīja uz “Kungs, nāc, pirms nekā mans dēls mirst.” 50 tiem ļaudīm: 29 “Nāciet, redziet vienu cilvēku, Jēzus uz viņu saka: “Ej, tavs dēls dzīvs.” Un tas kas man visu ir sacījis, ko es esmu darījusi. cilvēks ticēja tam vārdam, ko Jēzus uz viņu bija Vai Šis nav Tas Kristus?” 30 Tad tie izgāja no sacījīs, un aizgāja. 51 Un noejoj viņa kalpi to pilsētas un nāca pie Viņa. 31 Un pa to starpu tie sastapa un tam pasludināja un sacīja: “Tavs dēls mācekļi Viņu lūdza sacīdam: “Rabbi, ēd.” 32 dzīvs.” 52 Tad tas no viņiem izvaicāja to stundu, Bet Viņš uz tiem sacīja: “Man barība jāēd, ko jūs kur ar viņu bija palicis labāk. Un tie uz viņu nezināt.” 33 Tad tie mācekļi savā starpā sacīja: sacīja: “Vakar ap septīto stundu drudzis viņu “Vai kas Viņam ko atnesis ēst?” 34 Jēzus uz tiem atstāja.” 53 Tad tas tēvs nomanīja ap to stundu saka: “Mana barība ir, ka Es daru Tā prātu, kas esam, kad Jēzus viņam bija sacījis: “Tavs dēls Mani sūtījis, un padaru Viņa darbu. 35 Vai jūs dzīvs.” Un viņš ticēja ar visu savu saimi. 54 Šī tā nesakāt: Vēl ir četri mēneši, tad nāk plaujamais otrā brīnuma zīme, ko Jēzus darīja, nākdams no laiks? Redzi, Es jums saku: Paceliet savas acis Jūdejas uz Galileju.

un skatiet tās druvas, jo tās jau ir baltas uz plaušanu. 36 Un kas plauj, tas dabū algu un sakrāj augļus uz mūžigu dzīvošanu, ka abi var

5 Pēc tam bija Jūdu svētki, un Jēzus gāja uz Jeruzālemi. 2 Bet Jeruzālemē pie avju vārtiem ir diķis, ar vārdu ebreiski Betezda, tur

bija piecas istabas. **3** Tanīs gulēja liels pulks nevienu netiesā, bet visu tiesu ir devis Tam neveselu, aklu, tizlu, nokaltušu, (kas gaidīja uz Dēlam, **23** Ka visiem būs To Dēlu godāt, itin ūdens kustēšanu. **4** Jo savā laikā viens enģelis kā tie To Tēvu godā; kas To Dēlu negodā, tas nolaidās tai dīķi un to ūdeni pakustināja. Kurš negodā To Tēvu, kas Viņu sūtījis. **24** Patiesi, tad iekāpa pirmais pēc ūdens kustināšanas, tas patiesi, Es jums saku: kas Manu vārdu dzird tapa vesels, lai gulēja kādā sērgā gulēdams.) **5** Un tur viens cilvēks trīsdesmit un astoņus un Tam tic, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīga dzīvība, un tas nenāk sodībā, bet no nāves ir gadus bija gulējis nevesels. **6** Šo Jēzus redzēja iegājis dzīvībā. (aiōnios g166) **25** Patiesi, patiesi, guļam, un zinādams, ka tas ilgu laiku tur bija Es jums saku: tā stunda nāk un jau tagad ir, gulējis, Viņš uz to saka: "Vai gribi tapt vesels?" ka tie mirušie dzirdēs Dieva Dēla balsi, un kas **7** Tas neveselais Tam atbildēja: "Kungs, man to dzird, tie dzīvos. **26** Jo itin kā Tam Tēvam nav cilvēka, kas mani iemet tai dīķi, kad tas ir dzīvība iekš Sevis paša, tāpat Viņš arī Tam ūdens top kustināts; un tiekams es nāku, cits Dēlam ir devis, ka Tam dzīvība ir iekš Sevis jau nokāpj manā priekšā." **8** Jēzus uz to saka: paša. **27** Un Viņš Tam varu devis, arī tiesu turēt, "Celies, nēm savu gultu un ej." **9** Un tūdaļ tādēļ ka Tas ir Tas Cilvēka Dēls. **28** Nebrīnāties tas cilvēks tapa vesels un nēma savu gultu un par to, jo tā stunda nāk, kurā visi, kas ir kapos, aizgāja. Bet tā diena bija svētdiena. **10** Tad tie Viņa balsi dzirdēs **29** Un izies ārā, tie, kas labu Jūdi sacīja uz to, kas bija dziedināts: "Svētdiena darījuši, pie augšāmcelšanās uz dzīvību, bet kas ir, tev nav brīv savu gultu nest." **11** Viņš tiem ļauunu darījuši, pie augšāmcelšanās uz sodību. atbildēja: "Kas mani darija veselu, Tas uz mani **30** Es neko nevaru darīt no Sevis paša; tā kā Es sacīja: nēm savu gultu un ej." **12** Tad tie viņam dzirdu, tā Es tiesāju, un Mana tiesa ir taisna; jo vaicāja: "Kas ir Tas tāds cilvēks, kas tev sacījis: Es nemeklēju Savu prātu, bet Tā Tēva prātu, kas nēm savu gultu un ej?" **13** Bet tas, kas bija vesels **31** Ja Es pats liecību dodu par Sevi, palicis, nezināja, kas Tas tāds esot; jo Jēzus bija **32** Cits ir, kas atkāpies tai ļaužu pulkā, kas tai vietā bija. **14** liecību dod par Mani, un Es zinu, to liecību esam Pēc tam Jēzus to atrod Dieva namā un uz to patiesīgu, ko Viņš apliecina par Mani. **33** Jūs esat saka: "Raugi, tu esi tapis vesels, neapgrēkojies sūtījuši pie Jāņa, un tas patiesībai liecību devis. vairs, ka tev nenotiek jo grūti." **15** Tas cilvēks **34** Tomēr Es liecību neņemu no cilvēka, bet Es nogāja un tiem Jūdiem pasludināja, ka Jēzus to saku, lai jūs topat pestīti. **35** Viņš bija degoša Tas esot, kas viņu darījis veselu. **16** Un tāpēc un spīdoša svece, bet jūs mazu brīdi gribējāt tie Jūdi Jēzu ienidēja un Viņu meklēja nokaut, liksmoties viņa gaišumā. **36** Bet Man ir lielāka ka Viņš to bija darījis svētdienā. **17** Bet Jēzus liecība nekā no Jāņa. Jo tie darbi, ko Tas Tēvs tiem atbildēja: "Mans Tēvs strādā līdz šim, un **37** Un Viņu meklēja nokaut, ka Viņš ne vien svētdienu Man devis darīt, šie darbi, ko Es daru, liecību Es arīdzan strādāju." **18** Tādēļ tie Jūdi jo vairāk dod par Mani, ka Tas Tēvs Mani sūtījis. **38** Un Viņu meklēja nokaut, ka Viņš ne vien svētdienu Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, pats liecību devis par nesvētīja, bet arī sacīja, ka Dievs esot Viņa paša Mani; jūs Viņa balsi nekad neesat dzirdējuši, Tēvs, Sevi līdzinādams Dievam. **19** Tad Jēzus nedz Viņa ģimi redzējuši. **39** Meklējat rakstos, jo jums šķiet, **20** Jo Tas kas liecību dod par Mani. (aiōnios g166) **40** Bet jūs Tēvs mīlo To Dēlu, un Tam rāda visu, ko pats negribat nākt pie Manis, lai jums būtu dzīvība. **21** Jo itin kā Tas Tēvs miroņus **41** Godu no cilvēkiem Es neņemu. **42** Bet Es jūs jums jābrīnās. **22** Jo Tas Tēvs neuzņem; kad cits nāks sava paša vārdā, to uzmodina un dara dzīvus, tāpat arī Tas Dēls Es esmu nācis Sava Tēva vārdā, un jūs Mani dara dzīvus, kurus gribēdams.

jūs uzņemsiet. **44** Kā jūs varat ticēt, cits no cita godu nēmdami? Un to godu, kas ir no tā vienīgā aizirušies, tie redzēja Jēzu pa jūru staigājam Dieva, to jūs nemeklējat? **45** Nedomājiet, ka Es jūs apsūdz, Mozus, uz ko jūs esat cerējuši. **46** Jo ja jūs Mozum ticētu, tad jūs Man arīdzan ticētu; laiva nāca tanī malā, uz ko tie dzinās. **22** Otrā jo viņš ir rakstījis par Mani. **47** Bet ja jūs viņa rakstiem neticat, kā tad jūs Maniem vārdiem tīcēsiet?”

6 Pēc tam Jēzus aizbrauca pār Galilejas jūru pie Tiberijas. **2** Un liels pulks ļaužu Tam gāja pakāl, tāpēc ka tie redzēja tās brīnuma zīmes, ko Viņš darīja pie neveseliem. **3** Bet Jēzus kāpa uz to kalnu un apsēdās ar Saviem mācekļiem. **4** Bet Jūdu Lieldienas svētki bija tuvu klāt. **5** Tad Jēzus pacēla acis un redzēja, ka daudz ļaužu pie Viņa nāca, un saka uz Filipu: “Kur pirksim maizes, ka šiem ir ko ēst?” **6** (Bet to Tas sacīja, viņu pārbaudidams; jo pats gan zināja, ko gribēja darīt.) **7** Filips tam atbildēja: “Par divsīmt sudraba grašiem maizes tiem nepieciek, ka ikviens no tiem maķēnīt nēmotos.” **8** Tad viens no Viņa mācekļiem, Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, uz Viņu saka: **9** “Še ir viens jauneklis, tam ir piecas miežu maizes un divas zivis; bet kas tas ir priekš tik daudz ļaudīm?” **10** Un Jēzus sacīja: “Dariet, ka tie ļaudis apsēžas;” un tur daudz zāles bija tanī vietā. Tad apsēdās kādi piectūkstoši vīri. **11** Un Jēzus nēma tās maizes, pateicās un deva tiem mācekļiem, un tie mācekļi tiem, kas bija apsēdušies. Tāpat arī no tām zīvīm, cik gribēja. **12** Bet kad tie bija paēduši, tad Viņš saka uz Saviem mācekļiem: “Sakrājiet atlikušās druskas, ka nekas nepazūd.” **13** Tad tie salasīja un pildīja divpadsmit kuryjus ar druskām no tām piecām miežu maizēm, kas tiem atlika, kas bija ēduši. **14** Kad nu tie cilvēki to brīnuma zīmi redzēja, ko Jēzus bija darījis, tad tie sacīja: “Šis ir patiesi tas pravietis kam bija nākt pasaulē.” **15** Kad nu Jēzus manija, ka tie gribēja nākt, Viņu tvert, lai par kēniņu celtu, tad Viņš devās viens pats atkal uz to kalnu. **16** Un kad vakars metās, Viņa mācekļi nogāja pie jūras, **17** Un laivā kāpuši tie brauca pāri pār jūru uz Kapernaūmu: un jau bija palīcis tumšs, un Jēzus pie tiem nebija atnācis. **18** Un jūra cēlās,

stipram vējam pūšot. **19** Un vairāk nekā pusjūdzi un tuvu pie laivas esam. Un tie bijās. **20** Bet Tad tie gribēja Viņu nēmt laivā, un tūdaļ tā dienā tie ļaudis viņpus jūras stāvēdamī redzēja, rakstiem neticat, kā tad jūs Maniem vārdiem ka citas laivas tur nebija, kā vien tā, kurā viņa mācekļi bija iekāpuši un ka Jēzus nebija līdz gājis ar saviem mācekļiem laivā, bet ka viņa mācekļi vieni paši bija nocēlušies. **23** Un kad nu tur citas laivījas no Tiberijas pienāca tuvu pie tās vietas, kur tie to maizi bija ēduši, ko Tas Kungs bija svētījis; **24** Un kad tie ļaudis redzēja, ka Jēzus tur vairs nebija, nedz Viņa mācekļi, tad tie arīdzan iekāpa laivās un nāca Kapernaūmā, Jēzu meklēdamī. **25** Un otrā jūras malā Viņu atraduši, tie uz Viņu sacīja: “Rabbi, kad Tu esi atnācis?” **26** Jēzus tiem atbildēja un sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: jūs Mani nemeklējat tāpēc, ka jūs brīnuma zīmes esat redzējuši, bet ka jūs esat ēduši un paēduši no tām maizēm.” **27** Dzenaties ne pēc tās barības, kas zūd, bet pēc tās barības, kas paliek līdz mūžigai dzīvošanai, ko Tas Cilvēka Dēls jums dos, jo šo Dievs Tas Tēvs ir apziegelējis.” (*alīnios 9:166*) **28** Tad tie uz Viņu sacīja: “Ko darīsim, lai strādājam Dieva darbus?” **29** Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Šis ir tas Dieva darbs, ka jums būs ticēt uz To, ko Viņš sūtījis.” **30** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kādu zīmi tad Tu dari, ka mēs to redzam un Tev ticam? Ko Tu dari? **31** Mūsu tēvi to manna ir ēduši tuksnesī, kā ir rakstīts: Viņš tiem ir devis ēst maizi no debesīm.” **32** Tad Jēzus uz tiem sacīja: patiesi, patiesi, Es jums saku: “Mozus jums to maizi no debesīm nav devis, bet Mans Tēvs jums dod to īsteno maizi no debesīm.” **33** Jo tā ir Tā Dieva maize, kas nāk no debesīm un dod pasaulei dzīvību.” **34** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kungs, dod mums allažīn tādu maizi.” **35** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Es esmu tā dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tas neizsalks: un kas tic uz Mani, tam neslāps nemūžam.” **36** Bet Es jums esmu sacījis, ka jūs Mani gan esat redzējuši, tomēr jūs neticat. **37** Ikvieni, ko Tas Tēvs Man dod, tas nāk pie Manis,

un kas nāk pie Manis, to Es neizmetišu ārā. **38** tēvi to manna ir ēduši un nomiruši; kas šo maizi Jo Es esmu no debesīm nācis, ne lai Es daru ēd, tas dzivos mūžigi.” (**aiōn g165**) **59** To Viņš sacīja Savu prātu, bet Tā prātu, kas Mani sūtījis. **39** baznīcā, mācīdamas Kapernaūmā. **60** Tad no Viņa Bet šis ir Tā Tēva prāts, kas Mani sūtījis, ka no mācekļiem daudzi, to dzirdēdami, sacīja: “Šī visa tā, ko Viņš Man devis, Man neko nebūs valoda ir grūta, kas to var ieklausīties?” **61** pazaudēt, bet to uzmodināt pastara dienā. **40** Tad Jēzus pie Sevis zinādams, ka Viņa mācekļi Un šis ir Tā prāts, kas Mani sūtījis, ka ikvienam, kas To Dēlu redz un uz Viņu tic, ir mūžiga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā.” To Cilvēka Dēlu uzķāpjam, kur Viņš papriekš (**aiōnios g166**) **41** Tad tie Jūdi pret Viņu kurnēja, bijis? **63** Tas Gars ir, kas dara dzīvu, tā miesa ka Viņš bija sacījis: Es esmu tā maize, kas ir neder nenieka. Tie vārdi, ko Es jums runāju, ir nākusī no debesīm. **42** Un tie sacīja: “Vai Šis gars un ir dzīvība. **64** Bet citi ir jūsu starpā, kas nav Jēzus, Jāzepa dēls, kura tēvu un māti mēs netic.” Jo Jēzus no iesākuma zināja, kuri tie, kas pazīstam? Kā tad Tas saka: Es esmu no debesīm neticēja, un kurš tas, kas Viņu nodos, **65** Un Viņš nācis.” **43** Tad Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: sacīja: “Tādēļ Es jums esmu sacījis, ka neviens “Nekurniet savā starpā. **44** Neviens pie Manis pie Manis nevar nākt, ja tas viņam nav dots nevar nākt, ja Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, viņu no Mana Tēva.” **66** No tā briža daudzi no Viņa nevelk, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā. mācekļiem atkāpās un vairs nestāigāja ar Viņu. **45** Praviešu rakstos ir sacīts: un tie visi būs **67** Tad Jēzus sacīja uz tiem divpadsmit: “Vai mācīti no Dieva. Tad nu ikkatrs, kas no Tā Tēva jūs arīdzan gribat aiziet?” **68** Sīmanis Pēteris ir dzirdējis un mācījies, tas nāk pie Manis. **46** Ne tā, ka jebkāds To Tēvu būtu redzējis, kā vien Tas, kas ir no Dieva; Tas To Tēvu ir redzējis. **47** Patiesi, patiesi, Es jums sakū: kas tic uz Mani, **69** Un mēs ir mūžigas dzīvības vārdi, (**aiōnios g166**) **48** Es esmu tā dzīvības maize. **49** Jūsu tēvi to manna ir ēduši tuksnesi un ir nomiruši. **50** Šī ir tā maize, kas tam ir mūžiga dzīvība. (**aiōnios g166**) **51** Es esmu tā dzīvības maize. **52** Tad tie Jūdi savā starpā strīdējās sacīdamī: “Kā Šis mums Savu miešu var dot ēst?” **53** Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums sakū: ja jūs Tā Cilvēka Dēla miešu neēdat un Viņa asinis nedzerat, tad dzīvības nav iekš jums. **54** Kas Manu miešu ēd un Manas asinis dzer, tam ir mūžiga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā. (**aiōnios g166**) **55** Jo Mana miesa ir patiess ēdiens un Manas asinis ir patiess dzēriens. **56** Kas Manu miešu ēd un Manas asinis dzer, tas paliek iekš Manis un Es iekš tā. **57** Itin kā Mani tas dzīvais Tēvs ir sūtījis, un Es dzīvoju caur To Tēvu: tāpat, kas Mani ēd, tas arīdzan dzīvos caur Mani. **58** Šī ir tā maize, kas nākusī no debesīm, ne tā, kā mūsu negribēja staigāt pa Jūdeju, tāpēc ka tie Jūdi Viņu meklēja nokaut. **2** Un Jūdu lieveņu svētki bija tuvu. **3** Tad Viņa brāli uz To sacīja: “Ej jel projām no šejenes, un noej uz Jūdu zemi, lai arī Tavi mācekļi redz Tavus darbus, ko Tu dari. **4** Jo neviens neko nedara slepenībā, kas grib kļūt zināms. Ja Tu tādas lietas dari, tad rādies pasaulei.” **5** Jo pat Viņa brāli neticēja uz Viņu. **6** Tad Jēzus uz tiem saka: “Mans laiks vēl nav klāt; bet jūsu laiks ir vienmēr klāt. **7** Pasaule jūs nevar ienidēt, bet Mani viņa ienīst, jo Es liecību dodu par to, ka viņas darbi ļauni. **8** Ejat jūs uz šiem svētkiem, Es vēl neeju uz šiem svētkiem; jo Mans laiks vēl nav nācis.” **9** Un to uz tiem sacījis, Viņš palika Galilejā. **10** Bet kad Viņa brāli bija aizgājuši, tad Viņš arīdzan gāja uz svētkiem, ne ļaudīm redzot,

bet kā paslepeni. **11** Tad tie Jūdi Viņu meklēja brīnuma zīmes darīs, nekā tās, ko Šis ir darījis?" svētkos un sacīja: "Kur Viņš ir?" **12** Un tur Viņa **32** Tie farizeji dzirdēja, ka tiem ļaudīm tādas dēļ daudz valodas bija pie tiem ļaudīm, jo citi valodas bija par Viņu. Un tie farizeji un augstie sacīja: "Viņš ir labs;" un citi sacīja: "Nē, bet priesteri sūtīja sulaiņus, lai tie Viņu gūstītu. Viņš tos ļaudis pievīl." **13** Tomēr neviens droši **33** Tad Jēzus uz tiem sacīja: "Vēl mazu brīdi Es par Viņu nerunāja, jo tie bijās no tiem Jūdiem. esmu pie jums un noeju pie Tā, kas Mani sūtījis. **14** Bet svētku vidū Jēzus gāja Dieva namā un **34** Jūs Mani meklēsiet un neatradīsiet, un kur mācīja. **15** Un tie Jūdi brīnījās sacīdami: "Kā šis Es esmu, turp jūs nevarat nonākt." **35** Tad tie tos rakstus zin un tomēr tos nav mācījies?" **16** Jūdi sacīja savā starpā: "Kur Šis noies, ka mēs Jēzus tiem atbildēja un sacīja: "Mana mācība Viņu neatradīsim? Vai Viņš noies pie tiem, kas nav Mana, bet Tā, kas Mani sūtījis. **17** Ja kas grib ir izkliduši starp Grieķiem, un Grieķus mācīs? Viņa prātu darīt, tas atzīs, vai šī mācība ir no **36** Kas tie par vārdiem, ko Šis runā: jūs Mani Dieva, jeb vai Es pats no Sevis runāju. **18** Kas no meklēsiet un neatradīsiet? Un: kur Es esmu, sevis runā, tas meklē savu paša godu; bet kas turp jūs nevarat nonākt?" **37** Un beidzamā, meklē Tā godu, kas Viņu sūtījis, tas ir patiesīgs, tai lielā svētku dienā, Jēzus stāvēja un sauca un iekš Tā nav netaisnības. **19** Vai Mozus jums sacīdams: "Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis nav bauslību devis, un neviens no jums nedara un dzer! **38** Kas tic uz Mani, kā tie raksti saka, pēc bauslības? Kam jūs meklējat Mani nokaut?" no tā miesas dzīvā ūdens straumes tecēs." **39** Un **20** Tie ļaudis atbildēja un sacīja: "Tev ir velns. Viņš to sacīja par to Garu, ko tiem bija dabūt, Kas Tevi meklē nokaut?" **21** Jēzus atbildēja un kas tic uz Viņu; jo Tas Svētais Gars vēl nebija, uz tiem sacīja: "Vienu darbu Es esmu darījis, un tāpēc ka Jēzus vēl nebija apskaidrots. **40** Tad jūs visi brīnāties. **22** Mozus jums apgraizīšanu ir daudz no tiem ļaudīm šo vārdu dzirdēdamī devis, (ne tā kā tā būtu no Mozus, bet no tiem sacīja: "Šis patiesi ir tas pravietis." **41** Citi sacīja: tēviem,) un jūs cilvēku apgraizāt svētdienā. "Viņš ir Tas Kristus;" bet citi sacīja: "Vai Kristus **23** Ja cilvēks apgraizīšanu dabū svētdienā, lai nāks no Galilejas? **42** Vai tas raksts nav sacījis, Mozus bauslība netop pārkāpta, ko jūs tad par ka no Dāvida cilts un no Bētlemes pilsētiņas, Mani apskaistatīs, ka Es svētdienā visu to kur Dāvids bija, Kristus nāks?" **43** Tad šķelšanās cilvēku esmu darījis veselu? **24** Nespiežat pēc cēlās starp tiem ļaudīm Viņa dēļ. **44** Bet kādi no tā, kas priekš acim, bet spriežat taisnu tiesu." tiem gribēja Viņu gūstīt, tomēr neviens rokas **25** Tad kādi no Jeruzālemes ļaudīm sacīja: "Vai pie Viņu nepielika. **45** Tad tie sulaiņi nāca pie Šis nav Tas, ko tie meklē nokaut? **26** Un redzi, tiem augstiem priesteriem un farizejiem, un šie Viņš droši runā, un tie uz Viņu nesaka nenieka. uz viņiem sacīja: "Kāpēc Viņu neesat atveduši?" Vai mūsu virsnieki tagad tiešām atzinuši, ka **46** Tie sulaiņi atbildēja: "Nemūžam cilvēks tā vēl Šis patiesi ir Tas Kristus? **27** Bet mēs Viņu nav runājis kā šis cilvēks." **47** Tad tie farizeji zinām, no kurienes Viņš ir; bet kad Tas Kristus tiem atbildēja: "Vai jūs arīdzan esat pievilti? **48** nāks, tad neviens nezinās, no kurienes Tas ir." Vai gan kāds no tiem virsniekiem jeb no tiem **28** Tad Jēzus Dieva namā mācīdams sauka un farizejiem uz Viņu ticējis? **49** Bet šie ļaudis, kas sacīja: "Jūs Mani pazīstat un zināt, no kurienes bauslību neprot, ir nolādēti." **50** Nikademus, Es esmu? Bet Es neesmu nācis pats no Sevis, kas naktī bija nācis pie Viņa, viens no tiem bet kas Mani sūtījis, Tas ir patiesīgs; To jūs būdams, uz tiem sacīja: **51** "Vai mūsu bauslība nepazīstat. **29** Bet Es To pazīstu, jo Es esmu no notiesā kādu cilvēku, ja tā papriekš par viņu Viņa, un Viņš Mani sūtījis." **30** Tad tie Viņu nav izklausinājusi un nav dabūjusi zināt, ko meklēja gūstīt; tomēr neviens rokas pie Viņa viņš dara?" **52** Tie atbildēja un uz to sacīja: "Vai nepielika, jo Viņa stunda vēl nebija nākusi. tu arīdzan esi no Galilejas? Pārmeklē un raugi, **31** Bet daudz no tiem ļaudīm ticēja uz Viņu ka no Galilejas neviens pravietis nav cēlies." **53** un sacīja: "Kad Kristus nāks, vai tas vairāk (Un ikviens nogāja savā namā.

8 Un Jēzus gāja uz Elijas kalnu. **2** Un no rīta agri runāja pie Dieva šķirsta, mācīdams Dieva namā. Viņš atkal nāca Dieva namā un visi ļaudis Un neviens Viņu negūstīja, jo Viņa stunda vēl pie Viņa nāca, un Viņš apsēdās un tos mācīja. nebija nākusi. **21** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: **3** Un tie rakstu mācītāji un farizeji pie Viņa “Es noeju, un jūs Mani meklēsiet un mirsiet atveda vienu sievu, kas laulības pārkāpšanā bija savos grēkos. Uz kurieni Es eju, turp jūs nevarat pieķerta; un to nostādīja tur vidū, **4** Un sacīja uz nākt.” **22** Tad tie Jūdi sacīja: “Vai Tas Sev pats Viņu: “Mācītāj, šī sieva ir pieķerta pašā laulības galu darīs, ka Tas saka: uz kurieni Es eju, turp pārkāpšanā, **5** Un mums ir pavēlēts Mozus jūs nevarat nākt?” **23** Un Viņš uz tiem sacīja: bauslībā, tādas nomētāt ar akmeņiem. Ko tad “Jūs esat no tā, kas ir zemē, Es no tā, kas ir Tu saki?” **6** Bet to tie sacīja Viņu kārdinādami, augšā; jūs esat no šīs pasaules, Es neesmu no ka dabūtu vainu, Viņu apsūdzēt. Bet Jēzus pie šīs pasaules. **24** Tādēļ Es jums esmu sacījis ka zemes locīdamies rakstīja ar pirkstu smiltīs. **7** jūs mirsiet savos grēkos. Jo ja jūs neticat, ka Un kad tie jautādami Viņam uzstāja, tad Viņš Es Tas esmu, tad jūs mirsiet savos grēkos.” **25** uzcēlās un uz tiem sacīja: “Kurš no jums bez Tad tie uz Viņu sacīja: “Kas Tu tāds esi?” Un grēka, tas lai met to pirmo akmeni uz viņu.” Jēzus uz tiem sacīja: “Visupirms Tas, ko arī uz **8** Un Viņš atkal locīdamies rakstīja smiltīs. **9** jums runāju. **26** Man daudz par jums jārunā un Bet tie, to dzirdējuši un no savas sirds apziņas jātiesā bet kas Mani sūtījis, Tas ir patiesīgs, un pārliecināti, izgāja cits pakal citam, no tiem ko Es no Viņa esmu dzirdējis, to Es runāju uz vecajiem lidz tiem pēdējiem. Un Jēzus tur palika pasaulli.” **27** Un tie nesaprata, ka Viņš uz tiem viens pats ar to sievu, kas vidū stāvēja. **10** Un runāja par To Tēvu. **28** Tad Jēzus uz tiem sacīja: Jēzus atkal pacēlās un nevienu nerēdzēdams “Kad jūs To Cilvēka Dēlu paaugstināsiet, tad kā vien to sievu uz to sacīja: “Sieva, kur ir tavi jūs sapratīsiet, ka Es tas esmu, un ka Es neko apsūdzētāji? Vai neviens tevi nav pazudinājis?” nedaru no Sevis, bet itin to runāju, ko Mans **11** Un tā sacīja: “Neviens, Kungs!” Un Jēzus uz Tēvs Man ir mācījis. **29** Un kas Mani sūtījis, Tas to sacīja: “Tad arī Es tevi nepazudinu: ej un ir ar Mani. Tas Tēvs Mani nav atstājis vienu, jo negrēko vairs.”) **12** Tad Jēzus atkal uz tiem kas Viņam patīk, to Es allaž daru.” **30** Kad Viņš runāja sacīdams: “Es esmu tas pasaules gaišums. to runāja, tad daudzi ticēja uz Viņu. **31** Tad Jēzus Kas Man iet pakal, tas nestāgās tumsībā, bet sacīja uz tiem Jūdiem, kas Viņam bija ticējuši: tam būs tas dzīvības gaišums.” **13** Tad tie farizeji “Ja jūs paliekat Mana Vārdā, tad jūs patiesi uz Viņu sacīja: “Tu liecību dod par Sevi pašu, esat Mani mācekļi, **32** Un atzīsiet patiesību, Tava liecība nav patiesīga.” **14** Jēzus atbildēja un patiesība jūs atsvabinās.” **33** Tie Viņam un uz tiem sacīja: “Jebšu Es liecību dodu par atbildēja: “Mēs esam Ābrahāma dzimums un Sevi, tomēr Mana liecība ir patiesīga. Jo Es ne mūžam nevienam neesam kalpojuši; kā tad zinu, no kurienes Es esmu nācis un uz kurieni Tu saki: jūs tapsiet svabadi?” **34** Jēzus tiem Es eju. Bet jūs nezināt, no kurienes nāku un atbildēja: “Patiesi, patiesi, Es jums sakū: ikviens, uz kurieni eju. **15** Jūs tiesājet pēc miesas; Es kas grēku dara, tas ir grēka kalps. **35** Bet kalps netiesāju neviena. **16** Un ja Es arī tiesāju, tad mūžam namā nepalieki; dēls paliek mūžam. Mana tiesa ir taisna; jo Es neesmu viens, bet (**aīo g165**) **36** Ja nu Tas Dēls jūs atsvabinās, tad Es un Tas Tēvs, kas Mani sūtījis. **17** Un arī jūsu jūs tiešām būsiet svabadi. **37** Es zinu, ka jūs bauslībā ir rakstīts, ka divēju cilvēku liecība ir esat Ābrahāma dzimums, bet jūs Mani meklējat patiesīga. **18** Es dodu liecību par Sevi, un Tas nokaut, jo Manam vārdam nav vietas pie jums. Tēvs, kas Mani sūtījis, dod liecību par Mani.” **19** **38** Es runāju, ko Es esmu redzējis pie Sava Tēva; Tad tie uz Viņu sacīja: “Kur ir Tavs Tēvs?” Jēzus un jūs arīdzan darāt, ko jūs esat redzējuši pie atbildēja: “Jūs nepazīstat nedz Mani nedz Manu sava tēva.” **39** Tie atbildēja un sacīja: “Mūsu tēvs Tēvu. Ja jūs Mani būtu pazinuši, tad jūs arī ir Ābrahāms.” Jēzus uz tiem saka: “Ja jūs būtu Manu Tēvu būtu pazinuši.” **20** Šos vārdus Jēzus Ābrahāma bērni, tad jūs arī darītu Ābrahāma

darbus. **40** Bet nu jūs Mani meklējat nokaut, un Ābrahāmu esi redzējis?” **58** Jēzus uz tiem cilvēku, kas jums patiesibu esmu runājis, ko sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: pirms esmu dzirdējis no Dieva. To Ābrahāms nav nekā Ābrahāms bija, Es esmu.” **59** Tad tie pacēla darijis. **41** Jūs darāt sava tēva darbus!” Tad tie akmenus, mest uz Viņu. Bet Jēzus paslēpās un uz Viņu sacīja: “Mēs maucībā neesam dzimuši. izgāja no Dieva nama ārā, iedams caur viņu Mums ir viens vienīgs Tēvs, Dievs.” **42** Tad Jēzus vidu. Un tā Viņš aizgāja.

uz tiem sacīja: “Ja Dievs būtu jūsu tēvs, tad jūs Mani mīlētu; jo Es esmu izgājis un nāku no Dieva; jo Es neesmu nācis no Sevis, bet Viņš Mani sūtījis. **43** Kādēļ tad jūs Manu valodu nesaprotat? Tādēļ ka jūs Manu mācību nevarat ieklausīties. **44** Jūs esat no tā tēva, tā velna, un sava tēva prātu jūs gribat darīt. Tas no iesākuma ir bijis slepkava un nav pastāvējis iekš patiesības; jo iekš tā nav patiesības. Kad viņš melus runā, tad viņš runā no sevis paša; jo viņš ir melkulis un melu tēvs. **45** Bet kad Es patiesību saku, tad jūs Man neticat. **46** Kas jūsu starpā Man jebkādu grēku var pierādīt? Bet kad Es jums patiesību saku, kam jūs Man neticat? **47** Kas ir no Dieva, tas Dieva vārdus klausau; tāpēc jūs neklausiet, ka jūs neesat no Dieva.” **48** Tad tie Jūdi atbildēja un uz Viņu sacīja: “Vai mēs pareizi nesakām, ka Tu esi Samarietis, un Tev ir velns?” **49** Jēzus atbildēja: “Man velna nav, bet Es Savu Tēvu godāju, un jūs Mani turat negodā. **50** Es Savu godu nemeklēju, bet Viens ir, kas to meklē un tiesā. **51** Patiesi, patiesi, Es jums saku, kas Manu vārdu turēs, tas nāvi nerēdzēs ne mūžam.” (aiōn g165) **52** Tad tie Jūdi uz To sacīja: “Tagad mēs nomanām, ka Tev ir velns. Ābrahāms nomiris un tie pravieši, un Tu saki: kas Manu vārdu turēs, tas nāvi nebaudīs ne mūžam.” (aiōn g165) **53** Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Ābrahāms, kas nomiris? Un tie pravieši ir nomiruši. Par kādu Tu pats Sevi dari?” **54** Jēzus atbildēja: “Ja Es pats Sevi godāju, tad Mans gods nav nekas; bet Mans Tēvs Mani godā, par ko jūs sakāt, ka Tas jūsu Tēvs. **55** Tomēr jūs Viņu nepazīstat, bet Es Viņu pazīstu. Un kad Es sacītu, ka Es Viņu nepazīstu, tad Es būtu tāds pat melkulis, kā jūs; bet Es Viņu pazīstu, un Viņa vārdu turu. **56** Ābrahāms, jūsu tēvs, tapa liksms, ka Manu dienu redzēšot, un viņš to redzēja un priecājās.” **57** Tad tie Jūdi uz To sacīja: “Tu vēl neesi piecdesmit gadus vecs,

9 Un aiziedams Viņš ieraudzīja cilvēku, kas bija nerēdzīgs no dzimuma. **2** Un Viņa mācekļi Viņam vaicāja sacīdam: “Rabbi, kurš ir grēkojis: vai šis, vai viņa vecāki, ka tas ir nerēdzīgs piedzimis?” **3** Jēzus atbildēja: “Nedz šis grēkojis, nedz viņa vecāki; bet ka Dieva darbi pie viņa parādītos. **4** Man nākas strādāt Tā darbus, kas Mani sūtījis, kamēr vēl ir diena; nāk nakts, kad neviens nevar strādāt. **5** Kamēr Es esmu pasaулē, Es esmu pasaules gaišums.” **6** To sacījīs Viņš spļāva zemē un taisīja svaidāmo no tām siekalām un svaidīja tā nerēdzīgā acis ar to svaidāmo, **7** Un sacīja uz to: “Ej, mazgājies Siloāmas dīķi” (Siloāma, tas ir tulkots: sūtīts). Tad tas nogāja un mazgājās un pārnāca redzīgs. **8** Tad tie kaimiņi un kas viņu papriekš bija redzējuši, ka viņš bija nerēdzīgs, sacīja: “Vai šis nav tas, kas tur sēdēja un nabagoja?” **9** Citi sacīja: “Viņš tas pats;” un citi: “Viņš tam līdzīgs!” Bet viņš sacīja: “Es tas esmu.” **10** Tad tie uz viņu sacīja: “Kā tavas acis tapa atdarītas?” **11** Viņš atbildēja un sacīja: “Viens cilvēks, kas top saukts Jēzus, taisīja svaidāmo un ar to svaidīja manas acis un sacīja uz mani: Ej uz Siloāmas dīķi un mazgājies. Tad es nogājis mazgājos un tapu redzīgs.” **12** Tad viņi uz to sacīja: “Kur Tas ir?” Tas saka: “Es nezinu.” **13** Tad tie to citkārt nerēdzīgo noveda pie tiem farizejiem. **14** Un tā bija svētdiena, kad Jēzus to svaidāmo bija taisījis un tam acis atdarījis. **15** Un tad atkal tie farizeji viņam vaicāja: “Kā tas tapis redzīgs?” Un viņš uz tiem sacīja: “Viņš svaidāmas zāles uzlikā uz manām acīm, un es mazgājos un redzu.” **16** Tad citi no tiem farizejiem sacīja: “Šis cilvēks nav no Dieva, jo Viņš svētdienu nesvētī;” citi sacīja: “Kā gan grēcīgs cilvēks tādas brīnuma zīmes var darīt?” Un šķelšanās bija viņu starpā. **17** Un tie atkal uz to nerēdzīgo saka: “Ko tu par Viņu saki, ka Viņš tavas acis ir atvēris?” Un tas sacīja: “Viņš ir pravietis.”

18 Bet tie Jūdi neticēja no viņa, ka viņš bijis es ticus," - un Viņu pielūdza. **39** Un Jēzus sacīja: neredzigs un tapis redzīgs, tiekams tie sauca tā "Uz tiesu Es esmu nācis šīnī pasaulei, lai tie vecākus, kas bija tapis redzīgs. **19** Un viņi tiem neredzīgie redz un tie redzīgie top akli." **40** Un vaicāja sacīdamī: "Vai šis ir jūsu dēls, par ko jūs kādi no tiem farizejiem, kas pie Viņa bija, to sakāt, ka viņš neredzīgs piedzimis? Kā tad tas dzirdēja un uz Viņu sacīja: "Vai tad mēs arīdzan tagad redz?" **20** Viņa vecāki tiem atbildēja un esam akli?" **41** Jēzus uz tiem sacīja: "Kad jūs sacīja: "Mēs zinām, ka šis ir mūsu dēls, un ka tas būtu akli, tad jums nebūtu grēka. Bet tagad jūs neredzīgs piedzimis. **21** Bet kā tas tagad redz, sakāt: mēs redzam; tāpēc jūsu grēks paliek. to nezinām, vai kas viņa acis atdarījis, to mēs nezinām. Viņš ir diezgan vecs, vaicājiet viņam, viņš pats par sevi runās." **22** To viņa vecāki sacīja, jo tie bijās no tiem Jūdiem; jo tie Jūdi jau bija sarunājušies, izslēgt no draudzes to, kas apliecinātu, Viņu esam Kristu. **23** Tādēļ viņa vecāki sacīja: "Viņš ir diezgan vecs, vaicājiet viņam." **24** Kad tie otru reiz to cilvēku sauca, kas bijis neredzīgs, un uz to sacīja: "Dod Dievam godu, mēs zinām, ka Šis cilvēks ir grēcinieks." **25** Tad tas atbildēja un sacīja: "Vai Viņš ir grēcinieks, to nezinu; to vien zinu, ka es biju neredzīgs un tagad redzu." **26** Un tie atkal uz viņu sacīja: "Ko Viņš tev darījis? Kā Viņš tavas acis atvēris?" **27** Viņš tiem atbildēja: "Es jums jau esmu sacījis, un jūs neesat klausījuši. Kam jūs to atkal gribat dzirdēt? Vai arī jūs gribat palikt par Viņa mācekliem?" **28** Tad tie viņu lamāja un sacīja: "Tu esi Viņa māceklis, bet mēs esam Mozus mācekļi. **29** Mēs zinām, ka Dievs uz Mozu ir runājis; bet par šo mēs nezinām, no kurienes Viņš ir." **30** Tas cilvēks atbildēja un uz tiem sacīja: "Tā ir brīnišķa lieta, ka jūs nezināt, no kurienes Tas ir, un tomēr Tas manas acis atdarījis. **31** Mēs jau zinām, ka Dievs grēciniekus neklausa, bet kas ir dievbjījīgs un Viņa prātu dara, to tādu Viņš klausā. **32** Tas ne mūžam vēl nav dzirdēts, ka kāds ir atdarījis tāda acis, kas neredzīgs piedzimis. (**aiōn g165**) **33** Ja Tas nebūtu no Dieva, tad Tas neko nespētu darīt." **34** Tie atbildēja un uz viņu sacīja: "Tu viscaur grēkos esi piedzimis un tu mūs gribi mācīt?" Un tie viņu izdzina ārā. **35** Jēzus dzirdēja, ka tie to bija izdzinuši, un to atradis Viņš uz to sacīja: "Vai tu tici uz Dieva Dēlu?" **36** Tas atbildēja un sacīja: "Kungs, kurš Tas ir, lai es ticus uz Viņu." **37** Un Jēzus uz to sacīja: "Tu Viņu esi redzējis, un kas ar tevi runā, ir Tas." **38** Un viņš sacīja: "Kungs,

10 Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas neieiet pa durvīm avju kūti, bet kāpj citur kur iekšā, tas ir zaglis un slepkava. **2** Bet kas ieiet pa durvīm, tas ir tas avju gans. **3** Tam tas durvju sargs atver, un tās avis klausī viņa balsi, un viņš savas avis sauc pie vārda un tās izved. **4** Un kad viņš savas avis izlaidis, tad tas iet viņu priekšā; un tās avis tam iet pakaļ, jo tās viņa balsi pazīst. **5** Bet svešam tās neiet pakaļ, bet bēg no tā, jo tās tā svešā balsi nepazīst." **6** Šo līdzību Jēzus uz tiem sacīja; bet tie nesaprata, kas tas bija, ko Viņš uz tiem runāja. **7** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: "Patiesi, patiesi, Es jums saku: Es esmu tās durvis pie tām avīm. **8** Visi, kas priekš Manis nākuši, tie bijuši zagli un slepkavas, bet tās avis tiem nav klausījušas. **9** Es esmu tās durvis; ja kas caur Mani ieiet, tas taps svēts, un tas ieies un izies un atradīs ganības. **10** Zaglis nenāk kā vien gribēdams zagt, žņaugt un nokaut; Es esmu nācis, ka tiem būtu dzīvība un viss papilnam. **11** Es esmu tas labais gans: labais gans dod Savu dvēseli par tām avīm. **12** Bet derēts gans, kas nav īstais gans, kam tās avis nepieder, redz vilku nākam un tās avis atstāj un bēg, un vilks tās sakampj un izklidina. **13** Bet tas derētais gans bēg, tāpēc ka viņš derēts, un nebēdā par tām avīm. **14** Es esmu tas labais gans un pazīstu Savas avis, un tās Mani pazīst. **15** Itin kā Mani Tas Tēvs pazīst, tāpat arī Es To Tēvu pazīstu; un Es dodu Savu dzīvību par tām avīm. **16** Man arī vēl citas avis, tās nav no šīs kūts. Arī tās Man būs atvest; un tās dzirdēs Manu balsi, un būs viens pats ganāmpulkss, viens pats gans. **17** Tāpēc Tas Tēvs Mani mīl, kā Es Savu dzīvību dodu, lai Es to atkal nemu. **18** Neviens to nejēm no Manis, bet Es to dodu no Sevis. Man ir vara, to dot, un Man ir vara, to atkal nemit. Šo likumu Es esmu dabūjis no Sava

Tēva.” **19** Tad atkal šķelšanās cēlās starp tiem zīmes, tomēr viss, ko Jānis par Šo sacījis, tas ir Jūdiem šo vārdu dēļ. **20** Jo daudz no tiem sacīja: “Viņam ir velns un Viņš ir traks; ko jūs Viņu klausāt?” **21** Citi sacīja: “Šie vārdi nav velna apsēsta vārdi; vai velns akliem acis var attdarīt?”

22 Un Jeruzālemē bija Dieva nama iesvētīšanas svētki, un bija ziema. **23** Un Jēzus staigāja Dieva namā, Salamana priekšnamā. **24** Tad tie Jūdi Viņu apstāja un uz Viņu sacīja: “Cik ilgi Tu mūsu dvēseles kavē? Ja Tu esi Kristus, tad saki mums to skaidri.” **25** Jēzus tiem atbildēja: “Es jums to esmu sacījis, un jūs neticat. Tie darbi, ko Es daru Sava Tēva vārdā, šie dod liecību par Mani.

26 Bet jūs neticat, jo jūs neesat no Manām avīm, kā Es jums esmu sacījis. **27** Manas avis Manu balsi klausīja, un Es tās pazīstu, un tās Man iet pakāļ. **28** Un Es tām dodu mūžīgu dzīvību, un tās ne mūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Mans Tēvs, kas Man tās devīs, ir lielāks pār visiem, un neviens tās nevar izraudīt no Mana Tēva rokas.

30 Es un Tas Tēvs, mēs esam viens.” **31** Tad tie Jūdi atkal pacēlā akmeņus, Viņu nomētāt. **32** Jēzus tiem atbildēja: “Daudz labus darbus Es jums esmu rādījis no Sava Tēva; kura darba dēļ jūs Mani mētājiet ar akmeņiem?” **33** Tie Jūdi Viņam atbildēja un sacīja: “Laba darba dēļ mēs Tevi nemētājam, bet zaimošanas dēļ un ka Tu cilvēks būdams pats Sevi dari par Dievu.”

34 Jēzus tiem atbildēja: “Vai jūsu bauslībā nav rakstīts: Es esmu sacījis, jūs esat dievi; **35** Kad tā nu tos sauca par dievīem, uz kuriem Dieva vārds ir noticis, un to rakstu nevar atmest, **36** Ko tad jūs sakāt uz Mani, ko Tas Tēvs svētījis un pasaulē sūtījis: Tu Dievu zaimo; tāpēc ka Es esmu sacījis: Es esmu Dieva Dēls? **37** Ja Es Sava Tēva darbus nedaru, tad neticiet Man. **38** Bet ja Es tos daru, tad, ja nu neticat Man, tad ticat jel tiem darbiem, lai jūs atzīstat un ticat, ka Tas Tēvs ir iekš Manis, un Es iekš Viņa.” **39** Tad tie atkal Viņu meklēja gūstīt, bet Viņš izgāja no viņu rokām. **40** Un Viņš atkal cēlās pāri Jardānai uz to vietu, kur Jānis iesākumā kristīja, un palika tur. **41** Un daudz pie Viņa nāca un sacīja: “Jebšu Jānis nav darījis nevienas brīnuma

</div

celsies augšām.” **24** Marta uz Viņu saka: “Es tiem saka: “Atraisiet viņu, un lai viņš staigā.” zinu, ka viņš augšāmcelsies tanī augšāmcelšanā **45** Tad daudzi no tiem Jūdiem, kas pie Marijas pastara dienā.” **25** Jēzus uz to sacīja: “Es esmu bija nākuši un redzējuši, ko Jēzus darījis, ticeja tā augšāmcelšanās un tā dzīvība; kas tic uz uz Viņu. **46** Bet citi no tiem nogāja pie tiem Mani, jebšu tas būtu miris, tas dzīvos, **26** Un farizejiem un tiem sacīja, ko Jēzus bija darījis. **47** ikviens, kas dzīvo un tic uz Mani, tas nemirs Tad tie augstie priesteri un farizeji sapulcināja ne mūžam. Vai tu to tici?” (*aīōn g165*) **27** Tā uz to augsto tiesu un sacīja: ko darīsim? Jo Šis Viņu saka: “Tiešām, Kungs, es ticu, ka Tu esi cilvēks dara daudz brīnuma zīmes. **48** Ja Viņu Kristus, Dieva Dēls, kam bija nākt pasaule.” **28** tā palaidīsim, tad visi uz Viņu ticēs, un tad Un to sacījusi viņa nogāja un sauca Mariju, savu Romieši nāks un mums atnems gan zemi, gan māsu, slepeni, sacīdama: “Mācītājs ir šeitan ļaudis. **49** Un viens no tiem, Kajafas, tanī gadā un tevi aicina.” **29** Un to dzirdējusi, tā tūdaļ augstais priesteris būdams, uz tiem sacīja: “Jūs cēlās un nāca pie Viņa. **30** (Bet Jēzus tai miestā nezināt neko, **50** Un jūs neapdomājat, ka mums vēl nebija ienācis, bet bija tai vietā, kur Marta ir labāki, ka viens cilvēks mirst par tiem ļaudim, Viņu sastapa.) **31** Tad tie Jūdi, kas namā pie nekā visa tauta pazūd.” **51** Bet viņš to nesacīja viņas bija un viņu iepriecināja, redzēdamī, ka no sevis paša, bet tanī gadā augstais priesteris Marija tūdaļ cēlās un izgāja, viņai gāja pakaļ būdams, viņš ka pravietis runāja, ka Jēzum bija sacīdami: “Viņa iet uz kapu, tur raudāt.” **32** mirt par to tautu; **52** Un ne par to tautu vien, Tad Marija, kad tā nāca, kur Jēzus bija, un Viņu bet lai Viņš tos izklīdušos Dieva bērnus kopā redzēja, metās Viņam pie kājām un uz Viņu sapulcinātu. **53** No tās dienas tie sarunājās, Viņu sacīja: “Kungs, ja Tu šeitan būtu bijis, tad mans nokaut. **54** Tad Jēzus droši vairs nestāigāja starp brālis nebūtu miris.” **33** Tad Jēzus, kad tas viņu tiem Jūdiem, bet no turienes aizgāja uz to vidu redzēja raudam, arī tos Jūdus raudam, kas lidz tuvu pie tuksneša, uz to pilsētu vārdā Efraīm, ar viņu bija nākuši, garā aizgrābts, noskuma pie un tur Viņš palika ar Saviem mācekļiem. **55** Bet Sevis, **34** Un sacīja: “Kur jūs viņu esat nolikuši?” Jūdu Lieldienas bija tuvu un daudzi no tā vidus Tie uz Viņu saka: “Kungs, nāc un redzi.” **35** nogāja priekš Lieldienas uz Jeruzālemi, ka tie Jēzus raudāja. **36** Tad tie Jūdi sacīja: “Redzi, kā šķīstītos. **56** Tad tie Jēzu meklēja un Dieva namā tas Viņu ir milējis!” **37** Bet citi no tiem sacīja: stāvēdamī savā starpā runāja: “Kā jums šķiet? “Vai Tas, kas tā nerēdzīgā acis atvēris, nevarēja Vai Viņš gan uz svētkiem nenāks?” **57** Bet tie darīt, ka arī šis nebūtu nomiris?” **38** Tad Jēzus augstie priesteri un farizeji bija devuši pavēli, atkal sirdī aizgrābts nāk pie kapa; bet tas bija ja kas zinātu, kur Viņš esot, lai tas dotu ziņu, ka alā, un akmens gulēja priekšā. **39** Jēzus saka: tie Viņu tvertu.

“Noceļat to akmeni.” Marta, tā nomirušā māsa, uz Viņu saka: “Kungs, viņam jau smaka; viņš jau četras dienas ir gulējis.” **40** Jēzus uz to saka: “Vai Es tev neesmu sacījis: ja tu ticēsi, tad tu redzēsi Dieva godību.” **41** Tad tie to akmeni cēla, kur tas mironis bija nolikts, un Jēzus pacēla acis uz augšu un sacīja: “Tēvs, Es Tev pateicos, ka Tu Mani esi paklausījis. **42** Bet Es zinu, ka Tu allažiņ Mani klausī; bet to ļaužu dēļ, kas apkārt stāv, Es to saku, lai tie tic, ka Tu Mani esi sūtījis.” **43** Un to sacījis Viņš stiprā balsī sauca: “Lāzaru, nāc ārā!” **44** Tad tas mirušais izgāja, pie kājām un rokām saistīts ar autiem, un viņa vaigs bija aptīts ar sviedru autu. Un Jēzus uz

12 Jēzus nu sešas dienas priekš Lieldienas nāca uz Betaniju, kur Lāzarus bija, kas bija miris, un ko Viņš uzmodinājis no mironiemi. **2** Tad tie Viņam tur mielastu sataisija, un Marta kalpoja; un Lāzarus bija viens no tiem, kas ar Viņu pie galda sēdēja. **3** Bet Marija, vienu mārciņu ļoti dārgas un it tīras nardu eļļu nēmusi, svaidīja Jēzus kājas un žāvēja Viņa kājas ar saviem matiem. Un tas nams tapa pilns no tās zāļu smaržas. **4** Tad viens no Viņa mācekļiem, Jūdas Sīmaņa dēls Iskariots, kas pēc tam Viņu nodeva, saka: **5** “Kādēļ šī nardu eļļa nav pārdota par trīs simt grašiem, un tas nav

dots nabagiem?" 6 Bet to viņš nesacīja, tāpēc arī Mans kalps būs; un ja kas Man kalpos, to ka viņam par nabagiem rūpēja, bet tāpēc ka Mans Tēvs cienīs. 27 Tagad Mana dvēsele ir viņš bija zaglis un to maku turēja, un nesa, kas satriekta. Un ko lai es sakū? Tēvs, izpestī Mani tapa dots. 7 Tad Jēzus sacīja: "Laid viņu mierā, no šās stundas! Bet tāpēc Es uz šo stundu esmu viņa to uz Manu bēru dienu ir pataupījusi. 8 nācis. 28 Tēvs, pagodini Savu vārdu." Tad balss Jo nabagi ir vienmēr pie jums, bet Es neesmu no debesīm nāca: "Es To esmu pagodinājis un vienmēr pie jums." 9 Tad liels pulks Jūdu ļaužu To atkal pagodināšu." 29 Tad tie ļaudis, kas tur nomanīja Viņu tur esam, un nāca ne vien Jēzus stāvēja, to dzirdējuši, sacīja: "Pērkons rūca!" dēļ, bet ka tie arī redzētu Lāzaru, ko Viņš bija Citi sacīja: "Enģelis ar Viņu runājis." 30 Jēzus uzmodinājis no miroņiem. 10 Un tie augstie atbildēja un sacīja: "Šī balss ne Manis, bet jūsu priesteri sarunājās, arī Lāzaru nokaut; 11 Jo dēļ ir notikusi. 31 Tagad ir šīs pasaules tiesa; viņa dēļ daudz Jūdu nogāja un ticēja uz Jēzu. 12 tagad šīs pasaules virsnieks taps izmests ārā. Otrā dienā liels ļaužu pulks uz svētkiem nācis, 32 Un Es, kad Es no zemes būšu paaugstināts, dzirdēdams, ka Jēzus nākot uz Jeruzālemi, 13 Es visus vilkšu pie Sevis." 33 Bet to Viņš sacīja Nēma zarus no palmu kokiem un izgāja Viņam zīmēdams, kādā nāvē Viņam bija mirt. 34 Tad pretī un kliedza: "Ozianna, slavēts, kas nāk tie ļaudis Viņam atbildēja: "Mēs no bauslības Tā Kunga Vārdā, tas Israēla Kēniņš." 14 Un esam dzirdējuši, ka Kristum būs palikt mūžīgi, jaunu ēzeli atradis, Jēzus sēdās virsū, tā kā un kā Tu saki, ka Tam Cilvēka Dēlam būs tapt rakstīts: 15 "Nebīsties, tu Ciānas meita, redzi, paaugstinātam? Kurš ir šīs Cilvēka dēls?" (aiōn tavs Kēniņš nāk, sēdēdams uz ēzeļa kumeļa.) 16 g165 35 Tad Jēzus uz tiem sacīja: "Gaišums vēl Bet to Viņa mācekļi no iesākuma nesaprata. Bet mazu brīdi pie jums ir. Staigājet, kamēr jums kad Jēzus bija pagodināts, tad tie atgādinājās, vēl ir gaišums, ka tumsiba jūs neaizņem. Un ka tas par Viņu bija rakstīts, un ka tie Viņam kas tumsībā staigā, tas nezina, uz kurieni tas to bija darījuši. 17 Jo tie ļaudis, kas pie Viņa iet. 36 Ticait uz to gaišumu, kamēr jums vēl bija, apliecināja, ka Viņš Lāzaru bija izsaucis ir tas gaišums, ka jūs paliekat par gaismas no kapa un to uzmodinājis no miroņiem. 18 bērniem." 37 To Jēzus runāja un aizgāja un Tādēļ arīdzan tie ļaudis Viņam pretī gāja, kad no tiem paslēpās. Un jebšu Viņš tik daudz tie bija dzirdējuši, ka Viņš šo brīnuma zīmi bija brīnuma zīmes viņu priekšā bija darījis, tomēr darījis. 19 Tad tie farizeji savā starpā sacīja: "Jūs tie neticēja uz Viņu, 38 Ka pravieša Jesajas vārds redzat, ka jūs neko nespējat! Redzi, visa pasaule piepilditos, ko viņš ir sacījis: "Kungs, kas mūsu Viņam iet pakalj," 20 Un tur bija kādi Grieķi no sludināšanai ticējis, un kam Tā Kunga elkonis tiem, kas uz svētkiem bija nākuši, Dievu pielūgt. parādīts?" 39 Tāpēc tie nevarēja ticēt, ka Jesaja 21 Šie gāja pie Filipa, kas bija no Betsaidas atkal ir sacījis: 40 "Viņš viņu acis ir aptumšojis iekš Galilejas, un viņu lūdza sacīdam: "Kungs, un viņu sirdis apcietinājis, ka tie ar acīm nerēdz mēs gribam Jēzu redzēt." 22 Filips nāk un to un sirdī nesaprot un neatgriežas, ka Es tos saka Andrejam, un Andrejs un Filips to saka dziedinātu." 41 To Jesaja sacīja, kad tas Viņa Jēzum. 23 Bet Jēzus tiem atbildēja sacīdam: godību redzēja un par Viņu runāja. 42 Tomēr arī "Tā stunda ir nākusi, ka Tas Cilvēka Dēls top daudz no tiem virsniekiem ticēja uz Viņu, bet to pagodināts. 24 Patiesi, patiesi, Es jums saku: ja farizeju dēļ viņi to neizteica, ka netaptu izslēgti tas kviešu grauds neiekrit zemē un nenomirst, no draudzes. 43 Jo tie godu pie cilvēkiem vairāk tad tas paliek viens pats; bet ja viņš nomirst, milēja nekā godu pie Dieva. 44 Un Jēzus sauca tad tas nes daudz augļus. 25 Kas savu dzīvību un sacīja: "Kas tic uz Mani, tas netic uz Mani, tur mīlu, tas to pazaudēs; un kas savu dzīvību bet uz To, kas Mani sūtījis. 45 Un kas Mani redz, šīnī pasaulē ienīst, tas to paturēs uz mūžīgu tas redz To, kas Mani sūtījis. 46 Es, tas gaišums, dzīvošanu. (aiōnios g166) 26 Ja kas Man grib kalpot, esmu nācis pasaulē, lai ikkatrs, kas tic uz Mani, tas lai staigā Man pakalj; un kur Es būšu, tur nepaliek tumsībā. 47 Un ja kas Manus vārdus

dzird un netic, tad Es to netiesāju, jo Es neesmu nācis, pasauli tiesāt, bet pasauli atpestīt. **48** Kas par savu kungu, nedz, kas sūtīts, lielāks par Mani nicina un Manus vārdus nepieņem, tam ir, kas viņu tiesā: tas vārds, ko Es esmu runājis, jūs esat, kad jūs to darāt. **18** Es nerunāju par tas viņu tiesās pastara dienā. **49** Jo Es no Sevis jums visiem; Es zinu, kurus Es esmu izredzējis; neesmu runājis, bet Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, tas Mani pavēlējis, ko lai Es saku, un ko lai Es runāju. **50** Un Es zinu, ka Viņa pavēle ir mūžiga dzīvošana. Tāpēc, ko Es runāju, to Es tā runāju, kā Man Tas Tēvs ir sacījis.” (*aiōnios g166*)

13 Un priekš Lieldienas svētkiem Jēzus

zinādams, ka Viņa laiks bija nācis, no šīs pasaules iet pie Tā Tēva, tā kā Viņš milējis tos savējos, kas bija pasaule, tā Viņš tos milēja līdz galam. **2** Un vakariņu ēdot, (kad jau velns Jūdasam Iskariotam, Sīmaņa dēlam, sirdī bija iedevis, Viņu nodot), **3** Jēzus, zinādams, ka Tas Tēvs Viņam visas lietas bija devis rokās, un ka Viņš nācis no Dieva un aizies pie Dieva, **4** Cēlās no vakariņa, novilka savus svārkus un priekšautu ņēmis ar to apsējās. **5** Pēc Viņš ūdeni lej traukā un iesāka tiem mācekļiem kājas mazgāt un tās žāvēt ar to priekšautu, ar ko Viņš bija apsējies. **6** Tad Viņš nāk pie Sīmaņa Pētera. Tas uz Viņu saka: “Kungs, vai Tu man kājas mazgāsi?” **7** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ko Es daru, to tu tagad nezini, bet pēc tu to sapratīsi.” **8** Tad Pēteris uz Viņu saka: “Nemūžam Tev nebūs manas kājas mazgāt.” Jēzus tam atbildēja: “Ja Es tevi nemazgāšu, tad tev nebūs daļas ar Mani.” (*aiōn g165*) **9** Sīmanis Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, nevien manas kājas, bet arī rokas un galvu!” **10** Jēzus uz to saka: “Kas ir mazgāts, tam nevajag kā vien kājas mazgāt, bet viņš ir viscaur šķīsts. Jūs arī esat šķisti, bet ne visi.” **11** Jo Viņš Savu nodevēju gan zināja; tāpēc Viņš sacīja: “Jūs neesat visi šķisti.” **12** Kad Tas nu viņu kājas bija mazgājis, tad Viņš ņēma savus svārkus un atkal nosēdās un uz tiem sacīja: “Vai jūs zināt, ko Es jums esmu darijis? **13** Jūs Mani saucat par Mācītāju un par Kungu, un tas pareizi runāts, jo Es tas esmu. **14** Ja tad Es, jūsu Kungs un Mācītājs, jūsu kājas esmu mazgājis, tad arī jums būs cits citam kājas mazgāt. **15** Jo Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darāt, kā Es jums esmu darijis. **16**

Patiessi, patiesi, Es jums saku: kalps nav lielāks to, kas viņu sūtījis. **17** Ja jūs tā zināt, svētīgi bet lai tas raksts piepildās: kas ar Mani maizi ēd, tas Mani min ar kājām. **19** Tagad Es jums to saku, pirms tas notiek, lai, kad tas notiek, jūs ticat, ka Es Tas esmu. **20** Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas uzņem, ja Es kādu sūtišu, tas Mani uzņem; un kas Mani uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis.” **21** To sacījis, Jēzus garā aizgrābts liecināja un sacīja: “Patiessi, Es jums saku, viens no jums Mani nodos.” **22** Tad tie mācekļi cits uz citu skatījās, nezinādami, par kuru Tas runā. **23** Un viens no viņa mācekļiem sēdēja pie Jēzus krūtim, to Jēzus milēja. **24** Tad Sīmanis Pēteris šim met ar acīm, lai vaicā, kurš tas esot, par ko Viņš runā? **25** Un tas pielocīdamies pie Jēzus krūtim uz Viņu saka: “Kungs, kurš tas ir?” **26** Jēzus atbild: “Tas ir tas, kam Es to kumosu iemērktu došu,” tad Viņš iemērca to kumosu un dod to Jūdasam, Sīmaņa dēlam, Iskariotam. **27** Un pēc tā kumosa tad sātans iegāja iekš tā. Tad Jēzus uz to saka: “Ko tu dari, to dari drīz.” **28** Bet neviens no tiem, kas tur klāt sēdēja, nesaprata, kāpēc Viņš tam to sacīja. **29** Jo kādiem šķita, tāpēc ka Jūdasam tas maks bija, ka Jēzus uz viņu saka: pērc, ko mums uz svētkiem vajag; vai lai viņš nabagiem ko dotu. **30** Tad nu, to kumosu ņēmis, viņš izgāja tūdalārā, un nakts bija. **31** Kad viņš nu bija izgājis, tad Jēzus saka: “Tagad Tas Cilvēka Dēls ir pagodināts, un Dievs ir pagodināts iekš Viņa. **32** Ja Dievs ir pagodināts iekš Viņa, tad arī Dievs Viņu pagodinās iekš Sevis paša un Viņu drīz pagodinās. **33** Bērniņi, Es vēl mazu brīdi esmu pie jums. Jūs Mani meklēsiet, un kā Es tiem Jūdiem esmu sacījis: uz kurieni Es eju, tur jūs nevarat nākt; tā Es jums tagad saku. **34** Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu milējāt, itin kā Es jūs esmu milējis, ka arī jūs cits citu milējet. **35** Pie tam visi nomanīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums ir mīlestība savā starpā.” **36** Sīmanis Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, kurp Tu ej?” Jēzus tam atbildēja: “Kur Es eju, tur

tu tagad Man nevari nākt pakaļ, bet pēcgalā brīdis, tad pasaule Mani vairs nerēdzēs, bet tu Man nāksi pakaļ.” **37** Pēteris uz Viņu saka: jūs Mani redzēsiet, jo Es dzīvoju un jums būs “Kungs, kāpēc es tagad Tev nevaru iet pakaļ?” dzīvot. **20** Tajā dienā jūs atzīsiet, ka Es esmu iekš Savu dzīvību es par Tevi nodošu.” **38** Jēzus tam atbildēja: “Vai tu par Mani savu dzīvību nodosi? **21** Kam Mani baušļi ir, un kas tos tur, tas Mani Patiesi, patiesi, Es tev saku: gailis nedziedās, mīl, un kas Mani mīl, tas taps mīlēts no Mana pirms tu trīskārt Mani neaizliegsi.

14 Jūsu sirds lai neizbistas! Ticat uz Dievu un ticat uz Mani. **2** Mana Tēva namā ir daudz dzīvokļu. Kad tas tā nebūtu, tad Es jums to būtu sacījis. Es noeju, jums vietu sataisīt. **3** Un kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es gribu atkal atrānkt un jūs nemt pie Sevis, lai jūs esat, kur Es esmu. **4** Un kurb Es noeju, to jūs zināt, un to ceļu jūs arī zināt.” **5** Toms uz to saka: “Kungs, mēs nezinām, kurb Tu ej; kā tad mēs to ceļu varam zināt.” **6** Jēzus uz to saka: “Es esmu tas ceļš un tā patiesība un tā dzīvība; neviens nenāk pie Tā Tēva, kā vien caur Mani. **7** Kad jūs Mani būtu pazinuši, tad jūs arī būtu pazinuši Manu Tēvu, un no šī laika jūs Viņu pazīstat un Viņu esat redzējuši.” **8** Filips uz Viņu saka: “Kungs, rādi mums To Tēvu, tad mums pietiek.” **9** Jēzus uz to saka: “Tik ilgi Es pie jums esmu, un tu Mani nepazīsti? Filip, kas Mani redz, tas redz To Tēvu. Kā tad tu saki: rādi mums To Tēvu? **10** Vai tu netici, ka Es esmu iekš Tā Tēva, un Tas Tēvs ir iekš Manis? Tos vārdus, ko Es uz jums runāju, tos Es nerunāju no Sevis; bet Tas Tēvs, kas ir iekš Manis, Tas dara tos darbus. **11** Ticiet Man, ka Es esmu iekš Tā Tēva un Tas Tēvs iekš Manis; ja ne, tad jel ticiet Man to darbu dēļ. **12** Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas tic uz Mani, tas arīdzan tos darbus darīs, ko Es daru, un darīs lielākus nekā šos; jo Es eju pie Sava Tēva. **13** Un ko jūs lūgsiet Manā Vārdā, to Es gribu darīt, lai Tas Tēvs top godāts iekš Tā Dēla. **14** Kad jūs ko lūgsiet Manā Vārdā, to Es darišu. **15** Ja jūs Mani mīlat, tad turiet Manus baušļus. **16** Un Es To Tēvu lūgšu, un Tas jums dos citu iepriecinātāju, lai Tas pie jums paliek mūžīgi, (aiōn g165) **17** To patiesības Garu, ko pasaule never dabūt, jo tā Viņu nerēdz, nedz Viņu pazīst; bet jūs Viņu pazīstat, jo Tas paliek pie jums un būs iekš jums. **18** Es jūs nepametišu augļus; jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt. bāriņus, Es atkal nāku pie jums. **19** Vēl mazs

Tēva; un Es to mīlēšu un tam parādīšos.” **22** Jūda (ne tas Iskariots) uz Viņu saka: “Kungs, kas tas ir, ka Tu mums parādīsies un ne pasaulei?” **23** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ja kas Mani mīl, tas Manu vārdu turēs, un Mans Tēvs to mīlēs, un Mēs pie tā nāksim un mājas vietu pie tā darīsim. **24** Kas Mani nemīl, tas Manus vārdus netur, un tas vārds, ko jūs dzirdat, nav Mans, bet Tā Tēva, kas Mani sūtījis. **25** To Es jums esmu sacījis, vēl pie jums būdams. **26** Bet tas iepriecinātājs, Tas Svētais Gars, ko Tas Tēvs sūtīs Manā Vārdā, tas jums mācīs visas lietas un jums atgādinās visu to, ko Es jums esmu sacījis. **27** Mieru Es jums atstāju; Savu mieru Es jums dodu, - ne tā, kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirds lai neiztrūcinājās un lai neizbistas. **28** Jūs esat dzirdējuši, ka Es jums esmu sacījis: Es noeju un atkal atrānku pie jums, kad jūs Mani mīlētu, tad jūs priecātos, ka Es esmu sacījis: Es noeju pie Tā Tēva. Jo Tas Tēvs ir lielāks nekā Es. **29** Un tagad Es jums esmu sacījis, pirms tas notiek, lai jūs ticat, kad tas notiek. **30** Es joprojām daudz vairs nerunāšu ar jums, jo šīs pasaules virsnieks nāk un nenieka nespēj pār Mani. **31** Bet lai pasaule atzīst, ka Es To Tēvu mīlēju un daru tā, kā Man Tas Tēvs pavēlējis: celāmies un ejam no šejienes.

15 Es esmu tas īstenais vīna koks, un Mans Tēvs ir tas vīna dārznieks. **2** Ikvienu zaru pie Manis, kas augļus nenes, to Viņš noņem, un ikvienu, kas augļus nes, to Viņš šķista, lai tas jo vairāk augļus nes. **3** Jūs tagad esat šķīsti tā vārda dēļ, ko Es uz jums esmu runājis. **4** Paliekat iekš Manis, un Es iekš jums. Itin kā zars never augļus nest no sevis, ja tas nepaliek iekš vīna koka; tā arī jūs ne, ja jūs nepaliekat iekš Manis. **5** Es esmu tas vīna koks, jūs tie zari; kas paliek iekš Manis un Es iekš viņa, tas nes daudz augļus; jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt. **6** Ja kas nepaliek iekš Manis, tas ir izmests, tā kā

kāds zars, un ir sakaltis; un tie top sakrāti un bauslībā: tie Mani velti ienīdējuši. **26** Bet kad uguni iemesti un sadedzināti. **7** Ja jūs paliekat tas lepriezinātājs nāks, ko Es jums sūtīšu no Tā iekš Manis, un Mani vārdi paliek iekš jums, tad Tēva, (tas patiesības Gars, kas iziet no Tā Tēva), jūs lūgsiet, ko gribēdam, un tas jums notiks. **8** Tas liecību dos par Mani. **27** Un jūs arī liecību Iekš tā Mans Tēvs ir pagodināts, ka jūs nesat dosiet, jo jūs esat pie Manis no iesākuma.

daudz augļus un topat Mani mācekļi. **9** Itin kā Tas Tēvs Mani milējis, tā Es arīdzan jūs esmu milējis; paliekat iekš Manas mīlestības. **10** Ja jūs Manus baušļus turēsiet, tad jūs palikset iekš Manas mīlestības, itin kā Es Sava Tēva baušļus esmu turējis un palieku iekš Viņa mīlestības. **11** To Es jums esmu runājis, lai Mans prieks paliek iekš jums, un jūsu prieks top pilnīgs. **12** Šis ir Mans bauslis, ka jūs viens otru milējāt, itin kā Es jūs esmu milējis. **13** Nevienam nav lielāka mīlestība nekā šī, kad kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem. **14** Jūs esat Mani draugi, ja jūs darāt, ko Es jums pavēlu. **15** Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nezina, ko viņa kungs dara; bet Es jūs esmu saucis par draugiem, jo visu, ko esmu dzirdējis no Sava Tēva, to Es jums esmu darījis zināmu. **16** Jūs Mani neesat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs iecēlis, ka jums būs noiet un augļus nest un ka jūsu augļiem būs palikt, ka Es jums to dodu, ko jūs lūgsiet no Tā Tēva Manā Vārdā. **17** To Es jums pavēlu, ka jūs mīlētu cits citu. **18** Ja pasaule jūs ienīst, tad ziniet, ka tā Mani papriekš ienīdējusi. **19** Ja jūs būtu no pasaules, tad pasaule mīlētu, kas viņai pieder; bet kad jūs neesat no pasaules, bet Es jūs esmu izredzējis no pasaules, tāpēc pasaule jūs ienīst. **20** Pieminiet Manu vārdu, ko Es jums esmu sacījis: kalps nav lielāks nekā viņa kungs. Ja tie Mani vajājuši, tad tie arī jūs vajās. Ja tie Manu vārdu turējuši, tad tie arī jūsu vārdu turēs. **21** Bet tie jums to visu darīs Mana Vārda dēļ, tāpēc ka tie To nepazīst, kas Mani sūtījis. **22** Kad Es nebūtu nācis, nedz uz tiem runājis, tad tiem nebūtu grēka, bet nu tiem nav aizbildināšanās par savu grēku. **23** Kas Mani ienīst, tas ienīst arī Manu Tēvu. **24** Kad Es tos darbus viņu priekšā nebūtu darījis, ko cits neviens nav darījis, tad tiem nebūtu grēka. Bet tagad tie tos ir redzējuši un ir ienīdējuši gan Mani, gan Manu Tēvu. **25** Bet lai tas vārds piepildās, kas rakstīts viņu

16 To Es jums esmu sacījis, lai jūs neņemat apgrēcību. **2** Tie jūs izslēgs no draudzes; un nāk laiks, ka tas, kas jūs nokaus, domās, ar to Dievam kalpojis. **3** Un to tie darīs, tāpēc ka tie nav atzinuši nedz Manu Tēvu nedz Mani. **4** Bet to Es jums esmu sacījis tāpēc, lai, kad tas laiks būs nācis, jūs pieminat, ka Es jums to esmu sacījis. Bet to Es no iesākuma jums neesmu sacījis, tāpēc ka Es biju pie jums. **5** Bet nu Es noeju pie Tā, kas Mani sūtījis, un neviens no jums Mani nejautā: kurp Tu ej? **6** Bet kad Es to uz jums esmu runājis, tad jūsu sirds ir palikusi pilna noskumšanas. **7** Bet Es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka Es noeju; jo, kad Es nenoeju, tad tas lepriezinātājs nenāks pie jums; bet kad Es noešu, tad Es To pie jums sūtīšu. **8** Un kad Tas būs nācis, Tas pārliecīnās pasauli par grēku, par taisnību un par sodu; **9** Par grēku, ka tie netic uz Mani; **10** Par taisnību, ka Es eju pie Tā Tēva, un jūs Mani vairs neredzēsiet; **11** Par sodu, ka šīs pasaules kungs ir notiesāts. **12** Man vēl daudz jums jāsaka, bet tagad jūs to nevarat panest. **13** Bet kad Viņš, Tas Patiesības Gars, nāks, Tas jūs vadīs uz visu patiesību; jo Viņš no Sevis paša nerunās, bet ko Tas dzirdēs, to Tas runās un nākošas lietas jums pasludinās. **14** Tas Mani pagodinās, jo no Manis Viņš ļems un jums to pasludinās. **15** Viss, kas Tam Tēvam ir, tas ir Mans, tāpēc Es esmu sacījis: Viņš ļems no Manis un jums pasludinās. **16** Par mazu brīdi, tad jūs Mani vairs neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi, tad jūs Mani redzēsiet,” - jo Es eju pie Tā Tēva. **17** Tad kādi no Viņa mācekļiem sacīja savā starpā: “Kas tas ir, ko Viņš saka: par mazu brīdi, tad jūs Mani neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi, tad jūs Mani redzēsiet;” un: “Es eju pie Tā Tēva?” **18** Un tie sacīja: “Kas tas ir, ko Viņš saka: par mazu brīdi? Mēs nezinām, ko Viņš saka!” **19** Tad Jēzus nomanīja, ka tie Tam gribēja jautāt, un uz tiem sacīja: “Par to jūs apjautājaties savā starpā,

ka Es esmu sacījis: par mazu brīdi jūs Mani sūtījis, Jēzu Kristu. (aiōnios g166) 4 Es Tevi esmu neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi jūs Mani pagodinājis virs zemes, Es esmu padarijis to redzēsiet? 20 Patiesi, patiesi, Es jums saku: jūs darbu, ko Tu Man esi devis, lai Es to daru. 5 raudāsiet un vaidēsiet, un pasaule priečāsies; Un tagad pagodini Mani, Tu Tēvs, pie Sevis bet jūs noskumsiet; - tomēr jūsu noskumšana paša ar to godību, kas Man bija pie Tevis, pirms paliks par prieku. 21 Kad sieva dzemdē, tad nekā pasaule bija. 6 Es Tavu Vārdu esmu darijis tā noskumusi, jo viņas stunda nākusi; bet kad zināmu tiem cilvēkiem, ko Tu Man no pasaules tai tas bērns dzimis, tad viņa tās sāpes vairs esi devis. Tie bija Tavi, un Tu Man tos esi devis, nepiemīn tās liksmības dēļ, ka cilvēks dzimis un tie Tavu vārdu ir turējuši. 7 Un tagad tie pasaулē. 22 Tā arī jūs tagad esat noskumuši, bet ir atzinuši, ka viss, ko Tu Man esi devis, ir no Es jūs atkal redzēšu, un jūsu sirds liksmosies, un Tevis. 8 Jo tos vārdus, ko Tu Man esi devis, Es jūsu prieku neviens no jums neatņems. Un tanī tiem esmu devis; un tie tos ir pieņēmuši un dienā jūs Man nenieka nejautāsiet. 23 Patiesi, patiesi atzinuši, ka Es esmu izgājis no Tevis, patiesi, Es jums saku: ko vien jūs Tam Tēvam un ir ticējuši, ka Tu Mani esi sūtījis. 9 Es lūdzu lūgsiet Manā Vārdā, to Viņš jums dos. 24 Lidz par tiem; Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, šim jūs neko neesat lūguši Manā Vārdā; lūdziet, ko Tu Man esi devis, jo tie ir Tavi. 10 Viss, tad jūs īemēsiet, lai jūsu liksmība ir pilnīga. 25 kas Man pieder, tas Tev pieder; un kas Tev To Es uz jums esmu runājis caur līdzībām, bet pieder, tas Man pieder; un Es esmu pagodināts laiks nāk, kad Es ar jums vairs nerunāšu caur iekš tiem. 11 Un Es vairs neesmu pasaулē, bet līdzībām, bet jums skaidri pasludināšu par To šie ir pasaулē; un Es nāku pie Tevis. Svētais Tēvu. 26 Tajā dienā jūs lūgsiet Manā Vārdā; un Tēvs, uzturi iekš Tava Vārda tos, ko Tu Man Es jums nesaku, ka Es To Tēvu lūgšu jūsu dēļ. esi devis, lai tie ir viens, itin kā Mēs. 12 Kad 27 Jo pats Tas Tēvs jūs mīl, tāpēc ka jūs Mani Es biju pie tiem pasaule, Es tos uzturēju Tavā milējuši un ticējuši, ka Es esmu izgājis no Tā Vārdā. Es esmu pasargājis tos, ko Tu Man esi Tēva. 28 Es esmu izgājis no Tā Tēva un nācis devis, un neviens no tiem nav pazudis, kā tik tas šīnī pasaülē; atkal Es atstāju šo pasauli un eju pazušanas dēls, ka tas raksts taptu piepildīts. 13 pie Tā Tēva.” 29 Tad Viņa mācekļi uz To sacīja: Bet tagad Es nāku pie Tevis un to runāju iekš “Redzi, tagad Tu runā skaidri un nesaki nekādu pasaules, lai Mans prieks ir pilnīgs iekš tiem. līdzību 30 Tagad mēs zinām, ka Tu visu zini, un 14 Es tiem Tavu Vārdu esmu devis, un pasaule neviens nevajag Tevi jautāt; tāpēc mēs ticam, tos ir ienīdējusi, tāpēc ka tie nav no pasaules, ka Tu esi izgājis no Dieva.” 31 Tad Jēzus tiem itin kā Es neesmu no pasaules. 15 Es nelūdzu, atbildēja: “Tagad jūs ticat? 32 Redzi, tas laiks ka Tu tos atņemtu no pasaules, bet ka Tu tos nāk un jau ir nācis, ka jūs izklīdisiet, ikviens uz pasargātu no tā ļaunā. 16 Tie nav no pasaules, savu vietu, un Mani pametīsiet vienu pašu. Un tā kā Es neesmu no pasaules. 17 Svēti tos iekš Es neesmu viens, jo Tas Tēvs ir ar Mani. 33 To Tavas patiesības, Tavs Vārds ir patiesība. 18 Itin Es uz jums esmu runājis, lai jums miers būtu kā Tu Mani esi sūtījis pasaülē, tā Es arīdzan tos iekš Manis. Pasaülē jums būs bēdas; bet turat esmu sūtījis pasaülē. 19 Un Es pats svētījos par drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis.”

17 To Jēzus runāja un pacēla Savas acis uz debesīm un sacīja: “Tēvs, tā stunda ir nākusi; pagodini Savu Dēlu, lai arī Tavs Dēls Tevi pagodina. 2 Itin kā Tu Viņam esi devis varu pār visu miesu, lai Viņš visiem tiem, ko Tu Viņam esi devis, dotu mūžigu dzīvību. (aiōnios g166) 3 Bet šī ir tā mūžīgā dzīvība, ka viņi Tevi atzīst, to vienīgo patieso Dievu, un To, ko Tu esi

lai pasaule atzīst, ka Tu Mani esi sūtījis un tos augstam priesterim bija pazīstams un iegāja līdz mīlējis, itin kā Tu Mani esi milējis. **24** Tēvs, Es ar Jēzu tā augstā priestera pilī. **16** Bet Pēteris gribu, ka, kur Es esmu, arī tie ir pie Manis, ko stāvēja ārā pie durvīm. Tad tas otrs māceklis, Tu Mani esi deviš, lai tie redz Manu godību, ko kas tam augstam priesterim bija pazīstams, Tu Mani esi deviš, jo Tu Mani esi mīlējis priekš izgāja un runāja ar to durvju sargātāju un pasaules iesākuma. **25** Taisnais Tēvs, pasaule ieveda Pēteri iekšā. **17** Tad tā kalpone, kas Tevi nav atzinusi, bet Es Tevi esmu atzinis, un bija durvju sargātāja, saka uz Pēteri: "Vai tu šie ir atzinuši, ka Tu Mani esi sūtījis. **26** Un arīdzan neesi viens no šī cilvēka mācekļiem?" Es tiem Tavu Vārdu esmu darījis zināmu un darišu zināmu, lai tā mīlestība, ar ko Tu Mani esi mīlējis, ir iekš tiem, un Es iekš tiem."

18 To sacījīs Jēzus izgāja ar Saviem mācekļiem pār Kidronas upi; tur bija dārzs, kurā Viņš un Viņa mācekļi iegāja. **2** Bet arī Jūdas, kas Viņu nodeva, zināja to vietu; jo Jēzus dažu reiz tur bija sapulcējies ar Saviem mācekļiem. **3** Tad Jūdas, karavīru pulku nēmis pie sevis un sulaiņus no tiem augstiņiem priesteriem un farizejiem, tur nonāk ar lāpām, eļļas svecēm un kara ieročiem. **4** Jēzus nu visu zinādams, kas Viņam notikšot, gāja tiem pretim un uz tiem saka: "Ko jūs meklējat?" **5** Tie Viņam atbildēja: "Jēzu no Nacaretes." Jēzus uz tiem saka: "Es tas esmu." Un pie tiem stāvēja arī Jūdas, kas Viņu nodeva. **6** Kad nu Jēzus uz tiem sacīja: "Es tas esmu;" tad tie atkāpās atpakaļ un krita pie zemes. **7** Tad viņš tiem atkal vaicāja: "Ko jūs meklējat?" Un tie sacīja: "Jēzu no Nacaretes." **8** Jēzus atbildēja: "Es jums esmu sacījis, ka Es tas esmu; ja tad jūs Mani meklējat, tad lieciet šos mierā." **9** Ka tas vārds taptu piepildīts, ko Viņš bija sacījis: "Es nevienu neesmu pazaudejīs no tiem, ko Tu Mani esi deviš." **10** Bet Simanis Pēteris, kam zobens bija, to izvilcis cirta tam augstā priestera kalpam un tam nocirta labo ausi, un tā kalpa vārds bija Malkus. **11** Tad Jēzus uz Pēteri sacīja: "Bāz savu zobenu makstīs; vai Man nebūs to biķeri dzert, ko Mans Tēvs Man ir deviš?" **12** Tad tas pulks un tas virsnieks un tie Jūdu sulaiņi Jēzu saņēma un sēja, **13** Un Viņu veda papriekš pie Annasa, tas bija sievas tēvs Kajafasam, kas bija tā gada augstais priesteris. **14** Bet Kajafas bija tas, kas tiem Jūdiem padomu bija deviš, labi esot, ka viens cilvēks mirtu par to tautu. **15** Un Simanis Pēteris un vēl otrs māceklis Jēzum gāja pakāļ, un šis māceklis tam Tas saka: "Es neesmu." **18** Un tie kalpi un sulaiņi stāvēja un ugumi bija sakūruši no oglēm, jo bija auksts, un tie sildījās. Bet arī Pēteris pie tiem stāvēja un sildījās. **19** Tad tas augstais priesteris Jēzum vaicāja par Viņa mācekļiem un par Viņa mācību. **20** Jēzus tam atbildēja: "Es droši un skaidri esmu runājis uz pasauli, Es allaž esmu mācījis baznīcā un Dieva namā, kur visi tie Jūdi saiet, un neko neesmu runājis kaktā. **21** Ko tu Man jautā? Jautā tiem, kas dzirdējuši, ko Es uz tiem esmu runājis; redzi, tie zin, ko Es esmu sacījis." **22** Bet Jēzum to runājot viens no tiem sulaiņiem, kas klāt stāvēja, Viņam sita vaigā un sacīja: "Vai Tu tā atbildi augstam priesterim?" **23** Jēzus tam atbildēja: "Kad Es esmu nepareizi runājis, tad pierādi, ka tas ir nepareizi; bet kad esmu pareizi runājis, kam tad tu Mani siti?" **24** Tad Annas Viņu sūtīja saistītu pie Kajafasa, tā augstā priestera. **25** Bet Simanis Pēteris stāvēja un sildījās. Tad tie uz viņu sacīja: "Vai tu arīdzan neesi viens no Viņa mācekļiem?" Tas liedzās un sacīja: "Es neesmu." **26** Tad viens no tā augstā priestera kalpiem, radinieks tam, kam Pēteris labo ausi bija nocirtis, saka: "Vai es tevi nerēdzēju dārzā pie Viņa?" **27** Tad Pēteris atkal liedzās; un tūdaļ gailis dziedāja. **28** Tad tie Jēzu veda no Kajafasa uz tiesas namu, un vēl bija agrs (rīts). Un paši neiegāja tiesas namā, ka netaptu nešķisti, bet ka varētu ēst Lieldienas jēru. **29** Tad Pilatus pie tiem izgāja ārā un sacīja: "Ko jūs sūdzat par šo cilvēku?" **30** Tie atbildēja un uz viņu sacīja: "Ja Šis nebūtu ļauna darītājs, tad mēs To tev nebūtu nodevuši." **31** Tad Pilatus uz tiem sacīja: "Tad nēmiet jūs Viņu un tiesājet Viņu pēc savas bauslibas." Tad tie Jūdi uz viņu sacīja: "Mums nav brīv nevienu nonāvēt." **32** Ka Jēzus vārds taptu piepildīts, ko Viņš sacīja norādīdams, ar kādu nāvi Viņam

būs mirt. 33 Tad Pilatus atkal iegāja tiesas namā ir vara, Tevi krustā sist un vara, Tevi palaist?” un Jēzu aicināja un uz To sacīja: “Vai Tu esi **11** Jēzus atbildēja: “Tev nebūtu nekādas varas tas Jūdu Kēniņš?” 34 Jēzus tam atbildēja: “Vai pār Mani, ja tā tev nebūtu dota no augšienes. tu to runā pats no sevis? Jeb vai citi tev to Tāpēc tam, kas Mani tev nodevis, ir tas lielākais par Mani sacījuši?” 35 Pilatus atbildēja: “Vai es grēks.” 12 No tā brīža Pilatus meklēja viņu esmu Jūds? Tava tauta un tie augstie priesteri palaist. Bet tie Jūdi brēca un sacīja: “Ja tu Šo Tevi man nodevuši; ko Tu esi darījis?” 36 Jēzus laidīsi valā, tad tu neesi kēizara draugs. Jo kas atbildēja: “Mana valstība nav no šīs pasaules; ja pats celas par kēniņu, tas kēizaram pretinieks.” Mana valstība būtu no šīs pasaules, tad Mani **13** Kad nu Pilatus šo vārdu dzirdēja, tad viņš Jēzu kalpi par to kautos, ka Es tiem Jūdiem netaptu izveda ārā un nosēdās uz soģa krēslu tai vietā, nodots. Bet nu Mana valstība nav no tejiennes.” ko sauc par akmeņu bruģi, ebreiski gabbatu. 37 Tad Pilatus uz Viņu sacīja: “Tad Tu tomēr **14** Bet tā bija tā sataisāmā diena uz Lieldienu, esi Kēniņš?” Jēzus atbildēja: “Tu to saki, Es ap sesto stundu. Un viņš uz tiem Jūdiem saka: esmu Kēniņš. Es tāpēc esmu dzimis un tāpēc “Redziet, jūsu Kēniņš!” **15** Bet tie brēca: “Nost! pasaulē nācis, ka Man būs patiesību apliecināt. nost! sit To krustā.” Pilatus uz tiem saka: “Vai ikviens, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi.” man jūsu Kēniņu būs sist krustā?” Tie augstie **38** Pilatus uz Viņu saka: “Kas ir patiesība?” Un priesteri atbildēja: “Mums nav kēniņa, tik vien to sacījis viņš atkal izgāja ārā pie tiem Jūdiem kēizars.” **16** Tad viņš tiem To nodeva, ka To un uz tiem saka: “Es pie Tā nekādas vainas sistu krustā; un tie Jēzu nēma un To aizveda. **17** neatrodu. **39** Bet jums ir ieradums, ka es jums Un Viņš izgāja un nesa Savu krustu uz to vietu, vienu atlaižu uz Lieldienu. Vai jūs nu gribat, ko sauc pieres vietu, ebreiski Golgatu. **18** Tur lai es jums atlaižu to Jūdu Kēniņu?” **40** Tad visi tie Viņu sita krustā un līdz ar Viņu divus citus atkal brēca sacīdam: “Ne to, bet Barabu.” Bet vienā un otrā pusē un Jēzu vidū. **19** Un Pilatus Baraba bija slepkava.

19 Tad Pilatus Jēzu nēma un Viņu šauta. **2** Un tie karavīri nopina ērkšķu kroni un to uzlika uz Viņa galvu un Tam apvilka purpura mētelī, **3** Un sacīja: “Esi sveicināts, Tu Jūdu Kēniņ!” un Viņam sita vaigā. **4** Tad Pilatus atkal izgāja ārā un uz tiem saka: “Redziet, es jums To vedu ārā, lai jūs zināt, ka es nekādas vainas pie Tā neatrodu.” **5** Tad Jēzus izgāja ārā, to ērkšķu kroni un to purpura drēbi nesdams, un Pilatus uz tiem saka: “Redziet, kāds cilvēks!” **6** Kad nu tie augstie priesteri un sulaiņi Viņu redzēja, tad tie brēca un sacīja: “Sit Viņu krustā!” Pilatus uz tiem saka: “Nemiet jūs Viņu un sitiet Viņu krustā; jo es nekādas vainas pie Viņa neatrodu.” **7** Tad tie Jūdi viņam atbildēja: “Mums ir bauslība, un pēc mūsu bauslības Viņam būs mirt; jo Viņš pats Sevi par Dieva Dēlu darījis.” **8** Kad nu Pilatus šo vārdu dzirdēja, tad viņš vēl vairāk bijās, **9** Un atkal iegāja tiesas namā un saka uz Jēzu: “No kurienes Tu esi?” Un Jēzus viņam nekā neatbildēja. **10** Tad Pilatus uz Viņu saka: “Vai Tu ar mani nerunā? Vai Tu nezini, ka man

rakstīja virsrakstu un to lika krusta galā, un tur bija rakstīts: Jēzus no Nacaretē, tas Jūdu Kēniņš. **20** Šo virsrakstu daudz Jūdu lasīja, jo tā vieta, kur Jēzus tapa krustā sists bija tuvu pie pilsētas. Un tas bija rakstīts ebreiski, grieķiski un latiniski. **21** Tad tie Jūdu augstie priesteri uz Pilatu sacīja: “Neraksti: tas Jūdu Kēniņš, bet ka Viņš sacījis: Es esmu Jūdu Kēniņš.” **22** Pilatus atbildēja: “Ko esmu rakstījis, to esmu rakstījis.” **23** Kad nu tie karavīri Jēzu bija krustā sitiši, tad tie nēma Viņa drēbes un lika četrās dalās, ikvienam karavīram vienu daļu, un arī tos svārkuši. Bet tie svārki bija nešūti, no augšienes caur caurim austi. **24** Tad tie savā starpā sacīja: “Tos nedalīsim, bet metīsim kauliņus par tiem, kam tie piedierēs;” - ka tie raksti taptu piepildīti, kas saka: “Tie Manas drēbes ir izdalījuši savā starpā un kauliņus metuši par Maniem svārkiem.” Un to tie karavīri darīja. **25** Bet tur pie tā krusta stāvēja Jēzus māte un Viņa mātes māsa, Marija, Kleopas sieva, un Marija Maddala. **26** Kad nu Jēzus Savu māti redzēja un to mācekli, ko Viņš mīlēja, klāt stāvam, tad Viņš

saka uz Savu māti: "Sieva, redzi, tavs dēls!" **27** To Kungu ir izņēmuši no kapa, un mēs nezinām, Pēc tam Viņš saka uz to mācekli: "Redzi, tava kur tie Viņu nolikuši." **3** Tad Pēteris un tas otrs māte!" Un tai pašā stundā tas māceklis to nēma māceklis izgāja un nāca pie kapa. **4** Un tie divi pie sevis! **28** Pēc tam Jēzus zinādams, ka jau viss tecēja kopā, un tas otrs tecēja priekša, čaklāki bija pabeigts, lai tie rakstiaptu piepildīti, saka: nekā Pēteris, un nāca papriekš pie kapa. **5** Un "Man slāpst." **29** Bet tur stāvēja trauks, pilns pieliekdamies viņš redzēja tos linu autus tur etiķa. Un tie sūkli pildīja ar etiķi un to uzdūra noliktus, tomēr negāja iekšā. **6** Tad arī Sīmanis īzapa stiebram un Viņam sniedza pie mutes. Pēteris, tam pakal piedams, nāk un ieiet kapā **30** Kad nu Jēzus to etiķi bija nēmis, tad Viņš un redz tos linu autus tur noliktus. **7** Un tas sacīja: "Tas ir piepildīts." Un, galvu nokāris, sviedru auts, kas ap Viņa galvu bija, nebija Viņš izlaida garu. **31** Tad tie Jūdi, lai svētā likts pie tiem linu autiem, bet savrup citā malā dienā tās miesas nepaliktu pie krusta, tāpēc satīts. **8** Tad arī tas otrs māceklis gāja iekšā, ka tā bija sataisāma diena (jo tā pati svētku kas papriekš bija nācis pie kapa, un redzēja diena bija īpaši liela) Pilatu lūdza, ka viņu lieli un ticēja. **9** Jo tie vēl nezināja tos rakstus, ka taptu salaužīti un tie taptu noņemti. **32** Tad tie Viņam bija augšāmcelties no miroņiem. **10** karavīri nāca un tam pirmajam salauza lielus Tad tie mācekļi atkal aizgāja. **11** Un Marija un tam otram, kas līdz ar To bija krustā sistis. **33** stāvēja ārā kapa priekša raudādama. Kad nu Bet kad tie nāca pie Jēzus un redzēja, ka Viņš viņa raudāja, tad viņa paliecas pie kapa **12** Un jau bija nomiris, tad tie Viņam lielus nelauza. redz divus enģēlus baltās drēbēs sēžam, vienu **34** Bet viens no tiem karavīriem Viņam sānos galvgalā, otru kājgalā, kur Jēzus miesas bija iedūra ar šķēpu, un tūdaļ iztecēja asinis un gulējušas. **13** Un tie uz viņu saka: "Sieva, ko ūdens. **35** Un kas to redzējis, tas to apliecinājis, tu raudi?" tā uz tiem saka: "Tie manu Kungu un viņa liecība ir patiesīga, un viņš zin, ka viņš paņēmuši, un es nezinu, kur tie Viņu likuši." runā taisnību, lai arī jūs ticat. **36** Jo tas noticis, **14** Un to sacījusi viņa apgrizezās un redz Jēzu ka tas raksts taptu piepildīts: Nevienu no Viņa stāvam, un nezināja, to esam Jēzu. **15** Jēzus uz kauliem nebūs salauzt. **37** Un atkal cits raksts to saka: "Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?" Viņa saka: tie redzēs To, iekš kā tie dūruši. **38** Pēc tam šķizdama, ka viņš tas dārznieks, uz To saka: Jāzeps no Arimatijas, kas bija Jēzus māceklis, "Kungs, ja tu Viņu esi aiznesis, tad saki man, bet slepeni, no tiem Jūdiem bīdamies, lūdza kur tu Viņu noliki, ka es Viņu varu dabūt." **16** Pilatu, ka viņš Jēzus miesas varētu noņemt, un Jēzus uz to saka: "Marija!" tā apgrizezusies uz Pilatus to ļāva; un tas nāca un noņēma Jēzus Viņu saka: "Rabbunil!" (Tas ir: Mācītājs.) **17** Jēzus miesas. **39** Bet arī Nikademus nāca, kas citu uz to saka: "Neaizskar Mani; jo Es vēl neesmu reiz naktī bija nācis pie Jēzus, un atnesa dārgas uzbraucis pie Sava Tēva, bet noej pie Maniem svaidāmas zāles, mirres un alvejas sajauktas brāliem un saki tiem: Es uzbraucu pie Sava Tēva kādas simts mārcījas. **40** Tad tie Jēzus miesas un pie jūsu Tēva, pie Sava Dieva un pie jūsu nēma, un tās ar tām zālēm ietina linu autos, kā Dieva." **18** Marija Maddaļa nāk un pasludina tie Jūdi mēdz glabāt. **41** Un tanī vietā, kur Viņš tiem mācekļiem, ka viņa To Kungu redzējusi, bija krustā sistis, bija dārzs un tanī dārzā jauns un ko Tas viņai sacījis. **19** Šai pirmā nedēļas kaps, kur vēl neviens nebija ielikts. **42** Tur tie dienā, kad vakars bija meties, kad tie mācekļi aiz Jēzu ielika Jūdu sataisāmas dienas dēļ, jo tas aizslēgtām durvīm bija sapulcējušies, bīdamies kaps bija tuvu klāt.

20 Pirmā nedēļas dienā rīta agrumā, kad vēl bija tumšs, Marija Maddaļa nāk pie kapa un redz to akmeni no kapa noveltu. **2** Tad tā tek un nāk pie Simaņa Pētera un pie tā otra mācekļa, ko Jēzus mīlēja, un uz tiem saka: "Tie

no tiem Jūdiem, tad Jēzus nāca un iestājās viņu vidū un uz tiem saka: "Miers ar jums!" **20** Un to sacījis, Viņš tiem rādīja Savas rokas un Savus sānus; tad tie mācekļi tāpa liksmi, To Kungu redzēdam. **21** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: "Miers ar jums! Kā Mani Tas Tēvs ir sūtījis,

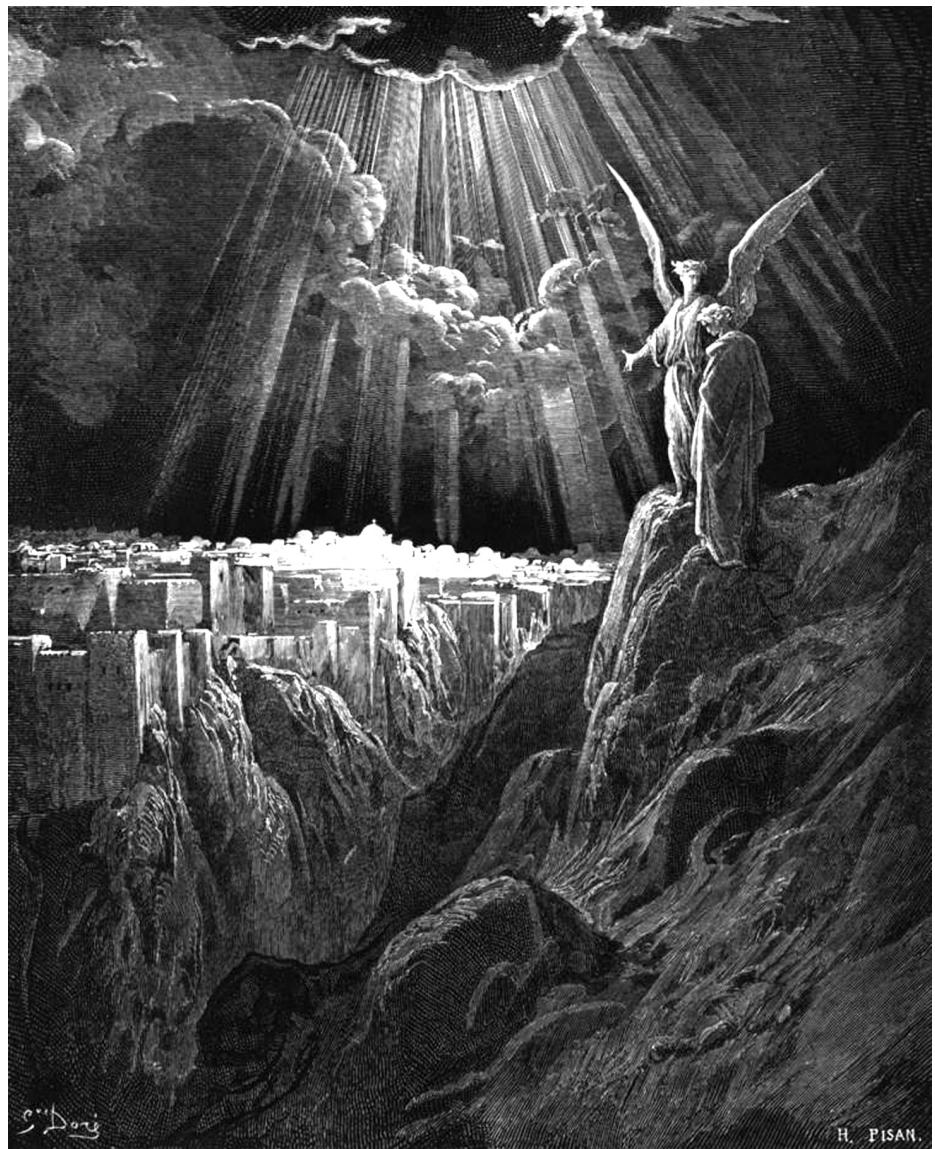
tā arī Es jūs sūtu.” 22 Un to teicis, Viņš pūta un iemetās jūrā. 8 Bet tie citi mācekļi nāca ar uz tiem un saka: “Nemiet To Svēto Garu! 23 laivu, jo tie nebija tālu no malas, bet pie divsmit Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie piedoti, un olekšu nost, un vilka to tīklu ar tām zivīm. 9 kam jūs grēkus paturēsiet, tiem tie paturēti.” Kad tie nu izkāpa pie malas, tad tie redzēja 24 Bet Toms, viens no tiem divpadsmit, dvīnis ogles liktas un zivis uz tām un maizi. 10 Jēzus uz saukts, nebija pie tiem, kad Jēzus nāca. 25 Tad tiem saka: “Atnesiet šurp no tām zivīm, ko jūs tie citi mācekļi uz to sacīja: “Mēs To Kungu tagad esat dabūjuši.” 11 Sīmanis Pēteris iekāpa esam redzējuši.” Un viņš uz tiem sacīja: “Ja es un to tiklu izvilka malā pilnu ar lielām zivīm, neredzu tās naglu zīmes Viņa rokās un nelieku pusotru simts un trīs. Un jebšu to tik daudz bija, savu pirkstu tanīs naglu zīmēs un nelieku savu tomēr tas tīkls nesaplisa. 12 Jēzus uz tiem saka: roku Viņa sānos, tad es neticēšu.” 26 Un pēc “Nāciet un turiet azaidu.” Bet neviens no tiem astoņām dienām Viņa mācekļi atkal tur bija mācekļiem nedrīkstēja Viņam jautāt, kas Tu iekšā un Toms pie viņiem. Jēzus nāk, kad tās esi? Jo tie gan zināja, ka Viņš bija Tas Kungs. 13 durvis bija aizslēgtas, un iestājās vidū starp Tad Jēzus nāk un to maizi nēm un tiem to dod, tiem un sacīja: “Miers ar jums.” 27 Pēc tam tā arī no tām zivīm. 14 Šī nu trešā reize, ka Jēzus Viņš saka uz Tomu: “Stiep šurp savu pirkstu Saviem mācekļiem parādījies pēc Savas augšām un aplūko Manas rokas, un sniedz šurp savu celšanās no mirošiem. 15 Kad tie nu to azaidu roku un liec to Manos sānos, un neesi neticīgs, bija noturējuši, tad Jēzus uz Sīmani Pēteri saka: bet ticīgs.” 28 Toms atbildēja un uz Viņu sacīja: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani vairāk mīli “Mans Kungs un mans Dievs.” 29 Jēzus uz to nekā šie?” Tas uz Viņu saka: “Tiešām, Kungs, Tu saka: “Tāpēc ka tu Mani esi redzējis, Tom, tu zini, ka es Tevi mīlēju.” Viņš uz to saka: “Gani tici. Svētīgi tie, kas neredz un tomēr tic.” 30 Manus jērus!” 16 Atkal otru reiz Viņš uz to saka: Arī vēl daudz citas zīmes Jēzus darījis Savu “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani mīli?” Tas uz mācekļu priekšā, kas nav rakstītas šīnī grāmatā. Viņu saka: “Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi 31 Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticat, ka Jēzus ir Tas mīlēju.” Viņš uz to saka: “Gani Manas avis!” 17 Kristus, Dieva Dēls, un lai jums, kad jūs ticat, dzīvība ir iekš Viņa Vārda.

21 Pēc tam Jēzus tiem mācekļiem atkal parādījās pie Tiberijas jūras, un Viņš tā parādījās. 2 Tur bija kopā Sīmanis Pēteris un Toms, dvīnis saukts, un Natanaēls no Kānas iekš Galilejas un tie Cebedeja dēli un divi citi no Viņa mācekļiem. 3 Sīmanis Pēteris uz tiem saka: “Es iešu zvejot.” Tad tie uz viņu saka: “Mēs arī iesim tev lidz!” Tad tie izgāja un tūdaļ iekāpa laivā un nekā nedabūja tajā naktī. 4 Bet kad gaisma jau bija aususi, Jēzus stāvēja malā, un tie mācekļi nezināja, to esam Jēzu. 5 Tad Jēzus uz tiem saka: “Bērni, vai jums nav ko ēst?” Tie Viņam atbildēja: “Nav nekā!” 6 Bet Viņš uz tiem sacīja: “Metiet tīklu pa laivas labo pusī, tad jūs atradīsiet.” Tad tie izmeta tīklu un vairs nespēja to vilkt tā pulka zivju dēļ. 7 Tad tas māceklis, ko Jēzus mīlēja, uz Pēteri saka: “Tas ir Tas Kungs!” Tad Pēteris dzirdēdams, ka Tas esot Tas Kungs, drēbi apvilkla (jo viņš bija noģerbies)

Trešo reiz Viņš uz to saka: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani mīli?” Pēteris noskuma, ka Viņš trešo lāgu uz to sacīja: “Vai tu Mani mīli?” Un sacīja uz Viņu: “Kungs Tu visas lietas zini; Tu zini, ka es Tevi mīlēju.” Jēzus uz to saka: “Gani Manas avis! 18 Patiesi, patiesi, Es tev saku: tu, jaunāks būdams, pats esi jozies un esi gājis, kur gribēdams; bet, vecs tapis, tu savas rokas izstiepsi, un cits tevi jozis un tevi vedis, kur tu negribi.” 19 Bet to Viņš sacīja, gribēdams rādit, ar kādu nāvi tam bija Dievu godāt. Un to runājis Viņš uz to saka: “Nāc Man pakaļ!” 20 Un Pēteris apgrīzies redz to mācekli, ko Jēzus mīlēja, pakaļ nākam, kas arī pie tā vakariņa pie Viņa krūtīm bija gulējis un sacījis: Kungs, kurš ir tas, kas Tevi nodos? 21 Kad Pēteris to redzēja, tad viņš saka uz Jēzu: “Kungs, kas tad būs ar šo?” 22 Jēzus uz to saka: “Ja Es gribu, ka šis paliek, kamēr Es nāku, kas tev par to? Nāc tu Man pakaļ!” 23 Tad šī valoda cēlās starp tiem brāļiem: “Šis māceklis nemirs.” Bet Jēzus viņam

nebija sacījis, ka viņš nemirs, bet: "Ja Es gribu,
ka viņš paliek, kamēr Es nāku, kas tev par to?"

24 Šis ir tas māceklis, kas liecību dod par šim
lietām un tās ir sarakstījis; un mēs zinām, ka
viņa liecība uzticama. **25** (Un vēl daudz citas
lietas Jēzus ir darījis, un ja visas tās pēc kārtas
uzrakstītu, tad man šķiet, ka arī visa pasaule tās
sarakstītas grāmatas nevarētu saņemt. Āmen.)

Un es, Jānis, redzēju to svēto pilsētu, to jauno Jeruzālemi, no Dieva nokāpjam no debesīm,
sataisītu kā savam vīram izgreznotu brūti. Un es dzirdēju lielu balsi no debesīm sakām: redzi,
tas Dieva dzīvoklis pie cilvēkiem, un Viņš mājos pie tiem un tie būs Viņa ļaudis,
un Dievs pats būs pie tiem, viņiem par Dievu.

Jaņa Atklāsmes Grāmata 21:2-3

Jaņa Atklāsmes Grāmata

19 Un pēc tam es dzirdēju, kā lielu ļaužu pulku, stipru balsi debesīs sakām: Alleluja! Kungs! Pestišana un gods un slava un spēks Tam stāvam, un tas sauca ar stipru balsi sacīdams uz Kungam, mūsu Dievam! **2** Jo Viņa tiesas ir visiem putniem, kas debess vidū skrien: nāciet patiesīgas un taisnas, tāpēc ka Viņš to lielo mauku ir notiesājis, kas zemi ir samaitājusi ar savu maucību, un Viņš savu kalpu asinīs pie tās ir atriebis. **3** Un tie sacīja otrā kārtā: Alleluja! Un viņas dūmi uzkāpj mūžigi mūžam. **(aiōn g165)** **4** Un tie divdesmit četri vecaji un tie četri dzīvie nometās un pielūdz Dievu, kas uz tā goda krēsla sēdēja, sacīdami: Āmen, Alleluja! **5** Un balss izgāja no tā goda krēsla sacīdama: teiciet mūsu Dievu, visi Viņa kalpi, un kas Viņu bistas, mazie un lielie. **6** Un es dzirdēju kā balsi no daudz ļaudim un kā balsi no daudz ūdeņiem un kā balsi no stipriem pērkoniem sakām: Alleluja! Jo Tas Kungs, tas visu Valdītājs Dievs, ir valdību uzņēmis. **7** Lai priecājamies un gavilējam un Viņam godu dodam, jo Tā Jēra kāzas ir nākušas, un Viņa sieva ir sataisījusies. **8** Un viņai ir dots, ka top apģērbta ar šķistu un spožu dārgu audeklu; jo tas dārgais audekls ir to svēto taisnība. **9** Un viņš uz mani saka: raksti! Svētīgi ir tie, kas ir aicināti uz Tā Jēra kāzu mielastu! Un viņš uz mani saka: šie ir tie patiesīgie Dieva vārdi. **10** Un es kritu pie viņa kājam, viņu pielūgt, un viņš uz mani saka: "Raugi, nedari tāl! Es esmu darba biedrs tev un taviem brāļiem, kam ir Jēzus liecība. Pielūdz Dievu! Jo Jēzus liecība ir tas praviešu mācības gars." **11** Un es redzēju debesis atvērtas, un raugi, balts zirgs, un kas uz tā sēdēja, tapa saukts Uzticīgs un Patiesīgs, un Tas tiesā un karos iekš taisnības. **12** Un Viņa acis ir kā uguns liesma, un uz Viņa galvas ir daudz kēniņu kroņi, un vārds Viņam bija rakstīts, ko neviens nezināja, kā vien Viņš pats. **13** Un Viņš bija apģērbts ar drēbēm, kas bija asinīs mērktas, un Viņa vārds tapa saukts Dieva vārds. **14** Un Tam gāja pakaļ tie debes' karaspēki uz baltiem zirgiem, apģērbti ar baltu un šķistu dārgu audekli. **15** Un no Viņa mutes iziet ass zobens, ar to sist pagānu; un Viņš tos ganīs ar dzelzs rīksti, un Viņš min Dieva, Tā Visuvarenā, bargās dusmības vīna spaidu. **16** Un uz drēbēm un uz sāniem viņam ir tas vārds rakstīts: kēniņu Kēniņš un kungu un sapulcinājaties uz to lielo Dieva mielastu, **18** Ka jūs ēdat kēniņu miesas, virsnieku miesas un vareno miesas un zirgu miesas un jājēju, kas uz tiem sēž, un visu svabadu un kalpu un mazu un lielu miesas. **19** Un es redzēju to zvēru un tos kēniņus virs zemes, un viņu sapulcinātos karaspēkus karojam pret To, kas uz tā zirga sēdēja, un pret Viņa kara spēku. **20** Un tas zvērs tapa sagrabts, un līdz ar to tas viltīgais pravietis, kas viņa priekšā tās zīmes bija darījis, caur ko viņš bija pievilis tos, kas bija pieņēmuši tā zvēra zīmi, un tos, kas pielūdz viņa bildi: tie divi tapa dzīvi iemesti uguns zāņķi, kas deg ar sēru. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** Un tie atlikušie tapa nokauti caur to zobenu, kas izgāja no mutes Tam, kas sēdēja uz tā zirga, un visi putni pieēdās no viņu miesām.

20 Un es redzēju eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija bezdibēja atslēgas un lielas kēdes savā rokā. **(Abyssos g12)** **2** Un viņš sagrāba to pūki, to veco čūsku, tas ir velns un sātans, un to saistīja tūkstoš gadus. **3** Un viņš to iemeta bezdibenī un aizslēdza un uzlikā zieģeli virsū, kas tas tos ļaudis vairs nepieviltu, tiekams tūkstoš gadi būtu pabeigti, un pēc tiem viņam būs vaļā tapt mazu brīdi. **(Abyssos g12)** **4** Un es redzēju goda krēslus, un uz tiem apsēdās, un šiem tapa dots tiesu spriest, un es redzēju to dvēseles, kam Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ galva bija nocirsta un kas nebija pielūguši nedz to zvēru nedz viņa bildi un nebija pieņēmuši to zīmi pie savas pieres un pie savas rokas; un tie dzīvoja un valdīja līdz ar Kristu tūkstoš gadus. **5** Bet tie citi mirušie netapa atkal dzīvi, tiekams tūkstoš gadi bija pabeigti; šī ir tā pirmā augšāmcelšanās. **6** Svētīgs un svēts, kam ir daļa pie tās pirmās augšāmcelšanās! Par šiem tai otrai nāvei varas nav, bet tie būs Dieva un Kristus priesteri un

valdīs līdz ar Viņu tūkstoš gadus. 7 Un kad tie tūkstoš gadi būs pabeigti, tad sātans no savas cietuma taps atraisīts, 8 Un izies vilt tās tautas, kas tanis četros zemes stūros, to Gogu un Magogu, tos sapulcināt karā; šo pulks ir kā jūras smiltis. 9 Un tie nāca uz zemes klajumu un visapkārt apstāja to svēto lēgeri un to mīlo pilsētu, un uguns krita no Dieva no debess un tos aprija. 10 Un velns, kas tos pievīla, tapa iemests tai uguns un sēra zaļķī, kur tas zvērs īr un tas viltīgais pravietis, un tie taps mocīti dienām naktim mūžīgi mūžam. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Un es redzēju lielu baltu godības krēslu un To, kas uz tā sēdēja, no Viņa vaiga zeme un debess bēga, un vieta tiem netapa atrasta. 12 Un es redzēju tos mirušos, mazos un lielos stāvam Dieva priekšā, un tās grāmatas tapa atvērtas; un cita grāmata tapa atvērta, akmens, kas spīd kā kristāls. 13 Un jūra deva tos mirušos, kas iekš tās bija, un nāve un elle deva tos mirušos, kas iekš tām bija, un ikviens tapa tiesāts pēc saviem darbiem. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 14 Un nāve un elle tapa iemestas uguns zaļķī: šī ir tā otrā nāve. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Un ja kas netapa atrasts tai dzīvības grāmatā rakstīts, tas tapa iemests uguns zaļķī. (Limnē Pyr g3041 g4442)

došu no dzīvības ūdens avota bez maksas. 7 Kas uzvar, tam būs iemantot visas lietas, un Es būšu viņa Dievs, un viņš būs Mans dēls. 8 Bet tiem bailīgiem un neticīgiem un negantiem un slepkavām un mauciniekiem un burvjiem un elku kalpiem un visiem melkuļiem būs sava daļa tai zaļķī, kas deg ar ugumi un sēru; tā ir tā otrā nāve. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Un pie manis nāca viens no tiem septiņiem enģeļiem, kam tie septiņi kausi bija, pildīti ar tām septiņām pēdīgām mocībām, un runāja ar mani sacīdams: nāc šurp! Es tev rādišu to sievu, Tā Jēra brūti. 10 Un viņš mani garā novēda uz lielu un augstu kalnu un man rādija to lielo pilsētu, to svēto Jeruzālemi, kas no debesīm nokāpa no Dieva. 11 atrasta. 12 Un viņš mani garā novēda uz lielu un augstu kalnu un man rādija to lielo pilsētu, to svēto Jeruzālemi, kas no debesīm nokāpa no Dieva. 11

21 Un es redzēju jaunu debesi un jaunu zemi; jo tā pirmā debess un tā pirmā zeme bija zudušas, un jūra vairs nav. 2 Un es, Jānis, redzēju to svēto pilsētu, to jauno Jeruzālemi, no Dieva nokāpjam no debesīm, sataisītu kā savam vīram izgreznotu brūti. 3 Un es dzirdēju lielu balsi no debesīm sakām: redzi, tas Dieva dzīvoklis pie cilvēkiem, un Viņš mājos pie tiem un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs pie tiem, viņiem par Dievu. 4 Un Dievs nozāvēs visas asaras no viņu acīm un nāve vairs nebūs, nedz bēdas, nedz brēkšana, nedz raizes vairs nebūs; jo tās pirmās lietas ir pagājušas. 5 Un kas uz tā godības krēsla sēdēja, sacīja: redzi, vīsu es daru jaunu. Un Viņš uz mani saka: raksti! Jo šie vārdi ir uzticami un patiesīgi. 6 Un Viņš uz mani sacīja: tas ir noticis. Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Iesākums un Tas Gals. Es tam iztvikušam

mērotu un viņas vārtus un viņas mūrus. 16 Un tā pilsēta bija četrstūriga un bija tik gara, cik plata. Un viņš to pilsētu mēroja ar to kārti pie divpadsmit tūkstošiem birzumiem; viņas garums un platums un augstums bija it vienāds. 17 Un viņš mēroja viņas mūri pie simts četrdesmit un četrām olektīm pēc cilvēka mēra, kas tam enģelim bija. 18 Un viņas mūris bija uztaisīts no jaspisa; un tā pilsēta bija no skaidra zelta, kas skaidrai glāzei bija līdzīgs. 19 Un pilsētas mūra pamati bija izrotāti ar visādiem dārgiem akmeņiem; pirmais pamats bija jaspis, otrais safirs, trešais kalkēdons, ceturtais smaragds. 20 Piektais sardoniks, sestais sardis, septītais krizolīts, astotais berils, devītais topāzis, desmitais krizoprazs, vienpadsmitais hiacints, divpadsmitais ametists. 21 Un tie divpadsmiti vārti bija divpadsmiti pērles, un ikviens vārti bija no vienas pērles, un pilsētas

ielas bija skaidrs zelts tā kā skaidra glāze. **22** Un **12** “Un redzi, Es nāku drīz, un Mana alga līdz ar es neredzēju nevienu Dieva namu iekš tās, jo **Mani**, ikvienam atmaksāt, kā viņa darbs būs. Tas Kungs, tas visu valdītājs Dievs, ir viņas nams **13** Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas un Tas Jērs. **23** Un tai pilsētai saules nevajag Pirmais un Tas Pēdīgais, Tas Iesākums un Tas nedz mēneša, ka tie tur spīdētu, jo Dieva godiba **Gals.**” **14** Svētīgi ir tie, kas Viņa baušļus dara, lai to apgaismo, un viņas gaišums ir Tas Jērs. **24** viņiem vara(tiesības) ir pie tā dzīvības koka, un Un tautas staigās viņas gaišumā, un kēniņi virs **lai viņi ieiet pa tiem pilsētas vārtiem.** **15** Bet ārā zemes savu godu un slavu nesis tur iekšā. **25** Un **ir tie suņi un tie burvji un tie maucinieki un tie viņas vārti netaps aizslēgti dienā,** jo nakts tur **slepakas un tie elku kalpi un ikviens, kas mil nav.** **26** Un tautu godu un slavu tur nesis iekšā. **un dara melus.** **16** “Es, Jēzus, Savu enēgeli esmu **27** Un tur neieies neviens, kas ir apgānīts un sūtījis, jums šo apliecināt priekš tām Dieva negantību dara un melus, bet tie vien, kas ir draudzēm. Es esmu Dāvida sakne un dzimums, rakstīti Tā Jēra dzīvības grāmatā.

22 Un viņš man rādīja dzīvības ūdens upi, skaidru kā kristālu, iztekam no Dieva un Tā Jēra godības krēsla. **2** Viņas ielas vidū un pa abejām upes pusēm bija tas dzīvības koks, kas nesa divpadsmīt reiz augļus, ikvienā mēnesī savu augli, un tā koka lapas ir tautām par dziedināšanu. **3** Un nekāda nolādēta vairs nebūs, un Dieva un Tā Jēra godības krēsls būs tur iekšā, un Viņa kalpi Viņam kalpos **4** Un redzēs Viņa vaigu, un Viņa Vārds būs pie viņu pieres. **5** Un tur nakts nebūs, un tiem nevajadzēs nedz uguns nedz saules gaišuma; jo Tas Kungs Dievs tos apgaismo. Un tie valdīs mūžīgi mūžām. **(aiōn g165)** **6** Un viņš uz mani sacīja: šie vārdi ir uzticami un patiesīgi. Un Tas Kungs, to svēto praviešu Dievs, Savu enēgeli ir sūtījis Saviem kalpiem to rādīt, kam būs notikt īsā laikā. **7** “Redzi, Es nāku drīz. Svētīgs ir tas, kas tur tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā.” **8** Un es, Jānis, tas esmu, kas šīs lietas redzējis un dzirdējis. Un kad es biju redzējis un dzirdējis, tad es metos zemē pielūgt priekš tā enēgēla kājām, kas man šīs lietas rādīja. **9** Un viņš uz mani saka: raugi, nedari to! Jo es esmu tavu un tavu brāļu, to praviešu, darba biedrs, un to, kas šīs grāmatas vārdus tur. Pielūdz Dievu! **10** Un viņš uz mani saka: neaizziegelē tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā, jo tas laiks ir tuvu. **11** Kas netaisnību dara, tas lai joprojām netaisnību dara, un kas ir apgānīts, tas lai joprojām ir apgānīts, un kas ir taisns, tas lai joprojām ir taisns, un kas ir svēts, tas lai joprojām ir svēts.

tā spožā Rīta Zvaigzne.” **17** Un Tas Gars un tā brūte saka: nāc! Un kas to dzird, tas lai saka: nāc! Un kam slāpst, tas lai nāk, un kam gribās, tas lai ḥem to dzīvības ūdeni bez maksas. **18** Jo es apliecināju visiem, kas dzird tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā: ja kas pie šiem ko pieliek, tad Dievs pieliks viņam tās mocības, kas ir rakstītas šinī grāmatā. **19** Un ja kas ko atņem no tiem praviešu vārdiem, kas šinī grāmatā, tad Dievs atņems viņa daļu no tās dzīvības grāmatas un no tās svētās pilsētas un no tā, kas ir rakstīts šinī grāmatā. **20** Kas to apliecina, Tas saka: Tiešām, Es nāku drīz! Āmen. Tiešām, nāc, Kungs Jēzu! **21** Mūsu Kunga Jēzus Kristus želastība lai ir ar jums visiem! Āmen.

66 Pantinji

Latviešu at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Pirmā Mozus **9:8** Un Dievs runāja uz Nou un uz viņa dēliem pie viņa, sacīdams: **9:9** Redzi, Es ceļu Savu derību ar jums un ar jūsu dzimumu pēc jums, **9:10** Un ar ikvienu dzīvu dvašu, kas pie jums, ar putniem, lopiem un visām zemes dzīvibām pie jums; - proti ar visiem, kas no šķirsta izgājuši, ar visām zemes dzīvibām. **9:11** Un Es ceļu Savu derību ar jums: un neviena miesa vairs netaps izdeldēta ūdensplūdos, un plūdi vairs nemaitās zemi. **9:12** Un Dievs sacīja: šī ir tā derības zīme, ko Es dodu starp Mani un jums un visām dzīvām dvašām, kas pie jums, uz mūžīgiem laikiem. **9:13** Savu varaviksni padebēšos Es esmu licis, un tā būs derības zīme starp Mani un starp zemi.

Otra Mozus **14:13** Tad Mozus sacīja uz tiem ļaudim: nebīstaties, pastāviet un lūkojet Tā Kunga pestīšanu, ko Viņš šodien jums darīs. Jo tos ēģiptiešus, ko jūs šodien redzat, jūs mūžam vairs neredzēsiet. **14:14** Tas Kungs karos par jums, un jūs būsiet mierā.

Trešā Mozus **20:26** Un jums būs Man būt svētiem, jo Es, Tas Kungs, esmu svēts un esmu jūs nošķiris no pagāniem, Man piederēt.

Ceturtā Mozus **6:24** Tas Kungs lai tevi svētī un lai tevi pasargā; **6:25** Tas Kungs lai apgaismo Savu vaigu pār tevi un lai tev ir žēlīgs; **6:26** Tas Kungs lai paceļ Savu vaigu uz tevi un lai tev dod mieru!

Piekta Mozus **18:18** Es tiem celšu pravieti, kāds tu esi, no viņu brāļu vidus, un Es likšu Savu vārdu viņa mutē, un viņš runās uz tiem visu, ko Es tam pavēlēšu. **18:19** Un ja kāds neklausīs Maniem vārdiem, ko viņš runās Manā Vārdā, no tā Es to prasīšu.

Jozuas **1:7** Esi tikai stiprs un turi drošu prātu, ka tu turies un dari pēc visas bauslibas, ko Mozus, Mans kalps, tev ir pavēlējis; neatkāpies no tās ne pa labo ne pa kreiso roku, ka tev labi izdodas visur, kur tu iesi. **1:8** Lai šī bauslibas grāmata neatstājās no tavas mutes, bet apdomā to dienām naktīm, ka tu vari turēt un darīt visu, kas tanī stāv rakstīts: tad tavi ceļi labi izdosies un tad tev laimēsies. **1:9** Vai Es tev neesmu pavēlējis: esi stiprs un turi drošu prātu? Nebēdājies un nebaiļojies, jo Tas Kungs, tavs Dievs, ir ar tevi visur, kurp tu iesi.

Soğu **2:7** Un tie ļaudis kalpoja Tam Kungam, kamēr Jozuas dzīvoja un kamēr tie vecajī dzīvoja, kas vēl ilgu laiku pēc Jozuas dzīvoja, kas bija redzējuši visus Tā Kunga lielos darbus, ko Viņš bija darijis pie Israēla bērniem.

Rutes **1:16** Bet Rute sacīja: nespied mani, tevi atstāt un no tevis aiziet; jo kurp tu iesi, arī es iešu, un kur tu mitīsi, tur arī es mitīšu; tavi ļaudis ir mani ļaudis, un tavs Dievs ir mans Dievs; **1:17** Kur

tu mirsi, tur es miršu, un tur gribu tapt aprakta; lai Tas Kungs man šā un tā dara, nāve vien mani un tevi šķirs.

Pirmā Samuela **16:7** Bet Tas Kungs sacīja uz Samuēli: "Neuzlūko viņa ģimi nedz viņa lielo garumu, jo Es viņu esmu atmetis. Jo tas nav tā, kā cilvēki redz. Jo cilvēks redz, kas priekš acim, bet Tas Kungs uzlūko sirdi."

Otra Samuela **7:22** Tāpēc Tu esi augsts, Kungs Dievs. Jo neviena nav kā Tu, un Dieva nav kā Tu vien pēc visa, ko esam dzirdējuši savām ausīm.

Pirmā Ķēniņu **2:3** Un sargi, kas jāsargā Tam Kungam, tavam Dievam, staigādams Viņa ceļos, turēdams Viņa likumus, Viņa baušļus un Viņa tiesas un Viņa liecības, tā kā Mozus bauslībā ir rakstīts, ka tu prātīgi turies iekš visa, ko tu dari, un visur, kurp tu griezies.

Otra Ķēniņu **22:19** Tāpēc ka tava sirds mīksta tapusi, un tu priekš Tā Kunga esi zemojies, dzirdēdams, ko Es esmu runājis pret šo vietu un pret viņas iedzīvotājiem, ka tiem būs iet postā un palikt par lāstu, un esi saplēsis savas drēbes un raudājis manā priekšā, tad es tevi arī esmu paklausījis, saka Tas Kungs.

Pirmā Laiku **29:17** Un es zinu, mans Dievs, ka Tu sirdi pārbaudi, un skaidrība Tev labi patīk; no savas sirds skaidrības visu šo esmu devis ar labu prātu, un esmu redzējis ar liksmību Tavus ļaudis, kas še sanākuši, Tev dodam labprātīgi.

Otra Laiku **7:14** Un Mani ļaudis, pār kuriem Mans vārds ir saukts, pazemosies un pielūgs un meklēs Manu vaigu un atgriezīsies no saviem ļauniem ceļiem, tad Es no debesīm gribu klausīt un piedot viņu grēkus un dziedināt viņu zemi.

Ezras **7:10** Jo Ezra savā sirdi bija apņēmies, Tā Kunga bauslību meklēt un darīt un mācīt Israēlim likumus un tiesu.

Nechemijas **6:3** Un es sūtīju vēstnešus pie tiem un liku sacīt: man liels darbs darāms, ka nevaru nonākt; kāpēc šim darbam būs kavēties, ka es to pamestu un pie jums nonāktu?

Esteres **4:14** Jo ja tu šīnī laikā klusu cietīsi, tad Jūdiem nāks palīdzība un izglābšana no citas vietas, bet tu un tava tēva nams iesiet bojā. Un kas zina, vai tu šī laika labad neesi iecelta par ķēniņieri?

Ījaba **19:25** Bet es zinu, ka mans Pestītājs dzīvs, un pēcgalā Viņš celsies pār pīšļiem.

Psalmi **23:1** Dāvida dziesma. Tas Kungs ir mans gans, man netrūks nenieka. **23:2** Viņš man liek ganīties uz zālainām ganībām, Viņš mani vada pie palēna ūdens. **23:3** Viņš atspirdzina manu dvēseli, Viņš mani ved uz taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ. **23:4** Jebšu es arī staigātu nāves ēnas ieļejā, taču ļaunuma nebītos; jo Tu esi pie manis, Tavs koks(ganu vēzda) un Tavs zizlis mani iepriecina. **23:5** Tu sataisi manā priekšā galdu pret maniem ienaidniekiem, Tu svaidi manu galvu ar eļļu, mans biķeris ir papilnam pieliets. **23:6** Tiešām, labums un žēlastība mani pavadīs visu manu mūžu, un es palikšu Tā Kunga namā vienmēr.

Salamana Pamācības **3:5** Paļaujies uz To Kungu no visas savas sirds un nepaļaujies uz savu gudrību. **3:6** Visos savos ceļos nēm Viņu vērā, tad Viņš darīs līdzēnas tavas tekas

Salamans Mācītājs **3:10** Es esmu redzējis grūtumu, ko Dievs cilvēku bērniem uzlicis, ar to mocīties. **3:11** Viņš visu jauki ir darijis savā laikā; pat mūžību viņš līcis viņu sirdīs; tik cilvēks nevar izprast Dieva darbu, ne viņa iesākumu, ne galu.

Augstā Dziesma 2:4 Viņš mani ved vīna namā, un mīlestība ir viņa karogs pār mani.

Jesajas 9:6 Jo viens bērns mums dzimis, viens dēls mums dots, un valdība ir uz Viņa kamieša; un Viņa vārds top saukt: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs, Miera lielkungs. 9:7 Lai valdība top vairota, un mieram nav gala uz Dāvida goda krēsla un Viņa valstībā, ka Viņš to sataisa un stiprina ar tiesu un taisnību no šī laika mūžīgi. To darīs Tā Kunga Cebaot karstums.

Jeremijas 1:4 Un Tā Kunga vārds notika uz mani un sacīja: 1:5 Pirms Es tevi radiju mātes miesās, Es tevi esmu pazinis, un pirms tu iznāci no mātes miesām, Es tevi esmu svētījis; tautām par pravieti Es tevi esmu licis. 1:6 Tad es sacīju: ak Kungs, Dievs, redzi, es neprotu runāt, jo es esmu jauns. 1:7 Bet Tas Kungs uz mani sacīja: nesaki, es esmu jauns; jo visur, kurp Es tevi sūtišu, tev būs iet, un visu, ko Es tev pavēlēšu, tev būs runāt. 1:8 Nebīsties no viņiem, jo Es esmu ar tevi un tevi izglābšu, saka Tas Kungs. 1:9 Un Tas Kungs izstiepa Savu roku un aizskāra manu muti, un Tas Kungs sacīja uz mani: redzi, Es lieku Savus vārdus tavā mutē. 1:10 Redzi, Es tevi šodien ieceļu pār tautām un pār valstīm, izraut un salauzīt un izdeldēt un izpostīt, tad uztasīt un dēstīt.

Raudu Dziesmas 3:21 To es likšu pie savas sirds, tāpēc es gribu cerēt. 3:22 Tā Kunga žēlastība to dara, ka mēs vēl neesam pagalam, jo Viņa apžēlošanās ir bez gala. 3:23 Tā ir ik rītu jauna, Tava uzticība ir ļoti liela.

Ecehiela 36:26 Un Es jums došu jaunu sirdi un došu jums jaunu garu, un atņemšu to akmens sirdi no jūsu miesām un došu jums miesīgu sirdi. 36:27 Un Es jums došu Savu Garu un darišu, ka jūs staigāsiet Manos likumos un sargāsiet un darišiet Manas tiesas.

Daniēla 3:16 Tad Sadrahs, Mesahs un AbedNegus atbildēja un sacīja uz kēniņu Nebukadnecaru: mums nevajag uz šo lietu atbildēt. 3:17 Redzi, mūsu Dievs, ko mēs godājam, gan ir varens mūs izglābt no degoša cepļa un mūs arī izpestīt no tavas rokas, ak kēniņ. 3:18 Un jebšu Viņš to arī nedarītu, taču tev būs zināt, ka mēs tavus dievus negribam godāt nedz pielūgt to zelta tēlu, ko tu esi taisījis.

Hozejas 6:6 Jo Man patīk mīlestība un ne upuris, un Dieva atzišana vairāk nekā dedzināmie upuri.

Joēla 2:28 Pēc tam tas notiks, ka Es Savu Garu izliešu pār visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas sludinās praviešu mācību, jūsu vecajī sapņos sapņus, jūsu jaunekļi redzēs parādišanas. 2:29 Arī pār kalpiem un pār kalponēm Es izliešu Savu Garu tanīs dienās. 2:30 Un Es darišu brīnumus debesīs un zemes virsū, asinis un uguni un dūmu tvaiku. 2:31 Saule taps pārvērsta par tumšību un mēnessis par asinīm, pirms nekā nāks Tā Kunga lielā un bijājamā diena. 2:32 Un notiks, ka ikviens, kas Tā Kunga vārdu piesauks, taps izglābts. Jo Ciānas kalnā un Jeruzālemē būs glābšana, kā Tas Kungs ir runājis, un pie tiem atlikušiem būs tie, ko Tas Kungs aicinās.

Amosa 5:24 Bet lai plūst tiesa kā ūdens un taisnība kā stipra upe.

Obadjas 1:15 Jo Tā Kunga diena ir klāt pār visiem pagāniem. Tā kā tu esi darijis, tāpat tev darīs, tavi darbi atgriezīsies uz tavu galvu.

Jonas 2:6 Es nogrimu pie kalnu pamatiem, zeme savas durvis pār mani bija aizdarījusi mūžīgi, bet Tu manu dzīvību esi izvedis no posta, Kungs, mans Dievs. 2:7 Kad mana dvēsele iekš manis izsamīsējās, tad es pieminēju To Kungu, un mana lūgšana nāca pie Tevis Tavā svētā namā. 2:8 Kas turas pie viltīgas nelietības tie zaudē savu žēlastību. 2:9 Bet es Tev upurēšu ar pateicības balsi; ko esmu solijis, to es maksāšu. Pie Tā Kunga ir pestīšana.

Michas 6:8 Viņš tev, cilvēks, darījis zināmu, kas labs, un ko Tas Kungs no tevis prasa: tikai taisnību darīt, ūelastību mīlēt un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā.

Nachuma 1:2 Bargs Dievs un atriebējs ir Tas Kungs, Tas Kungs ir atriebējs un ļoti bargs, Tas Kungs ir atriebējs Saviem pretiniekiem, un atmaksā Saviem ienaidniekiem. 1:3 Tas Kungs ir lēnprātīgs un liels spēkā, bet nepamet nesoditu; Tā Kunga ceļš ir viesulī un vētrā, un padebesi ir Viņa kāju pīšli,

Habakuka 3:17 Ja viģes koks nezaļos, un augļu nebūs vīna kokam; eļļas koka augums nepiepilda cerības, un tirumi nenes barību, avis izzudušas no ganibām un lopa nav laidaros. 3:18 Bet tomēr es priecāšos iekš Tā Kunga, es liksmošos iekš Dieva, sava Pestītāja. 3:19 Tas Kungs Dievs ir mans stiprums, viņš dara man kājas kā stirnām un mani vedīs pa maniem kalniem. - Dziedātāju vadonim uz manām koklēm.

Cefanjas 3:17 Tas Kungs, tavs Dievs, ir tavā vidū, stiprs Pestītājs, Viņš priecāsies par tevi ar liksmību, Viņš cietīs klusu savā milestībā, Viņš priecāsies par tevi ar gavilēšanu.

Hagaja 1:4 Vai tad jums ir laiks, dzīvot glītos namos un šim namam būs stāvēt postā? 1:5 Nu tad tā saka Tas Kungs Cebaot: neman vērā savus ceļus. 1:6 Jūs sējat daudz un plaujat maz, jūs ēdat, bet nepaēdat, jūs dzerat bet nepadzerat, jūs ģerbjaties, bet jums nepaliek silti, un algādzis pelna algu cauram makam. 1:7 Tā saka Tas Kungs Cebaot: liekat vērā savus ceļus.

Cakarijas 12:10 Bet pār Dāvida namu un pār Jeruzālemes iedzīvotājiem Es izliešu ūelastības un lūgšanas garu. Un tie uz Mani raudzīsies, ko tie ir cauri dūruši. Un par Viņu tie ūelosies, kā ūelojās par vienīgo, un tie gauži par Viņu vaimanās, ka vaimanā par pirmdzimto.

Maleachija 4:2 Bet jums, kas Manu vārdu bīstaties, taisnības saule uzlēks, un dziedināšana būs apakš viņas spārniem, un jūs iziesiet un lēksiet kā baroti telji. 4:3 Un jūs samīsiet bezdievīgos, jo tie būs pelni apakš jūsu pēdām tai dienā, ko Es darišu, saka Tas Kungs Cebaot.

Mateja Evaņģelijs 28:18 Un Jēzus piegājis, runāja ar tiem un sacīja: "Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. 28:19 Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristidami Tā Tēva un Tā Dēla un Tā Svētā Gara vārdā, 28:20 Tos mācīdamī turēt visu, ko Es jums esmu pavēlejīs; un, redzi, Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam. Āmen." (aiōn g165)

Marka Evaņģelijs 1:14 Bet pēc tam, kad Jānis bija nodots, Jēzus nāca uz Galileju, sludinādams Dieva evaņģēliju 1:15 Un sacīdams: "Tas laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu atnākusi! Atgrīžaties no grēkiem un ticat uz to evaņģēliju." 1:16 Un pie Galilejas jūras staigādams, Viņš redzēja Šimani un Andreju, viņa brāli, tīklu jūrā metam; jo tie bija zvejnieki. 1:17 Un Jēzus uz tiem sacīja: "Nāciet Man pakal, un Es jūs darišu par cilvēku zvejniekiem." 1:18 Un tūdaļ savus tīklus atstājuši, tie Viņam gāja pakal.

Lūkas Evaņģelijs 4:18 "Tā Kunga gars ir uz Manis, tāpēc Viņš Mani svaidījis, nabagiem sludināt prieka vēsti, tos, kam sagrauztas sirdis, dziedināt, cietuma ļaudīm sludināt atsvabināšanu, un akliem gaismu, salauztos palaist vaļā,

Jāņa Evaņģelijs 3:16 Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš Savu vien piedzimušo Dēlu devis, ka visiem tiem, kas tic uz Viņu, nebūs pazust, bet dabūt mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) 3:17 Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulei, ka Tas pasauli sodītu, bet ka pasaule caur Viņu taptu pestīta.

Apstuļu Darbi 1:7 Bet Viņš uz tiem sacīja: "Jums nepiekļājās zināt tos laikus jeb brižus, ko Tas Tēvs Savā pašā varā nolicis. 1:8 Bet jūs dabūsiet spēku, kad Tas Svētais Gars pār jums būs nācis,

un būsiet Mani liecinieki tā Jeruzālemē, kā arī visā Jūdu zemē un Samarijā un līdz pat pasaules galam.”

Pāvilavēstulē Romiešiem **11:32** Jo Dievs visus ir saslēdzis nepaklausībā, ka lai Viņš par visiem apžēlotos. (**eleēsē g1653**) **11:33** Ak Dieva bagātības un gudribas un atzišanas dzīlums! Cik neizmanāmas ir Viņa tiesas un neizdibinājami Viņa ceļi! **11:34** Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu? Jeb kas ir bijis Viņam padoma devējs? **11:35** Jeb kas Viņam papriekš devis, ka tam taptu atmaksāts? **11:36** Jo no Viņa un caur Viņu un uz Viņu ir visas lietas. Viņam lai ir gods mūžīgi! Āmen. (**aiōn g165**)

Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem **6:9** Vai nezināt, ka netaisnie Dieva valstību neiementos? Nepievilaties! Ne maucinieki, ne elkadietvīgie, ne laulības pārkāpēji, ne malaki, ne tie, kas pie vīriem guļ, **6:10** Ne zagļi, ne plēsēji, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji Dieva valstību neiementos. **6:11** Un kādi no jums bija tādi; bet jūs esat nomazgāti, bet jūs esat svēti darīti, bet jūs esat taisnoti iekš Tā Kunga Jēzus vārda un iekš mūsu Dieva Gara.

Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem **5:17** Tad nu, ja kas ir iekš Kristus, tas ir jauns radījums. Kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir palicis jauns. **5:18** Bet viss tas ir no Dieva, kas mūs ir salīdzinājis ar Sevi pašu caur Jēzu Kristu un mums devis to salīdzināšanas amatu. **5:19** Jo Dievs bija iekš Kristus, salīdzinādams pasauli ar Sevi pašu, tiem viņu grēkus nepielidzinādams, un mūsu starpā ir iecēlis to salīdzināšanas vārdu. **5:20** Tad nu no Kristus puses mēs esam sūtīti, tā kā Dievs caur mums lūgtu, mēs lūdzam no Kristus puses: ļaujaties salīdzināties ar Dievu. **5:21** Jo To, kas nekāda grēka nav zinājis, Viņš priekš mums ir darījis par grēku, ka mēs iekš Tā kļūtu Dieva taisnība.

Pāvila Vēstule Galatiešiem **1:6** Es brīnos, ka jūs tik drīz no tā, kas jūs ir aicinājis caur Kristus ūželastību, topat nogriezti uz citu evaņģēliju; **1:7** Un tomēr cita nav, bet tikai kādi rodas, kas jūs saauc un Kristus evaņģēliju grib pārgrozīt.

Pāvila Vēstule Efeziešiem **2:1** Un arī jūs, kas bijāt nomiruši iekš pārkāpšanām un grēkiem, **2:2** Iekš kuriem jūs citkārt staigājuši pēc šās pasaules ieraduma un pēc tā virsnieka, kas valda gaisā, gara, kas tagad spēcīgi darbojās iekš neticības bērniem; (**aiōn g165**) **2:3** Starp tiem arī mēs visi citkārt dzīvojām savas miesas kārībās, darīdamīs miesas un sirds prātu, un no dabas bijām dusmības bērni, tā kā arī tie citi; **2:4** Bet Dievs, bagāts būdams apžēlošanā, mūs ir mīlējis Savas lielās mīlestības pēc, **2:5** Un mūs, kas bijām nomiruši grēkos, ar Kristu ir darījis dzīvus (caur ūželastību jūs esat izglābtī), **2:6** Un līdz uzmodinājis un līdz sēdinājis debesīs iekš Kristus Jēzus, **2:7** Ka Tas nākamos laikos parādītu Savas ūželastības pārliekam lielo bagātību caur to laipnību pār mums iekš Kristus Jēzus. (**aiōn g165**) **2:8** Jo no ūželastības jūs esat pestīti caur ticību, un tas ne no jums: tā ir Dieva dāvana; **2:9** Ne no darbiem, lai neviens nelielās. **2:10** Jo mēs esam Viņa darbs, radīti iekš Kristus Jēzus uz labiem darbiem, uz kuriem Dievs mūs papriekš ir sataisījis, ka mums iekš tiem būs staigāt.

Pāvila Vēstule Filipiešiem **3:7** Bet kas man bija par mantu, to es Kristus dēļ esmu turējis par skādi. **3:8** Jo patiesi es arī visu turu par skādi pret Kristus Jēzus, mana Kunga, atzišanas augsto mantu; tādēļ es visu esmu pametis, un to turu par sūdu, lai es Kristu mantoju, **3:9** Un iekš Viņa topu atrasts, ka man nav sava taisnība, tā, kas ir no bauslības, bet tā, kas ir caur Kristus ticību, proti tā taisnība, kas ir no Dieva caur ticību;

Pāvila Vēstule Kolosiešiem **1:15** Tas ir Tā nerēdzamā Dieva ģimis, visu radījumu pirmdzimtais. **1:16** Jo iekš Viņa visas lietas ir radītas, kas debesīs un virs zemes, redzamās un nerēdzamās, lai gan troņi, lai gan kundzības, lai gan virsniečības, lai gan valdības, visas lietas ir radītas caur Viņu un uz Viņu. **1:17** Un Viņš ir priekš visām lietām, un visas lietas pastāv iekš Viņa; **1:18** Un Viņš ir tai miesai tā galva, proti tai draudzei; Viņš ir tas iesākums, tas pirmdzimtais no tiem mirušiem,

ka Viņš starp visiem būtu tas pirmais. **1:19** Jo Tam Tēvam ir paticis, ka iekš Viņa mājotu visa pilnība, **1:20** Un ka caur Viņu un uz Viņu visu salīdzinātu, gan to, kas virs zemes, gan to, kas debesīs, mieru darīdams caur Viņu, caur Viņa krusta asinīm.

Pāvila 1. Vēstule Tesalonikiešiem **4:1** Tad nu vēl, brāļi, jūs lūdzam un paskubinājam iekš Tā Kunga Jēzus, kā jūs no mums jau esat dzirdējuši, kā jums būs staigāt Dievam par patikšanu, lai jūs jo dienas jo vairāk pieņematis. **4:2** Jo jūs zināt, kādas pavēles mēs jums esam devuši caur To Kungu Jēzū. **4:3** Jo šis ir Dieva prāts, ka jūs topat svēti, ka jums būs atrauties no maucības, **4:4** Ka ikviename būs zināt, sev draugu mantot iekš svētīšanas un goda, **4:5** Ne kārības sērgā, kā arī tie pagāni, kas Dievu nepazīst;

Pāvila 2. Vēstule Tesaloniķiešiem **3:6** Mēs jums pavēlam, brāļi, mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, atstāties no ikviena brāļa, kas staigā netikli un ne pēc tās mācības, ko tas no mums ir dabūjis. **3:7** Jo jūs paši zināt, kā piederās mums pakāļ dzīties; jo mēs jūsu starpā neesam netikli turējušies, **3:8** Nedz esam maiži ēduši pie kāda bez maksas, bet iekš darbošanās un pūlēšanās naktim dienām strādādami, ka nevienu no jums neapgrūtinātu; **3:9** Ne ka mums nebūtu brīv, bet lai paši sevi jums dotu par priekšīmi mums pakādzīties. **3:10** Jo kad bijām pie jums, to jums esam pavēlejuši, ka, ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst.

Pāvila 1. Vēstule Timotejam **2:1** Tad nu es pamācu pār visām lietām, lai notiek lūgšanas, piesaukšanas, aizlūgšanas, pateikšanas par visiem cilvēkiem, **2:2** Par ķēniņiem un visiem, kas ir augstā kārtā, lai mēs mierīgi un klusi dzīvojam visā dievbijāšanā un godā. **2:3** Jo tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, **2:4** Kas grib, ka visi cilvēki top izglābtī un nāk pie patiesības atzišanas. **2:5** Jo viens Dievs ir un viens vidutājs starp Dievu un cilvēkiem, tas cilvēks Kristus Jēzus,

Pāvila 2. Vēstule Timotejam **2:8** Turi piemiņā Jēzu Kristu, kas no mironiem uzmodināts, no Dāvida dzimuma pēc mana evaņģēlijā. **2:9** Viņa dēļ es ļaunumu ciešu līdz pat saitēm kā ļaundaritājs; bet Dieva vārds nav saistīts. **2:10** Tāpēc es visu panesu to izredzēto dēļ, lai arī tie debess prieku dabū iekš Kristus Jēzus ar mūžīgu godību. (**aiōnios g166**)

Pāvila Vēstule Tītam **2:11** Jo Dieva žēlastība, kas visiem cilvēkiem pestīšanu atnes, ir atspīdējusi **2:12** Un mūs pamāca, lai mēs bezdievību un pasaulīgas kārības aizliegdamī, šķisti un taisni un dievbijīgi dzīvojam šīnī pasaulē, (**aiōn g165**) **2:13** Gaididami to mūžīgo cerības labumu un tā lielā Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus godības atspīdēšanu; **2:14** Tas Pats par mums ir nodevies, ka mūs atpirktu no visas netaisnības un šķīstītu Sev pašam īpašus ļaudis, kas čakli dzītos uz labiem darbiem.

Pāvila Vēstule Filemonam **1:3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **1:4** Es savam Dievam pateicos allažīn, tevi pieminēdams savās lūgšanās, **1:5** Dzirdēdams par tavu mīlestību un ticību, kas tev ir uz To Kungu Jēzu un uz visiem svētiem, **1:6** Ka tā ticība, kas tev ir līdz ar mums, top spēcīga un tu atzīsti visu to labumu, kas mums ir iekš Kristus Jēzus. **1:7** Jo mums ir liels prieks un iepriecināšana caur tavu mīlestību; jo caur tevi, brāļi, tiem svētiem sirdis ir atspirdzinātas.

Vēstule Ebrejiem **1:1** Dievs dažu reizi un dažadi vecos laikos uz tiem tēviem runājis caur tiem praviešiem, **1:2** šīnīs pēdīgās dienās uz mums ir runājis caur To Dēlu; To Viņš ir iecēlis par mantinieku pār visu; caur To Viņš arī pasauli radījis; (**aiōn g165**) **1:3** Tas ir tas godības atspīdums un Viņa būšanas ģimis un nes visas lietas caur Savu spēcīgo vārdu, un, šķīstīšanu no grēkiem darijīs caur Sevi pašu, un sēdies pie labās rokas tai godībai augstībā;

Jēkaba Vēstule 1:16 Nepievilāties, mani mīlie brāļi! 1:17 Ikviena laba dāvana un ikviens pilnīgs dāvinājums nāk zemē no augšienes, no tā gaismas Tēva, pie kā nekādas pārmīšanās nedz pārvēršanās ēnas. 1:18 Pēc Sava prāta Viņš mūs ir dzemdinājis caur to patiesības vārdu, ka mēs būtu Viņa radījumu pirmajie.

Pētera 1. Vēstule 3:18 Jo arī Kristus vienreiz par grēkiem ir cietis, taisnais par netaisniem, ka Viņš mūs Dievam pievestu, miesā gan nonāvēts, bet dzīvs darīts garā,

Pētera 2. Vēstule 1:3 Tā kā Viņa dievišķais spēks mums visu, kas der pie dzīvošanas un dievbijības, ir dāvinājis caur Tā atzišanu, kas mūs aicinājis caur Savu godību un spēku; 1:4 Caur ko mums tās visu lielās un dārgās apsolīšanas ir dāvinātas, lai jūs caur tām dalību dabūjet pie dievišķas dabas, bēgdamī no tā posta, kas ir pasaулē caur iekārošanu:

Jāņa 1. Vēstule 2:1 Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkojet; un ja kas grēko, tad mums ir aizbildinātājs pie Tā Tēva, Jēzus Kristus, tas taisnais. 2:2 Un Viņš ir tā salīdzināšana par mūsu grēkiem, un ne vien par mūsu, bet arī par visas pasaules grēkiem.

Jāņa 2. Vēstule 1:7 Jo daudz viltnieki ir nākuši pasaулē, kas neapliecina Jēzu Kristu esam nākušu miesā. Šis ir tas viltnieks un tas preti-kristus.

Jāņa 3. Vēstule 1:4 Man lielāka prieka nav, nekā kad dzirdu savus bērnus staigājam iekš patiesības.

Jūdas Vēstule 1:3 Mīlie, no visas sirds rūpējoties jums rakstīt par to pestišanu, kas mums visiem ir kopā, man vajadzēja jums rakstīt un lūgt, lai jūs cīnāties par to ticību, kas vienreiz tiem svētiem ir dota. 1:4 Jo kādi cilvēki ielavījušies, kas rakstos sen papriekš nozīmēti uz šo sodibu, bezdievigi, kas mūsu Dieva žēlastību pārvērš bezkaunībā un aizliedz to vienīgo valditāju Dievu un mūsu Kungu Jēzu Kristu.

Jaņa Atklāsmes Grāmata 3:19 Ko Es mīlēju, tos Es pārmācu un pamācu: tad nu iekarsies un atgriezies. 3:20 Redzi, Es stāvu priekš durvīm un klaudzināju: ja kas Manu balsi klausīs un durvis atvērs, pie tā Es ieiešu un vakareidienu turēšu ar viņu un viņš ar Mani. 3:21 Kas uzvar, tam Es došu sēdēt ar Mani uz Mana goda krēsla, tā kā Es esmu uzvarējis un sēdies ar Savu Tēvu uz Viņa goda krēsla. 3:22 Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka.

Lasītāja cellvedis

Latviešu at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Terminu Vārdnīca

Latviešu at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

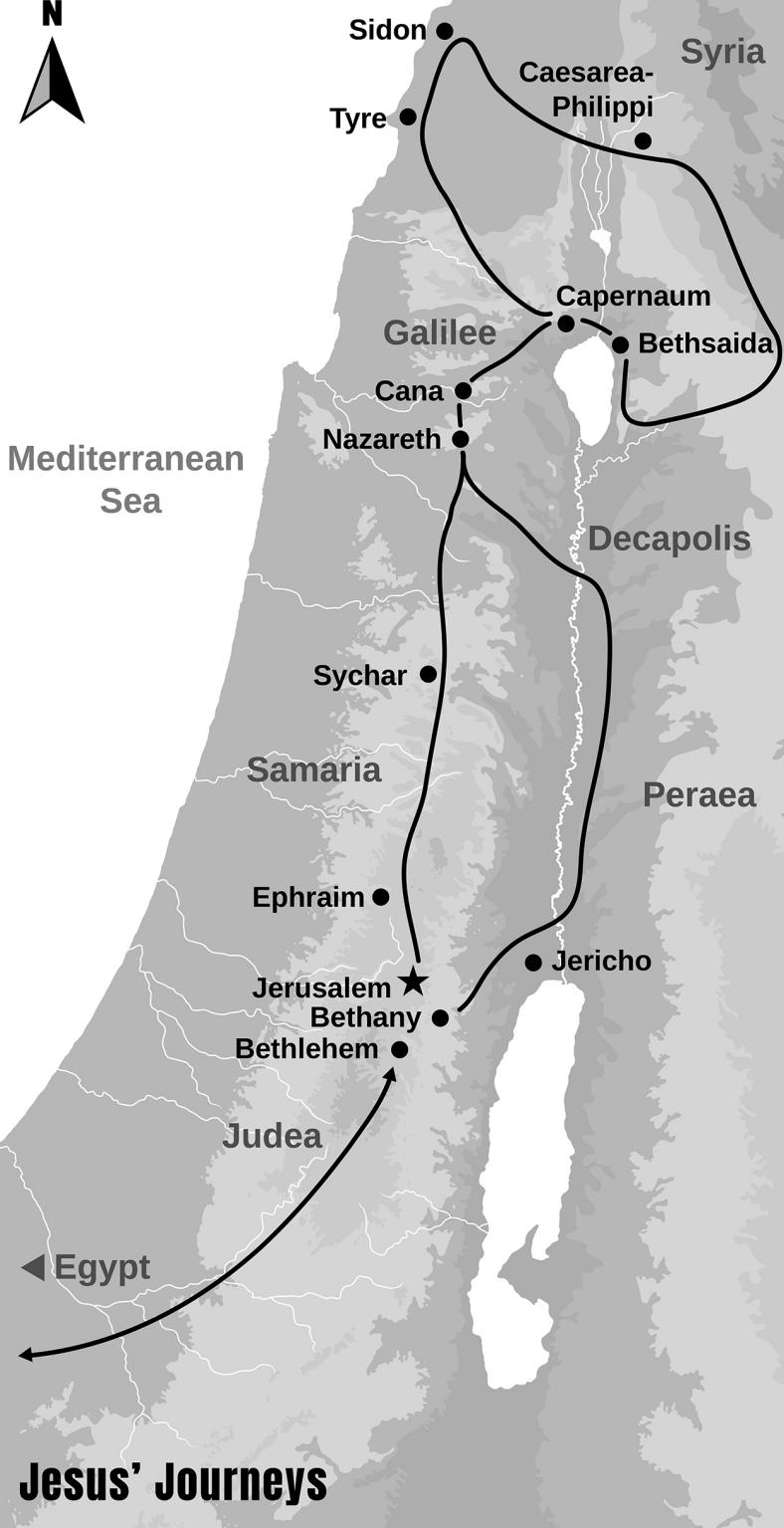

Abraham's Journey

Caur ticību Ābrahāms aicināts ir paklausījis un izgājis uz vietu, ko tam bija manot, un viņš ir izgājis, nezinādams, kur nonāksot. - Vēstule Ebrejiem 11:8

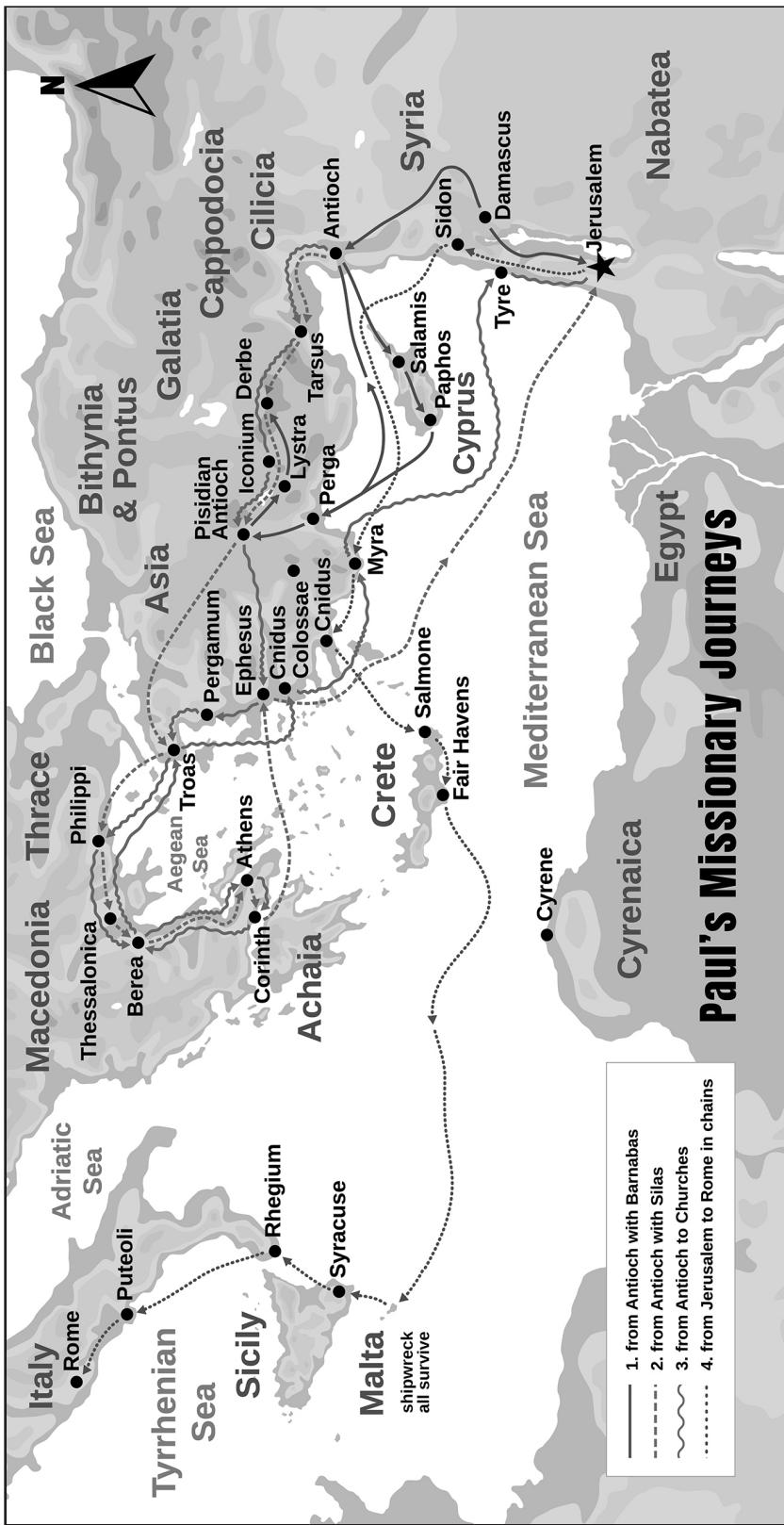

Un kad Faraons tos ļaudis bija atlaidis, tad Dievs tos nevadīja pa Filistu zemes ceļu, ja ībjū tas bija īsāks, jo Dievs sacīja:
lai tiem ļaudim nepāliek ņēl, kad tie redz karu, un lai tie atkal negriežās atpakaļ uz Ēģiptes zemi. - Otra Mozu 13:17

Jo arī Tas Cīlēķa Dēls nav nācis, ka Viņam taptu kalpots, bet ka Viņš kalpotu un Savu dzīvību dotu par atpirkšanas maksu priekš daudziem. - Marka Evaņģelijss 10:45

Paul's Missionary Journeys

Pāvils, Jēzus Krīstus kāps, aicināts par apustuli, izvēlēts, studināt Dieva evanģēliju, - Pāvilavēstūi Romiešiem 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Liktenis

Latviešu at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Tāpēc ejiet un driet par mācekļiem visus īaudis, tos kristīdami Tā Tēva un Tā Dēla un Tā Svētā Gara vārdā. - Mateja Eвангелиjs 28:19

